

அமைதியும் ஆனந்தமும்

பாகம் - 2

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

701 ஸ்லோகங்களும்

தமிழ்ப்பாடல்களாய்

இயற்றியவர்

ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி

அமைதியும் ஆனந்தமும்

பாகம் - 2

(அத்தியாயம் : 07 முதல் 12 வரை)

பரமாத்ம விசாரணை

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

701 ஸ்லோகங்களும்

மூலம்

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா

தமிழ்ப்பாடல்களாய்

இயற்றியவர்

ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

தமிழில் பாடல்களாய் இயற்றியவர்

ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த சரஸ்வதி

Print Type : E-Book in PDF format

First Edition : 2023

Revised Edition: 2025

For Suggestions and Corrections,

Please email to: Shri. K.Balachandran   omsivakbc@yahoo.co.in

குருபரம்பரையின் பாதையில்
In the Path of GURUPARAMPARA

ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மானந்த ஸரஸ்வதி
Swami Krishnathmananda Saraswathi

ஹரி: ஓம்!

பூஜ்ய குருஜி

ஸ்வாமி தேஜோமயானந்தாஜி

சின்மய மிஷன்

ॐ

Dear Krishnatmananda,

Hari Om!

I am glad that you have completed the project of the Geeta as Tamizh songs. Congratulations!

With Love & Om,

Tejomayananda

ஓம் தத் ஸத்

|| சமர்ப்பணம் ||

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கும்

பூஜ்யகுருதேவ் **ஸ்வாமி சின்மயானந்த மகராஜ்**

அவர்களுக்கும்

பூஜ்யகுருஜி **ஸ்வாமி தேஜோமயானந்தாஜி**

அவர்களுக்கும்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் ஶ்லோகங்களை

தமிழ்ப்பாடல்களாய் சமர்ப்பிக்கின்றோம்

இக்கீதையை உபதேசித்தருளி, அதைப் படித்தும், புரிந்துகொண்டும், அதன்படி வாழவும் வழிகாட்டியருளிய

ஆச்சார்யர்

ஸ்வாமி வாகீஶானந்த ஸரஸ்வதி

அவர்களின் திருப்பாதங்களிலும்

இக்கீதைத் தமிழ்ப்பாமாலையை

அர்ப்பணிக்கின்றோம்

ஆசியுரை

श्री श्री जगद्गुरु शङ्कराचार्य महासंस्थानम्,
दक्षिणाम्नाय श्रीशारदापीठम्, शृङ्गेरी
Sri Sri Jagadguru Shankaracharya Mahasamsthanam
Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri - 577 139.

दक्षिणाम्नाय शृङ्गेरी श्रीशारदापीठाधीश्वर
जगद्गुरु शङ्कराचार्य श्रीश्रीश्रीभारतीतीर्थमहास्वामिकरकमलसञ्जातानां
जगद्गुरु श्रीश्रीश्रीविधुशेखरभारतीमहास्वामिनामनुग्रहसन्देशः

அத்வைத ஸித்தாந்தத்தைப் போதிக்கும் நூல்களுள் ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை மிகவும் முக்கியமானது. அர்ஜுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு உலகோரனைவருக்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவே இதை உபதேசம் செய்திருப்பது இந்நூலின் தனிச்சிறப்பு. இவ்வுலகிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் வாழ்வில் எதிர்கொள்ள வேண்டிவரும் சவால்களுக்கான தீர்வு இதில் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் படிப்பதன் மூலம் மனிதன் தன்னுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடியத் திறனைப் பெறுகிறான். இந்த ஒரு நூலைச் சரியாகப் படித்து இதில் உபதேசித்தபடி வாழ்வதின் மூலமே ஒருவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை பயனுள்ளதாக்கிக் கொள்ளமுடியும். இதில் பகவான் செய்துள்ள உபதேசங்களைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்காக ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஆதி சங்கராசார்யாள் கீதாபாஷ்யத்தை இயற்றி நம்மை அனுக்கிரஹித்துள்ளார்கள். இதை ஒரு தகுதிவாய்ந்த குருவினிடம் கற்றுணர்ந்து அதன்படி தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு ஒவ்வொரு மனிதனும் முயற்சி செய்யவேண்டும். இவ்விஷயத்தை மனதில் நன்றாகப் பதித்துக்கொண்டு சின்மயா மிஷனைச் சேர்ந்த ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி அவர்கள் கீதையைப் படித்து அதை வெகுகாலம் அனுஸந்தானம் செய்து "அமைதியும் ஆனந்தமும்" என்ற தலைப்பில் கீதையிலுள்ள சுலோகங்களை தமிழில் சிச்சிறு பாடல்களாக எழுதியுள்ளார். தமிழில் கீதையின் பொருளைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புபவர்களுக்காக இப்புத்தகத்தைப் பிரகடனம் செய்வது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்துள்ள ஸ்வாமிகளுக்கும் மற்றும் இதைப் படிக்கும் ஆஸ்திக பெருமக்களுக்கும் சிரேயஸ் கிடைக்கட்டும் என்றும் ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

श्रीः

इति नारायणस्मरणम्
विधुशेखरभारती
शृङ्गेरीजगद्गुरु श्रीश्रीश्रीभारतीतीर्थ महास्वामिनां करकमलसञ्जातः

शृङ्गगिरिः
शोभकृद्वत्सरकन्यामासकृष्णत्रयोदशी
गुरुवासरः १२.१०.२०२३

ஆசியுரை

ஸ்ரீவித்யா பாது மாம் ஸதா

ஸ்ரீஸ்ரீ ஜகத்குரு பதரி சங்கராச்சார்ய மஹாஸம்ஸ்தானம்

சகடபுரம்-ஸ்ரீவித்யாபீடம், ஸ்ரீக்ஷேத்திர சகடபுரம்

ஸ்வஸ்தி! ஸ்ரீமதகிலஜகத்வித்யோதமானஹ்ருத்யானவத்யாத்யவித்யாத்புதிகத்யோதிக்ருதபேதவித்யானாம்; ப்ரணவமனுஸ்மரணார்ஹணாப்ரணயப்ரீணிதஸ்மரஹரண-பவதரணநதசரண-ஜிதகரண-சர்வாணீரமணரமணீயசரணஸ்ரீபர்ணானாம்; ஸர்வஸர்வம்ஸஹாஸன்சரணதேவபரிசரண-வித்யாசரண-ஸ்தவகரண-பக்தசித்பரணஸமேதிதஸதாதாஸனாதனதர்மதாம்னாம்; பாஷண்டமதஷண்டகண்டனோத்தண்டப்ரகாண்டபாண்டிதீஸம்மண்டிதாசாமண்டலானாம்; ஆர்யவர்யபாராசர்யவசஃகார்யபாஷ்யஸபர்யாபர்யாயமோதிதார்யதுர்யாணாம்; அபிரூபவல்லபஸம்பாயகஸபாஸம்பாவிதகலாஸம்ப்ருதாம்போபவபூபாமினிப்ரூபங்காபிமானஸம்பேதகானாம்; விகதநீதிவஸுமதீபதிஸுநீதிபோதனாதீநிக்ருதயசோதநானாம்; நிகிலவிபுலாதலஸஞ்சலனஸஞ்சாலிததாசபலகோலாஹலபலாவலேபவிதலனவிலாஸகலிதவிமலவேதாந்தமதமதல்லிகாஸமுல்லாஸிதோபலப்திமல்லேகானாம்; மஹாமோஹக்ராஹநிர்ஹரணஹரிப்ரஹரணாயமானானாம்; தனித்வஸ்தஸமஸ்தநாஸ்திகஸ்தோமவிஸ்த்ருதவாக்விஸ்தராணாம்; ஸத்யோகநிஷ்ட ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யவர்யஸச்சர்யபகவதாசார்யஜகத்குருஸ்ரீஸ்ரீசங்கரபகவத்பூஜ்யபாதானாம்; ஸச்சிஷ்யவர்யஸ்ரீமஜ்ஜகத்குருத்தராம்னாயஜ்யோதிஷ்பீடாதீச்வர ஸ்ரீமதாசார்யஸ்ரீதோடகபகவத்பாதப்ரவர்திதஸ்ரீமத்வேதாந்தஸத்குருபரம்பராவிப்ராஜமானயோகிராஜ ஸ்ரீஸ்ரீஸத்யதீர்த்தமஹாமுனீந்தரஸத்ஸம்பரதாயவிலஸிததுங்கபத்ராதீரநிவாஸஸ்ரீசகடபாதாக்யமஹர்ஷிபரிபாவிதாச்ரமஸ்ரீக்ஷேத்ரசகடபுரவராதீச்வர ஸ்ரீசத்குருதத்தாத்ரேய-ஸ்ரீசந்த்ரமௌலீச்வர-ஸ்ரீவித்யாவிச்வேச்வரஸ்ரீவித்யாம்பிகாஸ்ரீமத்ராஜராஜேச்வரீதேவ்யம்பா-ஸ்ரீஸந்தானவேணுகோபாலக்ருஷ்ணதிவ்யபாதபத்மாராதகஸ்ரீவித்யாபீடாதீச்வரபரமபூஜ்யபாதஸ்ரீமஜ்ஜகத்குருஸ்ரீஸ்ரீராமசந்த்ரானந்ததீர்த்தமஹாஸ்வாமிகுருகரகமலானுக்ரஹஸஞ்ஜாத

ஜகத்குரு ஸ்ரீவித்யாபிநவ ஸ்ரீக்ருஷ்ணாநந்ததீர்த்தஸ்வாமிபி:

அஸ்மதந்தேவஸதாம் ஸ்ரீமதாம் கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி
ஸ்ரீதேவதாராதனஸமயே காலத்ரயவிரசிதா: சுபம்யுதரா ஆசீ:பரம்பரா: ஸமுல்லஸந்துதராம்.

பகவத் கீதா கிஞ்சித் அதீதா..... எனவும், கேயம் கீதா நாம ஸஹஸ்ரம்..... எனவும் பஜகோவிந்தத்தில் ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் அருளியுள்ளார்கள். இத்தகைய உலக ப்ரசித்தி மிக்க கீதையானது வாழ்வியல் பாடமாகும். கீதையை முறையாகப் படித்தவர்களுக்கு வாழ்வை சுலபமாக வாழத்தெரியும் அளவிற்கு ஞானம் கிட்டும்.

கீதாஸ்ரயே஽ஹம் திஷ்டாமி கீதா மே சோத்தமம் க்ருஹம் ।
கீதா ஜ்ஞானமுபாஸ்ரித்ய த்ரீந்லோகாந் பாலயாம்யஹம் ॥

கீதையை அண்டி நான் வாழ்கிறேன். கீதைதான் என்னுடைய சிறந்த வீடு, கீதையின் ஞானத்தைக் கைக்கொண்டு நான் மூவுலகங்களையும் காக்கிறேன் என வராஹ புராணத்தில் பகவான் அருளுகின்றார். இந்தகைய மஹா கீர்த்தி உடைய ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை நீங்கள் எளிய நான்கு வரி தமிழ்ப்பாக்களாக உரையாக எழுதியுள்ளது அறிந்து சந்தோஷமடைகின்றோம். பக்தியும், தமிழ் ஆர்வமும் கொண்ட அன்பர்கள் இதனை ஓதியுணர்ந்து கீதையின் பொருளினை உள்வாங்கி வாழ்வில் சிறந்தோங்கிட உதவியாக இந்நூல் அமையும். நீங்கள் மென்மேலும் இது போன்ற அறப்பணிகளில் ஈடுபட்டு, சமூகத்திற்குப் பயனுள்ள நற் செயல்களைச் செய்திட அம்பாளின் சரண கமலங்களைப் பிரார்த்தித்து ஆசிக்கிறேன்.

சுபக்ருத் வருஷம்
5-2-2023, ஞாயிற்றுக்கிழமை
மாக பூர்ணிமா

இதி ஸ்ரீநாராயண ஸ்ம்ருதய:

ஆசியுரை

ॐ

THE DIVINE LIFE SOCIETY (REGD.)

(ESTABLISHED: 1936)

Propagates Yoga and Vedanta and the Ethical and Spiritual Culture of India. Promotes Universal Love, the Unity of Religions, the Ideal of Brotherhood, and the Spirit of Service among Mankind.

(*Founder:* H.H. SRI SWAMI SIVANANDA)

P.O. SHIVANANDANAGAR – 249 192, DISTT. TEHRI-GARHWAL, UTTARAKHAND, HIMALAYAS, INDIA
Phone: (0135) 2430040, Fax: (0135) 2442046, *Rly. Stn.:* RISHIKESH, *N.Rly.*)
website: www.sivanandaonline.org **E-mail:** generalsecretary@sivanandaonline.org

ॐ

ஆசியுரை

"**ம**ண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை"

என்ற மறையோர் வாக்கின்படி நாம் இப் புவி வாழ்க்கையை வாழ்ந்திட வழிகாட்டித் தரும் வேதநெறிகளை, விளக்கித் தருபவை அறநூல்கள். அவற்றுள் ஒன்றான "பகவத்கீதை", திருப்பாற்கடலில் பாம்பணை மீது அறிதுயில் கொள்ளும் பரமன், பார்த்தனுக்கு அன்று போர்க்களத்தில் உபதேசித்து அருளியது ஆகும். இந்நூலினை மெஞ்ஞானிகள் போற்றுவது போலவே இக்கால அணு விஞ்ஞானிகளான, ஐன்ஸ்டைன், ஓப்பன்ஹைமர் போன்றோரும் போற்றுவது இதன் தனிச் சிறப்பினை பறைசாற்றுகின்றது. இந்நூல் உலகின் பல மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உலகப் பொதுமறையாக விளங்குவது, மனித குலம் செய்த புண்ணியமே ஆகும். அருமறைகள் நிறைந்து நிற்கும் தொன்மையான தமிழ் மொழியிலும் இந்நூல் முன்பு பலரால் தமிழ் ஆக்கப்பட்டு, தமிழர்களின் சிந்தனைக்கும், வந்தனைக்கும், செயற்பாட்டிற்கும் விருந்தாக அமைந்துள்ளதை நாம் காண்கிறோம். காலத்திற்கு ஏற்றவாறு ஒரு மொழியில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது, காலத்தை வென்று நிற்கும் அதன் தன்மையை காட்டுகின்றது. எனவே தற்கால தமிழில், தமிழர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் எளிய தமிழில் பகவத்கீதையை வழங்கும் முயற்சியே, சின்மயதாசன் திரு சுவாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்தரின் இந்த நூல். 'இல்லந்தோறும் பகவத் கீதை' என்ற கீதா ஞானயக்ஞ பணியை பல்லாண்டுகள் புரிந்த அனுபவத்தின் பயனாக, சுவாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்தர், கீதையை இனிய எளிய பாடல்களாக ஆக்கித் தந்துள்ளார். வாழ்க்கை கடலில், ஆசைப் புயலில் சிக்கித் தவிக்கும் மனித உள்ளங்களுக்கு கரையேறும் சாத்தியத்தை காட்டும் கலங்கரை விளக்கமாக இந்நூல் அமைய எல்லாம் வல்ல கீதாச்சாரியன் அருளை வேண்டுவோம்.

Swami Padmanabhananda

(சுவாமி பத்மநாபானந்த)
பொதுச்செயலர்,
தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க தலைமையகம்,
ரிஷிகேசம்.
நாள்- 20 - 2 - 2022

ஆசியுரை

உ

ப்ரஹ்மைவ ஸத்யம்

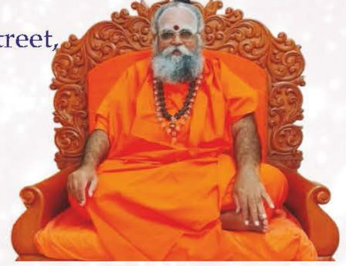
SRI SWAYAMPRAKASA AVADHUTHA SADASIVA TRUST

Sri Sri Judge Swamigal Adhishtanam, East 7th Street,

PUDUKKOTTAI-622 001

Phone: 04322-221440, 222128

Email: sribhuvaneshwari@gmail.com

ஆசியுரை

Date : 07/04/2023

பார்தா2ய ப்ரதிபோ3தி4தாம் ப4க3வதா நாராயணேன ஸ்வயம்

வ்யாஸேன க்3ரதி2தாம் புராணமுனினா மத்4யே மஹாபா4ரதம்

அத்3வைதாம்ருதவர்ஷிணீம் ப4க3வதீமஷ்டாத3ஶாத்4யாயினீம்

அம்ப3 த்வாமனுஸந்த3தா4மி ப4க3வத்3கீ3தே ப4வேத்3வேஷிணீம்

போற்றத்தக்க முனிவராகிய வியாஸரால் மஹாபாரதத்தின் நடுவில் வைக்கப்பட்டவளும், அர்ஜுனனுக்காக பகவான் நாராயணனாலேயே உபதேசிக்கப்பட்டவளும், அத்வைதமாகிய அமுதத்தை வர்ஷிப்பவளும், பதினெட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டவளும், ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் எதிரியும் ஆன பகவத் கீதை என்ற அன்னையை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

கீதையின் பெருமையை இந்த ஸ்லோகம் கூறுகிறது. ஸாக்ஷாத் பகவானான நாராயணானாலேயே உபதேசிக்கப்பட்டது. அதே நாராயணனின் அம்சமே ஆன வியாஸரால் மகாபாரதம் என்ற நூலில் நடுவில் பதக்கம் போல பிரகாசிக்கிறது.

பகவத்கீதை ஒரு தத்துவ நூல் ! பாண்டவர்கள் ஐவரும் மனிதனின் ஐம்புலன்கள்; ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவற்றைச் செலுத்தும் நம் மனம்; கௌரவர் நூற்றுவர் மனித மனத்தில் ஒளிந்திருக்கும் கணக்கற்ற தீய குணங்கள்; கௌரவரின் பார்வையற்ற தந்தை நம் குருட்டுப் புத்தி;

பாசம் மேற்கொண்ட அர்ச்சுனன் தன் உற்றாரைப் போரில் கொல்வதா என்ற மயக்கத்துடன் இருந்தபோது (மாயை வசப்பட்ட ஆத்மா ஞானத்தை அடையும் வழியில் தயங்கி நிற்கும் போது) ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ச்சுனனின் அறியாமை எனும் மயக்கத்தைப் போக்கி, தொடங்கிய யுத்தத்தை செய்துமுடிப்பது தான் சரியானது என்று போதிக்கிறார்.

உபநிஷதங்கள், ப்ரம்ம சூத்திரம், பகவத்கீதை ஆகிய மூன்று நூல்களும் ப்ரஸ்தானத்ரயம் என்று குறிக்கப் படுகின்றன. நம் ஸநாதன தர்மமான ஹிந்துமதத்தை வேதமதம் என்று சொல்வர். வேதங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஸாரமாக உபநிஷதங்கள் காப்பாற்றி வைக்கப் பட்டு இருக்கின்றன. உபநிஷதங்களின் தன்மை என்ன அதன் போக்கு எத்தகையது என்று இயம்புவது ப்ரம்மசூத்திரம். அதில் அடங்கியுள்ள கருத்துக்களை எல்லாம் தெளிவுபட விளக்குவது பகவத் கீதை.

ஸர்வோபநிஷதோ3 கா3வோ தோ3க்3தா4 கோ3பாலநந்த3ந:

பார்தோ2 வத்ஸ: ஸுதீ4ர்போ4க்தா து3க்3த4ம் கீ3தாம்ருதம் மஹத்!

பசுக்களாக உபநிடதங்கள் நிற்க, அவைகளிடம் பால் கறப்பவனாக கோபாலநந்தனன், பாலைப் பருகும் பசுங்கன்றாக பார்த்தன், அதனால் கிடைத்தது அமுதமான பாலாகிய கீதை!

5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் கிருஷ்ணன் அர்ஜூனனுக்கு சொன்ன உபதேசங்கள் எல்லா காலத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்தது தான் இந்த தனிச்சிறப்பு. ஒருவரின் அனைத்து விதமான பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வாக இந்த உபதேசம் அமைந்துள்ளது. வாழ்க்கை மற்றும் வாழ்க்கையின் உண்மைகள் ஆகியவற்றை இந்த நூல் எடுத்துச் சொல்கிறது. ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு என்னவெல்லாம் சந்தேகம் வருமோ அவை அத்தனைக்கும் விளக்கமாக பதிலளித்துள்ளார் பகவான் கிருஷ்ணர். அதனாலேயே அனைத்து நூல்களுக்கும் தலைமை நூலாக பகவத் கீதை விளங்குகிறது.

சங்கரர்,ராமானுஜர், மத்வர் ஆகிய மூன்று ஸம்ப்ரதாய ஆசாரியர்களும் இந்த நூல்களுக்குத் தத்தமது பார்வையின் அடிப்படையில் உரை எழுதியிருகிறார்கள்.

பிற்காலத்தில் பால கங்காதர திலகர், வினோபாவே, காந்திஜி, அரவிந்தர், ஸர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன், சின்மயானந்தர், சித்பவானந்தர் ஆகியோர் ஸ்ரீபகவத் கீதைக்கு விரிவுரை எழுதியுள்ளார்கள்.

மஹாகவி பாரதியாரும் தீந்தமிழில் பகவத் கீதையை மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

அந்த வரிசையில் அளவில்லாப் பெருமை கொண்ட பகவத் கீதையை சின்மயா மிஷனைச் சேர்ந்த நம் அன்புக்குரிய ஸ்வாமி க்ருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி, பகவத் கீதையின் 700 ச்லோகங்களையும் 700 தமிழ்ப்பாடலாக இயற்றியுள்ளார்.

இந்நூல் ஆன்மீக ஸாதகர்களுக்கு மட்டுமல்லாது, `சொல்லும் பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்' எனும்படி தீந்தமிழ் அறிந்தோர் அனுபவித்து உணரும்படி இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நூலாசிரியருக்கு நமது வாழ்த்துக்கள் என்றென்றும் உரித்தாகுக!

இந்நூலினை படித்து இன்புறும் எல்லா பக்தர்களுக்கும், ஸாதகர்களுக்கும் பரமானந்த வாழ்வு நிலைத்திருக்க ஜகன்மாதா ஸ்ரீ புவனேச்வரி தேவியை பிரார்திக்கிறேன்.

ஆனந்தம் சுபம் மங்களம் ! ஜய புவனேச்வரி!

ஸ்ரீ ப்ரணவாநந்த ஸ்வாமின:
ஸ்ரீ புவனேச்வரி அவதூத வித்யா பீடம்
புதுக்கோட்டை

நூன்முகம்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை ஓர் ஆனந்த வர்ஷிணி – துக்க நிவாரணி

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை மிகப் பழமையான ஓர் நூல். பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரால் நேரடியாக அர்ஜுனனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. எவ்விதம் சஹஸ்ரநாமம் என்றால் "விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமம்" என்று அறியப்படுகிறதோ, அவ்விதமே கீதை என்றாலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை என்று அனைவருக்கும் தெரிந்த ஓர் நூலாகத் திகழ்கிறது.

"ஏகம் சாஸ்திரம் தேவகீ புத்ர கீதம்" என்று சிவபெருமான் பார்வதியிடம் கூறியதாக ஒரு கீதாமாஹாத்மிய ஶ்லோகம் பறைசாற்றுகிறது. பகவத்கீதா கிஞ்சிததீதா . . . யமேனநசர்ச்சா" என்று பஜகோவிந்தத்தில் ஆதிசங்கரர் கீதையை யாரொருவன் சிறிதளவே படித்தாலும், யமனிடம் யாதொரு பயமுமில்லை என்று பறைசாற்றுகிறார்.

பலமகான்கள் கீதைக்கு விரிவுரைகளை எழுதியுள்ளனர். மேலும், பலவிதங்களில் அதன் பொருள்களும், பயன்களும் நூலாகவும், பாடல்களாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இக்கீதை நூல்களை ஆராய்ந்தால் எதற்காக அது உபதேசிக்கப்பட்டது என்பதில் அனைவருக்கும் ஓர் ஒருமித்த எண்ணமும், கருத்தும் உள்ளதை நாம் நன்றாக அறிய முடிகின்றது. அது யாதெனில், "சோக-மோகம்" எனும் சம்சார சமுத்திரத்தில் [சுகதுக்கமெனும் துன்பக்கடலில்] மூழ்கித் தவிக்கும்

அனைவரையும், மூழ்காமல் உய்வித்துக் கரையேற்றும் பொருட்டு, அர்ஜுனனை நிமித்தமாகக் கொண்டு இந்த ஞானசாரத்தை [வேத / வேதாந்த சாரத்தை] கீதையென்னும் ஞானாம்ருதமாக நமக்கு பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் உபதேசித்துள்ளார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் இக்கீதையில் 'கர்மோபதேசம், பக்தியுபதேசம், யோகோபதேசம், தியானோபதேசம் என இவ்விதம் பலப்பல உபதேசங்கள் இருப்பினும், தம்புரா சுருதி போன்று அனைத்தினூடேயும் ஞானாம்ருத உபதேசமானது ஆதாரச் சுருதியாயுள்ளதை ஞானியர் பலர் அறிந்துளர்.

ஒருமுறை ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீஸ்ரீ மகாசன்னிதானம் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் பக்தர்களின் பிராத்தனைக்கு இரங்கி 'சின்மய கைவல்யா- சேலம்' எனுமிடத்திலுள்ள ஸ்ரீபிரம்ம கிருஷ்ணர் சன்னிதிக்கு 2012-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் எழுந்தருளி ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவிற்கு புஷ்பார்ச்சனை செய்தபின் குழிமியிருந்த பக்தர்களை ஆசீர்வதித்தார்கள். பின்னர் அங்கிருந்து புறப்படும் சமயம் சின்மயமிஷினின் திட்டங்களைப் பற்றி நான் மகாசன்னிதானம் அவர்களிடம் கூறியபோது,அவர்கள் அனைவரையும் பார்த்து "ஸ்வாமி சின்மயானந்தரால் மற்றும் அவருடைய பெருமுயற்சியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சின்மய மிஷன் வாயிலாக உபநிஷத்துகளின் மற்றும் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் சாராம்சமானது ஆங்கில மொழியில் பலருக்கும் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டதனால், ஸம்ஸ்கிருத மொழி அறியாதபோதும் அவர்களால் கீதையின் சாராம்சத்தைப் புரிந்து கொண்டு அதன்படி வாழ்க்கையை நடத்த முடிகிறது" என்று கூறி அருளினார்கள்.

அங்கு கூடியிருந்தோரிடம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையைப் படித்துப் பயன் பெறுமாறு உற்சாகமூட்டினார்கள். இதைவிட மிகப்பெரிய அனுக்கிரகம் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை.

அதேபோல், காஞ்சி மஹாபெரியவா என்று அன்புடன் அழைக்கப்படும் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் முன்பு ஒருமுறை மைலாப்பூரில் தங்கியிருந்த பொழுது, குருதேவர் ஸ்வாமி சின்மயானந்த மஹராஜின் ஞானவேள்வியானது நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், அங்குள்ள சிலர் காஞ்சி மஹாஸ்வாமிகளிடம் 'ஸ்வாமி சின்மயானந்தர் கீதையையும், உபநிஷத்துகளையும் அதன் அர்த்தங்களையும் ஆங்கிலத்தில் அனைவருக்கும் விளக்கிச் சொல்கிறார்; அவரை இவ்விதம் செய்யக்கூடாதென்று கண்டிக்க வேண்டும்' என்று முறையிட்டனர். அப்பொழுது, காஞ்சி மகாபெரியவா "நாமும் கற்பதில்லை, சொல்லிக் கொடுப்பதுமில்லை. பிறர் சொல்லிக் கொடுப்பதையும், கற்பதையும் கண்டிக்கச் சொல்வது எவ்விதம் சரி, அது தவறல்லவா" என்று வலியுறுத்தி யதார்த்தமாகக் கூறினார்.

எனவே, இவ்விதம் பல மகான்களால் பாதுகாக்கபட்டு வருகின்ற இப்பகவத்கீதை எனும் சாஸ்திரத்தின் ஶ்லோகங்களின் அர்த்தத்தை எளிதில் படித்தும், புரிந்துகொண்டும் வாழ தமிழ்ப்பாடல்களாய் திருஅருளாலும் குருஅருளாலும் வெளித்தோன்றியதே இப்புத்தகம்.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை தமிழ்ப்பாடல்களாய்த் தோன்றியவிதம்

இவ்விதம் பலப்பலவிதமான பெருமைகளைக், கொண்ட ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின்பால், எமக்கு ஈர்ப்பு ஏற்படுவதற்கு ஓர் முக்கியக் காரணமாய் அமைந்தவர் எனது - தமிழ்நாடு சின்மய சாந்தீபநீ சாதனாலய – ஆச்சார்ய, ஞானப்பிழம்பு, சொல்வளச் செல்வர், தவத்திரு ஸ்வாமி வாகீஶானந்த ஸரஸ்வதி அவர்கள். எங்களின் சின்மய பிரம்மச்சாரி ஆன்மிக குருகுலப் பயிற்சியானது நிறைவுறும் சமயம் [மூன்று வருடம் 1990-1993], ஆச்சார்யரானவர் ஓர் வழிகாட்டுதலை வழங்கினார்.

“கடந்த மூன்று வருடங்களாக ‘ப்ரம்ம சத்தியம் ஜகத் மித்யா’ என்ற வேதாந்த சாரத்தைச் சந்தேகமறக் கற்றுக் கொண்டீர்கள். இனி உங்களின் சாதனைப் பயணத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஏதாவது ஒரு வேதாந்த நூலை விருப்ப நூலாக ஏற்றுக்கொண்டு, வாழ்நாள் முழுவதும் அதன் கருத்துக்ளை ஆழமாக மீண்டும் மீண்டும் படித்தும், சிந்தித்தும் தெளிவுபெற வேண்டும்” என்று உபதேசித்தார். ஆச்சார்யர் அனைத்து வித்யார்த்திகளையும் தாங்கள் விருப்பப் பாடமாகப் பயில விரும்பும் நூலைத் தேர்வு செய்யுமாறு பணித்தார். ‘திருவாசகம், திருப்புகழ், உபநிஷத்’ என்று ஆளுக்கு ஒரு நூலை வித்யார்த்திகள் தேர்வு செய்தனர்.

எம் முறை வரும் பொழுது, எதை எடுப்பது என்று சிந்திக்காமல், “ஆச்சார்யரே! தாங்களே கூறுங்கள்” என்று வேண்டினேன். அவர் “நீ ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை எடுத்து, நன்றாய் வாழ்நாள் சாதனை நூலாகப் பயில்” என்றார்.

ஆச்சார்யரின் வார்த்தைகளைச் சிரமேற்கொண்டும், மனதில் நன்கு பதித்துக் கொண்டும், ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை நன்றாகப் படித்தும் அதன் ஆழமான கருத்துக்களைப், புரிந்துகொள்ள முயன்று வந்தோம். அவ்விதம் கற்றறிந்த விஷயங்களை ஞான வேள்விகளாகவும், தொடர் வகுப்புக்களாகவும் அனைவரிடமும் பகிர்ந்து கொண்டு வருகின்றோம்.

ஜனவரி 2017-ல், 'வேதாந்த மனனத்திற்காக, ரிஷிகேசத்தில் அமைந்துள்ள ஸ்வாமி சிவானந்த மஹராஜ் அவர்களின் ஆசிரமத்தில் ஒரு வருட காலம் தங்கியிருந்தோம். அச்சமயம், கீதை ஸ்லோகங்கள் முழுவதையும் தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்ற **முழுக்க முழுக்க ஓர் ஆத்ம சாதனையாகச் செய்ய வேண்டும் எனும் எண்ணம்** சங்கல்பமாய் நவம்பர் மாதத்தில் தோன்றியது.

கீதையின் ஸம்ஸ்கிருத மூல ஸ்லோகத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தையின் பொருளும் வெளிப்படும் விதத்தில் தமிழ்ப்பாடல்களாய் அமைக்க விரும்பினோம். கோவையாகவும், அதேசமயம் அழகாகவும் அமைய வேண்டும் என்று பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரையும், குருதேவரையும் வேண்டி இத்தமிழ்ப்-பாடல்களை இயற்றத் துவங்கினோம். அதன்பொருட்டு, பகவான் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் கீதை பாஷ்யம், குருதேவர் ஸ்வாமி சின்மயானந்தரின் கீதைப் பேருரைகள், ஸ்ரீ தபோவனத்தின் வெளியீடான சங்கர பாஷ்ய தமிழாக்கம், கீதா பிரஸ்ஸின் தத்துவ விவேக உரை, ஸ்வாமி சித்பவானந்தரின் கீதை விளக்கம், ஸ்வாமி தயானந்த ஸரஸ்வதியின் வீடுதோறும் கீதை விளக்க நூல், ஸ்ரீ கிருஷ்ணவாரியரின் சங்கர பாஷ்யம் ஆங்கில உரை,

ஸ்ரீ ஞானேசுவரரின் உரை, , , , , போன்ற பல மகாத்மாக்களின் உரைகளைப் படித்து, அவற்றின் பொருள்களை மனதில் இருத்தி, தமிழ்ப்பாடல்களாய் வெளிக் கொணர்ந்தோம்.

தினமும் ஐந்து ஶ்லோகங்களைத் தமிழ்ப் பாடல்களாக இயற்றி, இறைவனுக்கு 'கீதை ஶ்லோகங்களை தமிழ்ப் பாமாலை'யாக அர்ப்பணித்து வந்தோம்.

இதில் ஆச்சரியமான விஷயம் என்னவென்றால் "ஸ்ரீகங்காமாதா இமயமலையிலிருந்து சமவெளிக்கு இறங்கி வரும் இடமான **ரிஷிகேசத்தில் துவங்கிய** ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் அனைத்து ஶ்லோகங்களையும் [701] தமிழில் இயற்றுவது என்ற இவ்வாத்ம சாதனை நிறைவு பெற்ற இடம் **உடுப்பி ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சன்னிதி**யாக அமைந்தது" என்பதுதான்.

முதற்கண், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கும், பூஜ்ய குருதேவ் ஸ்வாமி சின்மயானந்த மகராஜ் அவர்களுக்கும், பூஜ்யகுருஜி ஸ்வாமி தேஜோமயானந்தா அவர்களுக்கும் இத்தமிழ்ப் பாடல்களை அர்ப்பணிக்கின்றோம்.

இக்கீதையைப் படித்தும், புரிந்து கொண்டும், அதன்படி வாழவும் வழிகாட்டியருளிய ஆச்சார்யர் ஸ்வாமி வாகீஶானந்த ஸரஸ்வதி அவர்களின் திருப்பாதங்களில் இக்கீதை தமிழ்ப்பாமாலையை சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஆச்சார்யரின் வழிகாட்டுதலாகிய, "நீ ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை எடுத்து நன்றாக வாழ்நாள் சாதனை நூலாகப் பயில்" என்ற அறிவுரையானது, இவ்வாறு தமிழ்ப்பாடல்களாய்த் தோன்றியது கண்டு திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றோம்.

இத்தமிழ்ப் பாடல்களைக் கணினியில் முழுமையாகத் தட்டச்சு செய்து பலமுறை திருத்தங்களையும் சீரமைப்புகளையும் பெருமுயற்சியோடு செய்து உதவிய **முனைவர் திரு. கி. பாலசந்திரன்** சென்னை, அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எவ்விதப் பிரதிபலனையும் எதிர்பாராது, சிரத்தையுடன் இப்பணியைச் செவ்வனே செய்த அவருக்கு இறைவன் நல்ஆரோக்கியத்தையும், ஆத்மஞானத்தையும் பூரணமாய் அருளப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இத்தமிழ்ப்பாடல்களில் எழுத்துப்பிழை, இலக்கணப்பிழை முதலிய பல பிழைகளையும் திருத்தம் செய்த சேலம் **பண்டிதர், புலவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண சர்மா** அவர்களுக்கு ஆத்மார்த்தமாக நன்றி நவில்வதைத் தவிர என்ன கைம்மாறு செய்வோம். அவருக்கு இறைவன் நல்ஆரோக்கியத்தையும், ஆத்மஞானத்தையும் பூரணமாய் அருளப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கணினியில் பதிவேற்றம் செய்திருந்தாலும், கொரோனா காரணமாக இரண்டு வருட காலமாக புத்தகமாக அச்சிட்டு வெளிக்கொணர இயலவில்லை. தற்சமயம், இறையருளாலும், குருவருளாலும், நல்லன்பர்களின் உதவியுடன் ‘இ-புத்தக’மாக வெளியிடப்படுகிறது.

இப்பாடல்களைக் கணினியில் நூலாக வடிவமைத்து, 'இ-புத்தக'மாக வெளிக்கொணர்வதற்கு முழு ஈடுபாட்டுடன் பணியாற்றிய **திருவாளர்கள் மணவழகன் மற்றும் வெங்கடாத்ரி** ஆகிய இருவருக்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அவர்களுக்கும், அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும் நல்ஆரோக்கியத்தையும், வளமையையும் அருளிட இறைவனிடம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இந்நூலை இயன்றவரை பிழையில்லாமல் வெளிக்கொணர முயன்றுள்ளோம். இந்நூலைப் படித்துப் பயில்பவர்கள் பிழைகளைக் கண்டால், அதை omsivakbc@yahoo.co.in என்ற மின்னஞ்சலுக்கு [இ-மெயில்] அனுப்ப வேண்டுமாய், பணிவுடன் விண்ணப்பிக்கின்றோம்.

சுபம். ஹரி ஓம்!

ஓம் நமோ நாராயணாய.

சகடபுரம்

01-01-2023

.

பாயிரம்

ஹரி ஓம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி அவர்களின் செய்யுள் வடிவில் மொழி பெயர்த்தமைக்கப்பட்ட "ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை" என்னும் பெருநூலுக்கு அன்னாரின் மெய்யொழுக்க மாணாக்கன் சேலம் கிருஷ்ணசர்மா அளித்த பாயிரம்.

" வையம்	துலங்கி	வளமுறத்	தோன்றச்
செய்யும்	திறமிது	வெனக்கை	யற்ற
தனஞ்சயன்	தனக்கு	மாயவன்	நவிற்றிய
குணமிகு	கீதைப்	பொருண்மை	யதனை
அவனிவாழ்	தமிழர்	அகங்கொண்டு	தெளியக்
கவனமார்	தமிழ்ப்பா	தகவுற	யாத்துத்
தந்தனர்	கிருட்டிணாத்	துமாநந்த	சரசுவதி
செந்தமிழ்	வடமொழி	மெய்ப்பொருள்	வல்லோர்
ஸ்ரீமத்	பகவத்	கீதை	எனும்பெயர்
மாட்டெறிந்	தியற்றிய	பனுவற்	றிறத்தொடு
பிறவிச்	சுழல் தனை	வீட்டுந்	
திறங்கொளுத்	தினராற்	சின்மயற்	றொழுதே "

அணிந்துரை

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை இத்தமிழ்ப்பாடல்களாய் வெளிக் கொணர்ந்துள்ள ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி அவர்கள், **1997-ம்** வருடம் கோவை சாயிபாபா காலனியிலமைந்த ஒரு பள்ளியில் “கீதையைத் தொடர் வகுப்புகளாக” இருமாதங்களுக்கு “ஒரு வாரம் - ஒரு அத்தியாயம்” என்ற முறையில் போதித்து வந்தார். அதில் கலந்துகொண்டு கீதையை முறையாகக் கற்கவும், பின்னர் அவரின் மாணாக்கனாக ஆகும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அச்சமயத்திலிருந்து அவர் எனக்கு வழிகாட்டி வருகின்றார்.

ஒருமுறை அவர் மே **2015-ல்,** தொலைபேசியில் அழைத்து குருதேவர் ஸ்வாமி சின்மயனந்தர் அவர்களின் நூற்றாண்டு [1916-2016] விழாக் கொண்டாட்டத்தின் அங்கமாக சேலத்தில், “**இல்லந்தோறும் கீதை**” என்ற மகாஞான வேள்வியில், ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையை தமிழில், சின்மய இயக்கத்தைச் சேர்ந்த இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆச்சார்யர்களின் துணைகொண்டு தினந்தோறும் ஒரு இல்லத்தில் இரு பாடல்கள் என 365 இல்லங்களில் விளக்க இருப்பதாகவும், அதைக் குறுந்தகட்டில் பதிவுசெய்ததைக் கேட்டுவிட்டு, இரு ஶ்லோகத்திற்கு ஒரு பக்கம் என்ற அளவில் தொகுத்துத் தருமாறும் பணித்தது எனக்குப் பேராச்சர்யத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் தந்தது.

வாழ்நாள் சாதனை

நூலாகத் தொகுக்க வேண்டுமென்றால் அதைப்பற்றிய அறிவும் இருந்தாக வேண்டுமென்பதால், 20 ஆசார்யர்களும் நாள்தோறும் கூறிய கீதைக் கருத்துக்களை சற்றுஆழமாக ஆராயத் துவங்கினேன். இது எனது வாழ்நாள் சாத்னையாக அமைந்தது. இவ்வாறுதான், நான் என் ஆன்மீகச்சாதனைப் பணியை அவர் அனுக்கிரகத்தால் துவக்கினேன். இச்சிறுபணி ஜுன் 2016-ல் முடிந்து, அது **நூற்றாண்டு விழா மலராகச்** சின்மய மிஷன், சேலம் மையத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

தொகுப்புரையை அவரிடம் மாதாமாதம் அனுப்பிவிட்டு இடையிடையில் நேரிலும் சென்று கலந்தாலோசித்து வந்தேன்.

இவ்விழாவின் நிறைவு சமயத்தில், ஒருமுறை ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தையும் சுருக்கமாக ஒரு பக்கம் என்ற அளவில் பாடல்களாக இயற்றியளித்தால் சாதகர்களுக்குப் பயனுள்ளதாக அமையும் என்று பேசினோம். உடனே அன்றிரவே அவரும் கவிதை நடையில் சொல்லச் சொல்ல, நான் அதை எழுதினேன். பின்னர், அதுவே "**ஞானச்சிதறல்**" என்ற சிறுநூலாக அந்நூற்றாண்டு விழாவில் வெளியிடப்பட்டது. அதை அவர் சுமார் ஆறு மணி நேரத்திற்குள் இயற்றினார் என்பது மிக்க ஆச்சர்யமான விஷயம்.

இவ்வாறு "ஞானச்சிதறல்" வெளிவந்த பிறகு, "இதை ஏன் விரிவாக்கி கீதையின் **அனைத்துச் ஸ்லோகங்களையும் தமிழில் பாடல்களாக இயற்றக்கூடாது?**" என்ற எண்ணம் அவரிடம் எழுந்தது. அதன்பின், அவர் "தினமும் ஐந்து பாடல்களை இயற்றுவேன்" என்று **2017** நவம்பர் மாதத்தில் சங்கல்பம் செய்துகொண்டு, கீதையின் **ஸம்ஸ்கிருத மூல ஸ்லோகத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தையின் பொருளும் வெளிப்படும் விதத்தில் தமிழ்ப் பாடல்களாக** அமைக்க விரும்பி, கோவையாகவும், அதேசமயம் அழகாகவும் அமைய வேண்டும் என்று பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரை வேண்டித் தமிழ்ப்பாடல்களாக இயற்றத் துவங்கினார். அதை அவ்வப்பொழுது அவர் எனக்குக் கைபேசி மூலம் பகிர, நான் கணினியில் தட்டெழுத்து செய்து வந்தேன். **இவ்வாறுதான், இந்த ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் 701 ஸ்லோகங்களும் தமிழ்ப்பாடல்களாக ஒரு வருடத்தில் உருப்பெற்றது**. அவரின் இச்சங்கல்பம் இன்று ஓர் புத்தகமாக உருவெடுத்தது, ஆன்மீக சாதனையாளர்களுக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய வரப்பிரசாதம் என்று கருதுகிறேன்.

நூலின் சிறப்பு அம்சம்

இந்நூலின் சிறப்பு அம்சங்களாக நான் கருதுவதை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்:

- இக்கீதையின் தமிழ்ப்பாடல்கள் ஆதிசங்கரர் எழுதிய கீதை பாஷ்யத்தின் கருத்துக்களை முழுமையாகப் பிரதிபலித்-திருப்பது ஓர் விசேஷம்.
- ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் ஸம்ஸ்கிருத மூலப்பாடலின் கருத்துக்கள் தமிழ்ப்பாடல்களாய் மிக அழகாகவும்-ஆழமாகவும், அதே சமயம் மிகவும் எளிய தமிழ் நடையுடன் கூடியதாகவும் அமைந்திருப்பது மிகவும் சிறப்பான அம்சம்.
- ஒருவர் மூல ஸ்லோகத்தை ஸம்ஸ்கிருதத்தில் படித்திராவிட்டாலும், இத்தமிழ்ப்பாடல்களை மட்டும் படித்தாலே, மூல ஸ்லோகங்களின் கருத்துக்களை நிச்சயம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளவும், புரிந்து கொள்ளவும் இயலும் என்றால் அது மிகையாகாது.
- பொதுவாக [பாதிக்குமேல்] இத்தமிழ்ப்பாடல்களின் அர்த்தங்கள் மூல ஸம்ஸ்கிருத ஸ்லோகங்களின் அர்த்தங்களோடு வரிக்குவரி இயல்பாகப் பொருந்தி யிருப்பது ஓர் பேராச்சர்யம். இது நிச்சயம் இறையருள் - குருஅருளால் தான் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

  உதாரணத்திற்கு, ஒரு சில பாடல்களை முன் வைக்கிறேன்:

அத்,01-30

காண்டீவம் கையினின்றும் நழுவுகிறதே	गाण्डीवं स्रंसते हस्तात्
சர்மமெல்லாம் பற்றி எரிகின்றதே		त्वक्चैव परिदह्यते ।
நிற்பதற்கும் சக்தி யற்றவனானேனே	न च शक्नोम्यवस्थातुं
என்மனம் குழம்புவது போலுள்ளதே ||	भ्रमतीव च मे मनः ॥

அத்,05-02

செயலைத் துறத்தலும் செயல்யோகமும்	संन्यासः कर्मयोगश्च
இவ்விரண்டும் மேன்மையை அளிப்பவையே।	निःश्रेयसकरावुभौ ।
ஆனாலவை களில்செயலைத் துறத்தலினும	तयोस्तु कर्मसंन्यासात्
செயலைச் செய்த லென்பதுமேலானதே ॥	कर्मयोगो विशिष्यते॥

அத்.12-12

பயிற்சியோகத் தினுமறிவு மிகவுயர்ந்தது	श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासात
அறிவைவிடத் தியானம் உயர்ந்ததாகிறது।	ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ।
தியானத்தைவிட மேலாம்கர்ம பலத்தியாகம்	ध्यानात्कर्मफलत्यागः
தியாகத்தினின் றுவிரைவில மைதிதோன்றுமே ॥	गाच्छान्तिरनन्तरम ॥

அத்,18-66

எல்லாதர்மத் தையும்நன்றாய்த் துறந்தும்	सर्वधर्मान्परित्यज्य
என்னொருவனி டத்திலேயேஅடைக்கலமாவாய்।	मामेकं शरणं व्रज ।
எல்லாப்பாவங் களிலிருந்தும் உனைநான்	अहं त्वा सर्वपापेभ्यः
விடுவிப்பேன் நீவருத்தப்பட வேண்டாம் ॥	मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥

எஞ்சியுள்ள தழிழ்ப்பாடல்களின் அர்த்தங்களும் மூலஶ்லோகங்-களின் அர்த்தங்களோடு பொதுவாக [பாதிக்குமேல்] இருவரிக்கு இருவரி என பொருந்தியிருப்பபதைக் காணலாம்.

- ஒவ்வொரு பாடலும் ஸம்ஸ்கிருத மூல ஶ்லோகத்தின் நடையின் சுருதியிலேயே அமைந்து விட்டதும் விந்தை.

- தமிழ்ப்பாடலில் ஏதேனும் ஓர் சொல்லிற்கு பல அர்த்தங்கள் கொள்ள சாத்தியமாயிருக்கும் பொழுதோ [அ] எந்த ஸம்ஸ்கிருத மூலச்சொல்லிற்காக அத்தமிழ்வார்த்தை உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை தெளிவுபடுத்தவோ, பல பாடல்களுக்கு அடிக்குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது மற்றோர் சிறப்பாகும்.

- ஆச்சார்யர் இத்தமிழ்ப்பாடல்களை நாலாயிர திவ்யப்-பிரபந்தத்தின் சுருதியிலும் இசைத்துக் காட்ட, அதுவும் பெரும்பாலோர் உபயோகிக்கும் சுருதியில் அமைந்-திருந்ததும் விந்தை.

இவ்விதம் ஆன்மீகச் சாதனையில் ஆழ்வதற்கும், சிறுபணியாற்றுவதற்கும் வாய்ப்பளித்த ஆச்சார்யர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்நூலைத் தட்டெழுத்துச் செய்தபின், ஆச்சார்ய மற்றும் தமிழ்ப்புலவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசர்மா, சேலம் ஆகியோரின் துணையுடன் எழுத்து / கருத்துப் பிழைகள் சரி செய்யப்பட்டன.

இந்நூலை வாசிக்கும் அன்பர்களின் பார்வையில் சொற்பிழைகள் / கருத்துப்பிழைகள் / அச்சுப்பிழைகள் தென்படின், **omsivakbc@yahoo.co.in** என்ற மின்னஞ்சல் [இ-மெயிலுக்கு] அனுப்பிப் புத்தகத்தை மேலும் சீரமைக்க உதவுமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓம் நமசிவாய. **முனைவர் கி. பாலசந்திரன்**,

சென்னை துணைப் பொதுமேலாளர் (ஓய்வு),

15-02-2023 **இந்தியன் வங்கி**

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

அமைதியும் ஆனந்தமும்

பாகம்-2 - பரமாத்ம விசாரணை

ஓம் ஶ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஶ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्भगवद्गीता

“ஏழாம் அத்தியாயம்”
“அறிவு, அனுபவமில்லாஅனுபவஅறிவு”

अथ सप्तमोऽध्यायः ।
அத² ஸப்தமோऽத்⁴யாய: ।

ज्ञानविज्ञानयोगः
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநயோக³:

ஹரி: ஓம்!

தனஞ்ஜயா! என்னைக் காட்டிலும்மேலான
காரணமாய் வேறொன் றுமில்லையே ।
நூலினில்ம ணிகள் போன்றிவைகளெல்லாம்
என்னிடத்தே கோக்கப் பட்டுள்ளனவே ॥ [ப.கீ. 07. 07]

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 01

“ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்”

பார்த்தனே! என்பாலியைந்த மனதுடையோனாய்
என்னிடமே அடைக்கலம டைந்தோனாய் ।
யோகத்தைப் பயின்றவாறே எவ்விதமாயெனை
ஐயமின்றி முற்றிலுமறிவா யோவதைக்கேள் ॥

श्रीभगवानुवाच ।

ஸ்ரீப^{4}க^{3}வாநுவாச ।

मय्यासक्तमनाः पार्थ योगं युञ्जन्मदाश्रयः ।
மய்யாஸக்தமநா: பார்த^{2} யோக^{3}ம் யுஞ்ஜந்மதா^{3}ஶ்ரய: ।
असंशयं समग्रं मां यथा ज्ञास्यसि तच्छृणु ॥
அஸம்ஶயம் ஸமக்^{3}ரம் மாம் யதா^{2} ஜ்ஞாஸ்யஸி தச்ச்^{2}ரு’ணு ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 02

எதைய றிந்தபின்மேலு மிங்கறிதற்கு
வேண்டி யதுவேறொன் றும்மீதமில்லையோ ।
விஞ்ஞா னத்தோடுகூ டியஇந்தஅறிவை
சொல்லு கிறேனுனக்கு நான்மீதமின்றியே ॥

ज्ञानं तेऽहं सविज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषतः ।
ஜ்ஞாநம் தே஽ஹம் ஸவிஜ்ஞாநமித^{3}ம் வக்ஷ்யாம்யஶேஷத: ।
यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥
யஜ்ஜ்ஞாத்வா நேஹ பூ^{4}யோ஽ந்யஜ்ஜ்ஞாதவ்யமவஶிஷ்யதே ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 03

மனிதர்களில் ஆயிரக்கணக் காணோரில்
யாரோஒருவன் [1]முக்திவேண்டிமு யற்சிக்கிறான் ।
முயற்சிசெயும் முக்தர்களுள்யா ரோஒருவனே
உண்மையிலுள் ளபடியெனைய றிகின்றானே ॥

[1 ஸித்தயே = முக்திவேண்டி]

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये ।
மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித்³யததி ஸித்³த⁴யே ।
यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः ॥
யததாமபி ஸித்³தா⁴நாம் கஶ்சிந்மாம் வேத்தி தத்த்வத: ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 04

என்னுடைய இந்தப் பிரகிருதியேதான்
நிலம்நீர் கனல் காற்று[1]ககனமாயும் ।
மனம்புத் தியும கங்காரமாயும்
எண்வகை யாய்ப் பிரிந்துள்ளதே ॥....

[1 ககனம் = ஆகாசம்]

भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ।
பூ⁴மிராபோSநலோ வாயு: க²ம் மநோ பு³த்³தி⁴ரேவ ச ।
अहङ्कार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा ॥
அஹங்கார இதீயம் மே பி⁴ந்நா ப்ரக்ரு'திரஷ்டதா⁴ ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 05

பெருந்தோளாய்! [1]இதுகீழானது, ஆனாலெதனால்
இவ்வுலகம் தாங்கப்படு கிறதோவதனை ।
இதைவிடவே வேறானதுமு யிருள்ளதுமான
என்னுடைய [2]உயர்பிர கிருதியாய்அறிதி ॥

[1 அபரா= ஜட (பிரகிருதி- இது கீழானது); 2 பராம்= உயர்ந்த (பிரகிருதி)]

अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ।
அபரேயமிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ரு'திம் வித்[3]தி[4] மே பராம் ।
जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगत् ॥
ஜீவபூ[4]தாம் மஹாபா[3]ஹோ யயேத[3]ம் தா[4]ர்யதே ஜக[3]த் ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 06

உயிரினங்கள் அனைத்துமே இவைகளைப்
பிறப்பிடமாக உடையவை எனஅறிதி ।
நானனைத்துப் பிரபஞ்சத் தினுற்பத்தி-
[1]ஸ்தானமுமவ் வாறேஒடுக்கஸ் தானமுமாம் ॥

[1 ஸ்தானம் = காரணமான இடம்]

एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय ।
ஏதத்[3]யோநீநி பூ[4]தாநி ஸர்வாணீத்யுபதா[4]ரய ।
अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ॥
அஹம் க்ரு'த்ஸ்நஸ்ய ஜக[3]த: ப்ரப[4]வ: ப்ரலயஸ்ததா[2] ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 07

தனஞ்ஜயா! என்னைக் காட்டிலும்மேலான
காரணமாய் வேறொன் றுமில்லையே ।
நூலினில்ம ணிகள் போன்றிவைகளெல்லாம்
என்னிடத்தே கோக்கப் பட்டுள்ளனவே ॥

मत्तः परतरं नान्यत्किञ्चिदस्ति धनञ्जय ।
மத்த: பரதரம் நாந்யத்கிஞ்சித^{3}ஸ்தி த^{4}நஞ்ஜய ।
मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव ॥
மயி ஸர்வமித^{3}ம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிக^{3}ணா இவ ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 08

நீரில் சுவையாயும்; நிலாபானுவில் ஒளியாயும்;
வானில் சப்தமாயும் நானுளேன் அர்ஜுனா!
மறையனைத்திலும் ஓங்கார மாயுளேன்
மனிதர்களில் மனிதத்தன்மை யாயுளேன் ॥

रसोऽहमप्सु कौन्तेय प्रभास्मि शशिसूर्ययोः ।
ரஸோऽஹமப்ஸு கௌந்தேய ப்ரபா^{4}ஸ்மி ஶஶிஸூர்யயோ: ।
प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः खे पौरुषं नृषु ॥
ப்ரணவ: ஸர்வவேதே^{3}ஷு ஶப்^{3}த:^{3} கே^{2} பௌருஷம் ந்ரு’ஷு ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 09

நிலத்தில் நல்மணமா யிருக்கின்றேன்
நெருப்பில் ஒளியாக விருக்கின்றேன் ।
உயிர்களி லேஉயிரா யிருக்கின்றேன்
தவஸிகளி லேதவமா யிருக்கின்றேனே ॥

पुण्यो गन्धः पृथिव्यां च तेजश्चास्मि विभावसौ ।
புண்யோ க3ந்த:4 ப்ரு’தி2வ்யாம் ச தேஜஶ்சாஸ்மி விபா4வஸௌ ।
जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु ॥
ஜீவநம் ஸர்வபூ4தேஷு தபஶ்சாஸ்மி தபஸ்விஷு ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 10

அர்ஜுனா! எல்லாப் பிராணிகளிலும்
[1]என்றுமுளஅழியாத வித்தாய்யெனை நீஅறிவாய் ।
அறிவாளிகளின் அறிவிலே அறிவாயுளேன்
[2]தேஜஸ்விக ளுள்நான் தேஜஸாயுள்ளேனே ॥

[1 ஸநாதனம் = என்றுமுள;
2 தேஜஸ்வி = அடக்கியாளும் திறன்கொண்டவர்]

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ।
பீ3ஜம் மாம் ஸர்வபூ4தாநாம் வித்3தி4 பார்த2 ஸநாதநம் ।
बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि तेजस्तेजस्विनामहम् ॥
பு3த்3தி4ர்பு3த்3தி4மதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம் ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 11

[1]பரதகுலக்காளையே! வேட்கையும் பற்றில்லா-
வலிமையாய்பல வான்களிட முள்ளேனே ।
தர்மத்திற்கு விரோதமில்லா ஆசையாய்
உயிர்களினி டத்திருக் கின்றேனே ॥

[1 பரதர்ஷப = பரதகுலக் காளையே / பரத குலத்தில் சிறந்தோனே]

बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम् ।
ப³லம் ப³லவதாம் சாஹம் காமராக³விவர்ஜிதம் ।
धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोऽस्मि भरतर्षभ ॥
த⁴ர்மாவிருத்³தோ⁴ பூ⁴தேஷு காமோSஸ்மி ப⁴ரதர்ஷப⁴ ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 12

ஆனாலெவைகள் ஸாத்வீகரா ஜஸதாமஸ
குணங்களால் ஆனவைகளோ அவையெலாம் ।
என்னிடத்திலே தோன்றியதா யறி;ஆனால்-
நானவற்றிலில்லை; அவைஎன்னி டத்தேயுள ॥

ये चैव सात्त्विका भावा राजसास्तामसाश्च ये ।
யே சைவ ஸாத்த்விகா பா⁴வா ராஜஸாஸ்தாமஸாஶ்ச யே ।
मत्त एवेति तान्विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि ॥
மத்த ஏவேதி தாந்வித்³தி⁴ ந த்வஹம் தேஷு தே மயி ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 13

இம்மூவித குணவிகாரங் களில்தோன்றிய
பொருட்களினா லேமயக்கப் பட்டுள்ள- ।
இவ்வுலகமெனை இவைகளுக்கு வேறாயும்
அழிவில்லா தவனாயும றிவதில்லையே ॥

त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिः सर्वमिदं जगत् ।
த்ரிபி^{4}ர்கு^{3}ணமயைர்பா^{4}வைரேபி:^{4} ஸர்வமித^{3}ம் ஜக^{3}த் ।
मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् ॥
மோஹிதம் நாபி^{4}ஜாநாதி மாமேப்^{4}ய: பரமவ்யயம் ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 14

ஏனெனில் தெய்வீகமான முக்குணவடிவான
என்னுடை யஇந்தமாயை கடத்தற்கரிதே ।
எவர்கள் என்னையேசர ணடைகிறார்களோ
அவர்கள் இம்மாயையைக் கடக்கின்றார்களே ॥

दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ।
தை^{3}வீ ஹ்யேஷா கு^{3}ணமயீ மம மாயா து^{3}ரத்யயா ।
मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥
மாமேவ யே ப்ரபத்^{3}யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 15

மாயையால றிவுஅபகரிக் கப்பட்டோராய்
ஆஸுரத் தன்மையையடைந் துமனிதருள் ।
கடையோர் களாய்ப்பாவச் செயல்களைச்
செய்யும [1]றிவிலிகளென்னை அடைவதில்லையே ॥

[1 மூடா: = அறிவிலி]

न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाः ।
ந மாம் து³ஷ்க்ரு’திநோ மூடா:⁴ ப்ரபத்³யந்தே நராத⁴மா: ।
माययापहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः ॥
மாயயாபஹ்ரு’தஜ்ஞாநா ஆஸுரம் பா⁴வமாஶ்ரிதா: ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 16

பரதகுலப் பெருமகனே! [1]துன்புறுபவன்;
[2]பொருள்விரும் புபவன்;[3]அறி வைத்தேடுபவன்; ।
மேலும்[4]ஞானி ஆகியநால் வகைபுண்ணிய
சீலர்கள் எனைத்தொழு கின்றனரர்ஜுனா! ॥

[1 ஆர்த்த: ; 2 அர்த்தார்த்தி; 3 ஜிஞ்ஞாசு; 4 ஞானி]

चतुर्विधा भजन्ते मां जनाः सुकृतिनोऽर्जुन ।
சதுர்விதா⁴ ப⁴ஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ரு’திநோऽர்ஜுந ।
आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥
ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்தா²ர்தீ² ஜ்ஞாநீ ச ப⁴ரதர்ஷப⁴ ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 17

அவர்களிலே இடையறாயோகத் திலிணைந்தும்
[1]ஒன்றிலேயே பக்தியுடைய ஞானீசிறந்தோன் ।
ஏனெனில், மிகவும்பிரியன் ஞானிக்குநான்
எனக்கும் அவன்மிகமிகப் பிரியமானவன் ॥

[1 ஏகபக்தி= (ஆத்மா) ஒன்றிலேயே பக்தியுடைய]

तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते ।
தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த ஏகப⁴க்திர்விஶிஷ்யதே ।
प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥
ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த²மஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 18

இவர்களெல்லோ ரும்நல்லோர்க ளேயாயினும்
ஞானிஎன்சொரூ பமேஎன்ப தென்கருத்து ।
ஏனெனில்நிலை யானமனதுடை யஅவனெனை
அடைவதையேமே லாம்லக்ஷியமாய்க் கொண்டுளான் ॥

उदाराः सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ।
உதா³ரா: ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம் ।
आस्थितः स हि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥
ஆஸ்தி²த: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் க³திம் ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 19

பலபிறவி களின்முடிவிலே ஞானத்தைப்-
பெற்றேஎல் லாம்வாஸுதேவ சொரூபமே- ।
என்றென்னையே சரணடைகின் றானத்தகை
மஹாத்மாவோ கிடைத்தற்கு அரியவனாம் ॥

बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ।
ப³ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்³யதே ।
वासुदेवः सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥
வாஸுதே³வ: ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது³ர்லப⁴: ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 20

அந்தந்த ஆசைகளால் பகுத்தறிவினை
இழந்தோர் அந்தந்த நியமத்தினைக் ।
கடைப்பிடித் துஇயல்பி னால்கட்டுண்டு
பிறதேவ தைகளைவழி படுகின்றனரே ॥

कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यन्तेऽन्यदेवताः ।
காமைஸ்தைஸ்தைர்ஹ்ரு'தஜ்ஞாநா:
ப்ரபத்³யந்தேऽந்யதே³வதா: ।
तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया ॥
தம் தம் நியமமாஸ்தா²ய ப்ரக்ரு'த்யா நியதா: ஸ்வயா ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 21

எந்தெந்த பக்தனெந் தெந்தவடிவத்தைச்-
சிரத்தையு டன்வழிப டவிரும்புகிறானோ ।
அவரவர் களினுடை யசிரத்தையினை
நிலையானதாய் நான் செய்கின்றேனே ॥

यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छति ।
யோ யோ யாம் யாம் தநும் ப4க்த: ஶ்ரத்3த4யார்சிதுமிச்ச2தி ।
तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् ॥
தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஶ்ரத்3தா4ம் தாமேவ வித3தா4ம்யஹம் ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 22

அப்பக்தன்சிரத் தையுடன்கூடி யவனாய்
அத்தேவதையின் ஆராதனையைச் செய்கின்றான் ।
[1]அதனிடமி ருந்தென்னால் விதிக்கப்பட்ட
அவ்வாசைப் பொருட்களை நிச்சயமாயடைகிறான் ॥

[1 தத: ச = அதனிடமிருந்து / அத்தேவதையிடமிருந்து]

स तया श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते ।
ஸ தயா ஶ்ரத்3த4யா யுக்தஸ்தஸ்யாராத4நமீஹதே ।
लभते च ततः कामान्मयैव विहितान्हि तान् ॥
லப4தே ச தத: காமாந்மயைவ விஹிதாந்ஹி தாந் ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 23

ஆனால்புத்திக் குறைவுடைய அவர்களின்
அப்பலனும்முடி வுடையதாயுள தே,தேவர்களை- ।
ஆராதிப்ப வர்கள்தேவர்களை யடைவர்;
என்பக்தர்க ளோஎனையே அடைகிறார்கள் ॥

अन्तवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ।
அந்தவத்து ப²லம் தேஷாம் தத்³ப⁴வத்யல்பமேத⁴ஸாம் ।
देवान्देवयजो यान्ति मद्भक्ता यान्ति मामपि ॥
தே³வாந்தே³வயஜோ யாந்தி மத்³ப⁴க்தா யாந்தி மாமபி ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 24

[1]பகுத்தறி வில்லாதவர்கள் அழிவற்ற
ஒப்பற்ற என்னுடையமேலாம் சொரூபத்தை ।
அறியாத வர்களாய்த்தோற்ற மற்றஎனைத்-
தோற்றமடை பவனாய்க்கருது கின்றார்கள் ॥

[1 அபுத்தய: = பகுத்தறிவில்லாதவர்கள்]

अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धयः ।
அவ்யக்தம் வ்யக்திமாபந்நம் மந்யந்தே மாமபு³த்³த⁴ய: ।
परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमम् ॥
பரம் பா⁴வமஜாநந்தோ மமாவ்யயமநுத்தமம் ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 25

அனைவருக்கும் நான்விளங் குவதில்லை
யோகமாயையால் நன்குமறைக் கப்பட்டு ।
மயங்கியுள்ள இவ்வுலகம், பிறப்பற்ற
மாறுதலற்றவ னாகஎன்னை யறிவதில்லை ॥

नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमायासमावृतः ।
நாஹம் ப்ரகாஶ: ஸர்வஸ்ய யோக³மாயாஸமாவ்ரு’த: ।
मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययम् ॥
மூடோ⁴ऽயம் நாபி⁴ஜாநாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம் ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 26

அர்ஜுனா! சென்றனவும் இருப்பனவும்
வருபவை களாகியஎல்லாப் பொருட்களையும் ।
உயிர்க ளனைத்தையும் அறிவேன்நான்
ஆனாலென் னையோயெவரு மறிவதில்லையே ॥

वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन ।
வேதா³ஹம் ஸமதீதாநி வர்தமாநாநி சார்ஜுந ।
भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन ॥
ப⁴விஷ்யாணி ச பூ⁴தாநி மாம் து வேத³ ந கஶ்சந ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 27

எதிரிகளையெ ரிக்குமர்ஜுனா! எல்லாப்
பிராணிகளும் பிறக்கும்போதே விருப்பு- ।
வெறுப்புகளா லேதோன்றுமிருமை யுருவான
மோஹத்தா லேமயக்கமடை கின்றனவே ॥

इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वन्द्वमोहेन भारत ।
இச்சா[2]த்[3]வேஷஸமுத்தே[2]ந த்[3]வந்த்[3]வமோஹேந பா[4]ரத ।
सर्वभूतानि सम्मोहं सर्गे यान्ति परन्तप ॥
ஸர்வபூ[4]தாநி ஸம்மோஹம் ஸர்கே[3] யாந்தி பரந்தப ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 28

புண்ணியச் செயல்கள்செய்த எம்மக்களின்
பாவமானது முடிவடைகி றதோஅவர்கள்
இருமைமோஹத் தினின்றுவிடு பட்டவராய்த்-
தீவிரவிரத முடனென்னை வழிபடுகின்றனர் ॥

येषां त्वन्तगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ।
யேஷாம் த்வந்தக[3]தம் பாபம் ஜநாநாம் புண்யகர்மணாம் ।
ते द्वन्द्वमोहनिर्मुक्ता भजन्ते मां दृढव्रताः ॥
தே த்[3]வந்த்[3]வமோஹநிர்முக்தா ப[4]ஜந்தே மாம் த்[3]ரு'ட[4]வ்ரதா: ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 29

மூப்பிறப்பு களினின்றுவிடுபட எனையே
சார்ந்தெவர் கள்முயல்கின் றார்களோ ।
அவர்களந்த பிரம்மத்தையு மனைத்து
கர்மத்தையு மான்மதத்துவத்தையு மறிவரே ॥

जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये ।
ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே ।
ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम् ॥
தே ப்^{3}ரஹ்ம தத்^{3}விது:^{3} க்ரு'த்ஸ்நமத்^{4}யாத்மம் கர்ம சாகி^{2}லம் ॥

அத்தியாயம்: 07 பாடல்: 30

மேலுமெவர் களதிபூதமதி தைவமதியஞ்ஞ-
மிவைகூடிய வனாயென்னையறி கிறார்களோ ।
அவர்கள் சாகும்தருவாயி லும்நிலைத்த
மனதுடையோ ராயென்னையேஅ டைகிறார்கள் ॥

साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदुः ।
ஸாதி^{4}பூ^{4}தாதி^{4}தை^{3}வம் மாம் ஸாதி^{4}யஜ்ஞம் ச யே விது:^{3} ।
प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः ॥
ப்ரயாணகாலேऽபி ச மாம் தே விது^{3}ர்யுக்தசேதஸ: ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

“அறிவு, அனுபவமில்லாஅனுபவஅறிவு”

எனும் இவ்வேழாம் அத்தியாயம்

சின்மயதாசன் கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु

ஓம் தத்ஸதி^{3}தி ஸ்ரீமத்^{3}ப^{4}க^{3}வத்^{3}கீ^{3}தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे

ப்^{3}ரஹ்மவித்^{3}யாயாம் யோக^{3}ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

ஸ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே^{3}

ज्ञानविज्ञानयोगो नाम

ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநயோகோ^{3} நாம

नाम सप्तमोऽध्यायः ॥

ஸப்தமோऽத்^{4}யாய: ॥

ஓம் ஸ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्भगवद्गीता

“எட்டாம் அத்தியாயம்”
“யோகத்தால் அழியாபிரம்மன்”

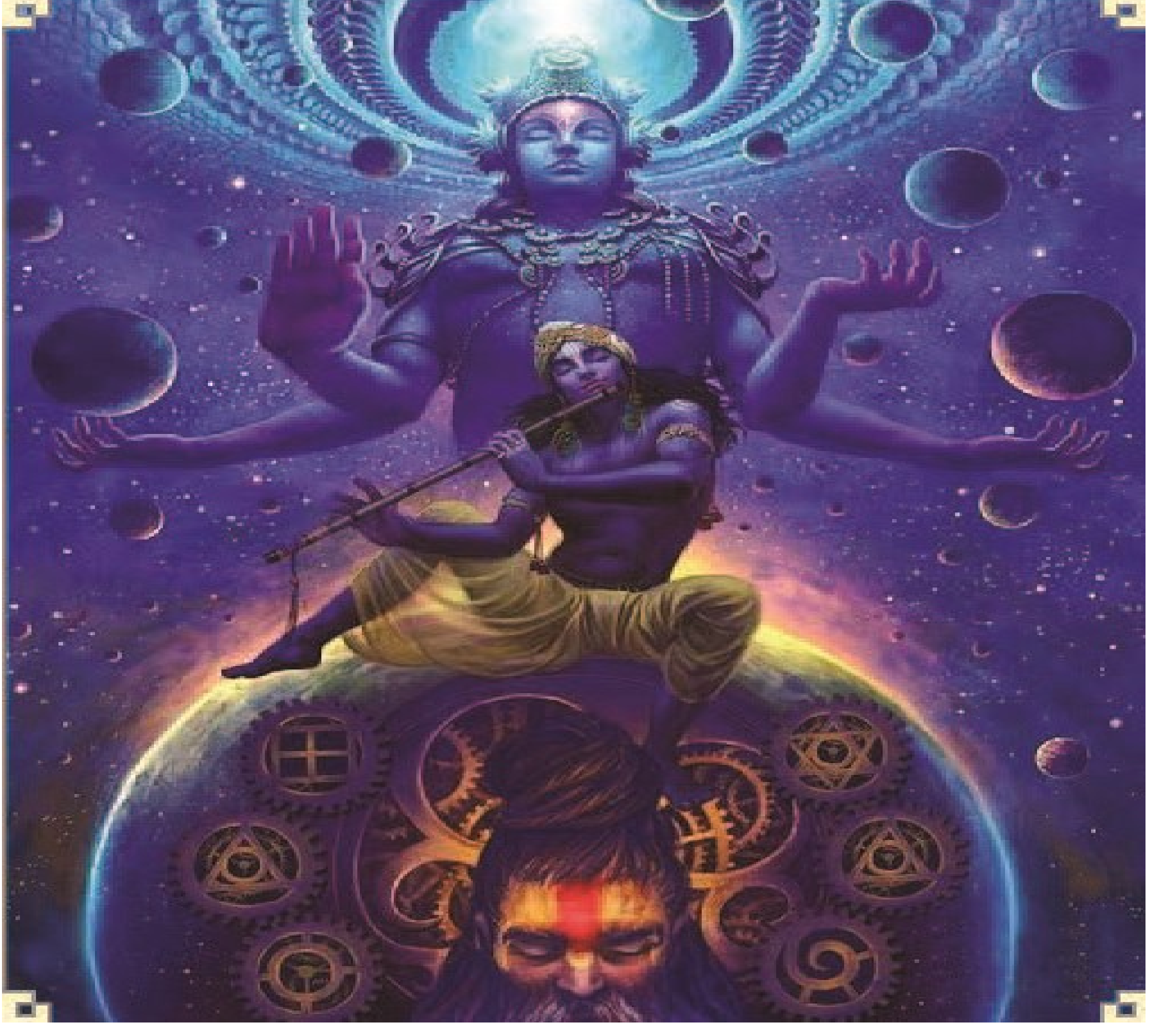
अथ अष्टमोऽध्यायः ।

அத^{2} அஷ்டமோऽத்^{4}யாய: ।

अक्षरब्रह्मयोगः

அக்ஷரப்^{3}ரஹ்மயோக^{3}:

ஹரி: ஓம்!

கௌந்தேயா! அந்திமக்காலத் திலெந்தெந்த
எண்ணத்தை எண்ணிக்கொண்டே பூதவுடலை ।
விடுகிறானோ, எப்பொழுதும் அவ்வகைகளை
தியானிப்பதனா லதையதையே அடைகின்றான் ॥ [ப.கீ. 08. 06]

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 01

“அர்ஜுனன் புகன்றான்”

அந்தபிரம்ம மென்பதுயாது? புருஷோத்தமா!
அத்யாத்ம மும்கர்மமென் பதும்யாது? |
அதிபூதமென் றெதைப்பகர் வர்,மேலும்
அதிதெய்வமென் றெதனைச் சொல்கிறார்கள்? ||

अर्जुन उवाच ।

அர்ஜுந உவாச ।

किं तद् ब्रह्म किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम ।
கிம் தத்³ ப்³ரஹ்ம கிமத்⁴யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷோத்தம ।
अधिभूतं च किं प्रोक्तमधिदैवं किमुच्यते ॥
அதி⁴பூ⁴தம் ச கிம் ப்ரோக்தமதி⁴தை³வம் கிமுச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 02

மதுசூதனா! இங்குஇவ்வுடலில் அதி[1]யஞ்ஞன்-
யாவனவன் எவ்விதமுள்ளான் மேலும்மனதை- ।
யடக்கியோர்களால் மரண காலத்திலே
நீரெவ்வித மறியத்தக் கவராகின்றீர் ॥

[1 யஞ்ஞன் = வேள்வி]

अधियज्ञः कथं कोऽत्र देहेऽस्मिन्मधुसूदन ।
அதி⁴யஜ்ஞ: கத²ம் கோSத்ர தே³ஹேSஸ்மிந்மது⁴ஸூத³ந ।
प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः ॥
ப்ரயாணகாலே ச கத²ம் ஜ்ஞேயோSஸி நியதாத்மபி⁴: ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 03

"ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்"
அழிவற்றதும் மேலானதுமான பிரம்மத்தின்
[1]சொரூபமத் யாத்மமெனப் படுகின்றது ।
உயிர்களையுண் டுபண்ணிநிலை யிருக்கச்
செய்தலெனும் வேள்விகர்ம மாகின்றது ॥

[1 ஸ்வபாவம் = சொரூபம் = இயல்பு]

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப⁴க³வானுவாச ।
अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते ।
அக்ஷரம் ப்³ரஹ்ம பரமம் ஸ்வபா⁴வோSத்⁴யாத்மமுச்யதே ।
भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ॥
பூ⁴தபா⁴வோத்³ப⁴வகரோ விஸர்க:³ கர்மஸம்ஜ்ஞித: ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 04

உடலெடுத்தோ ரிலுயர்ந்தோனே! இவ்வுடலில்
அழியுமியல் புடையவைஅதி பூதமாகும்
அதிதெய்வமா யுள்ளது புருஷனே ! ।
அதியஞ்ஞுமாய் நானேஇருக் கின்றேனே ॥

अधिभूतं क्षरो भावः पुरुषश्चाधिदैवतम् ।
அதி⁴பூ⁴தம் க்ஷரோ பா⁴வ: புருஷஶ்சாதி⁴தை³வதம் ।
अधियज्ञोऽहमेवात्र देहे देहभृतां वर ॥
அதி⁴யஜ்ஞோSஹமேவாத்ர தே³ஹே தே³ஹப்⁴ரு'தாம் வர ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 05

சாகும்தருவா யிலுமெவனென் னைஎண்ணியே
சரீரத்தை விட்டுச்செல் கிறானோ,அவன் ।
என்னுடைய தன்மையை யடைகின்றான்
இவ்விஷயத்தில் ஐயம் தவிர்ப்பாயே ॥

अन्तकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरम् ।
அந்தகாலே ச மாமேவ ஸ்மரந்முக்த்வா கலேவரம் ।
यः प्रयाति स मद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ॥
ய: ப்ரயாதி ஸ மத்³பா⁴வம் யாதி நாஸ்த்யத்ர ஸம்ஶய: ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 06

கௌந்தேயா! அந்திமக்காலத் திலெந்தெந்த
எண்ணத்தை எண்ணிக்கொண்டே பூதவுடலை ।
விடுகிறானோ, எப்பொழுதும் அவ்வகைகளை
தியானிப்பதனா லதையதையே அடைகின்றான் ॥

यं यं वापि स्मरन्भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् ।
யம் யம் வாபி ஸ்மரந்பா⁴வம் த்யஜத்யந்தே கலேவரம் ।
तं तमेवैति कौन्तेय सदा तद्भावभावितः ॥
தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா³ தத்³பா⁴வபா⁴வித: ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 07

ஆதலால் எக்காலத்தி லுமென்னையே
தொடர்ந்து நினைத்தவாறே இரு;போர்செய்க! ।
மனபுத்தி யையென்னிட மர்ப்பணித்துச்-
செய்வதாலெ னையேயடைவாய் ஐயமில்லையே ॥

तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मर युध्य च ।
தஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு மாமநுஸ்மர யுத்⁴ய ச ।
मय्यर्पितमनोबुद्धिर्मामेवैष्यस्यसंशयः ॥
மய்யர்பிதமநோபு³த்³தி⁴ர்மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்ஶய: ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 08

அர்ஜுனா! தொடர்பயிற்சி யுடன்கூடிய
யோகத்தா லும்,வேறெதிலும் செல்லாமன- ।
தோடும்தியானம்பயிலு பவன் மேலான-
ஒளிமய மானபரமபுரு ஷனையடைகின்றான் ॥

अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसा नान्यगामिना ।
அப்⁴யாஸயோக³யுக்தேந சேதஸா நாந்யகா³மிநா ।
परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचिन्तयन् ॥
பரமம் புருஷம் தி³வ்யம் யாதி பார்தா²நுசிந்தயந் ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 09

எல்லாமறிந் தவனும்பழம் பொருளாயாள் பவனுமணுவுக்கு
அணுவாயும் கர்மப்பலனை அனைவருக்கும எிப்போனும் ।
சிந்தனைக்கெட் டாதோனும்ஞா யிறைப்போல்பி ரகாசிப்போனும்
மாயைக்கும யங்காதெனை வந்தியானம் செய்கிறானோ ... ॥

कविं पुराणमनुशासितार
கவிம் புராணமநுஶாஸிதார
मणोरणीयाम्समनुस्मरेद्यः ।
மணோரணீயாம்ஸமநுஸ்மரேத்³ய: ।
सर्वस्य धातारमचिन्त्यरूप
ஸர்வஸ்ய தா⁴தாரமசிந்த்யரூப
मादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥
மாதி³த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 10

மரணத்தரு வாயிலசையா மனதுடனும் பக்தியுடனும்
மேலும்யோக பலத்தினால் புருவங்களுக் கிடையிலே ।
பிராணனைநன் கிருத்தியே எல்லையற்றும் பிரகாசமாய்-
உள்ளஅந்தப் பரம்பொருளை யேஅவன்சென் றடைகிறான் ॥

प्रयाणकाले मनसाऽचलेन
ப்ரயாணகாலே மநஸாऽசலேந
भक्त्या युक्तो योगबलेन चैव ।
ப⁴க்த்யா யுக்தோ யோக³ப³லேந சைவ ।
भ्रुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक्
ப்⁴ருவோர்மத்⁴யே ப்ராணமாவேஶ்ய ஸம்யக்
स तं परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥
ஸ தம் பரம் புருஷமுபைதி தி³வ்யம் ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 11

வேதமறிந்தோர் எதனையழியாத தாகப்பகர் கின்றனரோ
ஆசைகளற்ற சன்யாஸிகளெ திலேபுகுகின் றார்களோ ।
எதைவிரும்பி பிரம்மசர் யத்தில்செல் கிறார்களோ
அந்தஉயர் நிலையைஉனக் குச்சுருக்கமாய்க் கூறுவேன் ॥

यदक्षरं वेदविदो वदन्ति
யத^{3}க்ஷரம் வேத^{3}விதோ^{3} வத^{3}ந்தி
विशन्ति यद्यतयो वीतरागाः ।
விஶந்தி யத்^{3}யதயோ வீதராகா ^{3}: ।
यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति
யதி^{3}ச்ச^{2}ந்தோ ப்^{3}ரஹ்மசர்யம் சரந்தி
तत्ते पदं सङ्ग्रहेण प्रवक्ष्ये ॥
தத்தே பத^{3}ம் ஸங்க்^{3}ரஹேண ப்ரவக்ஷ்யே॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 12

அனைத்துப் புலன்களையும் நன்கடக்கி
மனத்தினை ஹிருதயத்தில் நன்கிருத்தி ।
தன்னுடைய பிராணனைத்தலை யிலிருத்தி
யோகதாரணை யிலேநிலைத்து நின்றும் . . . . ॥

सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ।
ஸர்வத்^{3}வாராணி ஸம்யம்ய மநோ ஹ்ரு’தி^{3} நிருத்^{4}ய ச ।
मूर्ध्न्याधायात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणाम् ॥
மூர்த்^{4}ந்யாதா^{4}யாத்மந: ப்ராணமாஸ்தி^{2}தோ யோக^{3}தா^{4}ரணாம் ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 13

ஓம்என்ற [1]ஒரெழுத்தாகி ய[2]பிரம்மனை
உச்சரிப் பவனாயென்னைத் தொடர்ந்து- ।
நினைத்துக் கொண்டேயெவன் உடலைவிட்டுச்
செல்கிறானோ, அவனுயர்கதி யையடைகிறானே ॥

[1 ஏகாக்ஷரம் = ஓர் எழுத்து; 2 ப்ரஹ்ம = பிரம்மன்]

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ।
ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்³ரஹ்ம வ்யாஹரந்மாமநுஸ்மரந் ।
यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम् ॥
ய: ப்ரயாதி த்யஜந்தே³ஹம் ஸ யாதி பரமாம் க³திம் ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 14

பார்த்தனே! வேறெண்ணமின் றியாரென்னை
எப்பொழுதும் இடைவிடாமல் நினைக்கி[ன்]றானோ ।
எப்பொழுதும் அவ்வொருநிலைப் பட்டயோகிக்கு
நான்எளிதா யடையப்படு பவனாவேனே ॥

अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः ।
அநந்யசேதா: ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யஶ: ।
तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः ॥
தஸ்யாஹம் ஸுலப:⁴ பார்த² நித்யயுக்தஸ்ய யோகி³ந: ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 15

என்னையடைந் தபின்நிலை யற்றதும்
துன்பங்கட்கிருப் பிடமுமான மறுபிறப்பை ।
அடைவதில்லை; ஏனெனிலம்ம ஹாத்மாக்கள்
மேலானமுக்தியை யடைந்து விட்டார்கள் ॥

मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतम् ।
மாமுபேத்ய புநர்ஜந்ம து:³கா²லயமஶாஶ்வதம் ।
नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः ॥
நாப்நுவந்தி மஹாத்மாந: ஸம்ஸித்³தி⁴ம் பரமாம் க³தா: ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 16

அர்ஜுனா! பிரம்மலோகம் வரையிலான
அனைத்து உலகங்களும் மறுபிறப்பினை- ।
யுடையன; ஆனால்குந்தி மகனே!என்னை
அடைந்த பின்மீண்டும் பிறப்பதில்லையே ॥

आब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ।
ஆப்³ரஹ்மபு⁴வநால்லோகா: புநராவர்திநோSர்ஜுந ।
मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥
மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புநர்ஜந்ம ந வித்³யதே ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 17

ஆயிரம் யுகங்கள்முடி வாயுளதானதெது
பிரம்மா வின்பகலோ,ஆயி ரம்யுகங்கள் ।
முடிவாயு ளதானஇரவையு மறியுமம்
மனிதர் களிரவுபகலை யறிந்தோராவர் ॥

सहस्रयुगपर्यन्तमहर्यद् ब्रह्मणो विदुः ।
ஸஹஸ்ரயுக³பர்யந்தமஹர்யத்³ ப்³ரஹ்மணோ விது³: ।
रात्रिं युगसहस्रान्तां तेऽहोरात्रविदो जनाः ॥
ராத்ரிம் யுக³ஸஹஸ்ராந்தாம் தேऽஹோராத்ரவிதோ³ ஜநா: ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 18

பகல்வரும் பொழுதுதோன்றா நிலையினின்று
தோற்றங்க ளெல்லாம்வெளி வருகின்றன ।
இரவுவரும் பொழுதோதோன் றாநிலையெனும்
பெயருடைய அதிலேதான் ஒடுங்குகின்றன ॥

अव्यक्ताद् व्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ।
அவ்யக்தாத்³ வ்யக்தய: ஸர்வா: ப்ரப⁴வந்த்யஹராக³மே ।
रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥
ராத்ர்யாக³மே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்தஸம்ஜ்ஞகே ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 19

பார்த்தனே! அதேஇந்த உயிர்களுடைய
கூட்டமே தோன்றித்தோன் றிஇரவுவரும் ।
காலத்திலே ஒடுங்குகின்ற னபகல்வரும்
காலத்திலே தன்வயமின்றித் தோன்றுகின்றன ॥

भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ।
பூ⁴தக்³ராம: ஸ ஏவாயம் பூ⁴த்வா பூ⁴த்வா ப்ரலீயதே ।
रात्र्यागमेऽवशः पार्थ प्रभवत्यहरागमे ॥
ராத்ர்யாக³மேऽவஶ: பார்த² ப்ரப⁴வத்யஹராக³மே ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 20

[1]ஆனாலந்த வெளித்தோன்றாத தைக்காட்டிலும்
மேலானதும் [2]வேறானதும், புலப்படாததும் ।
என்றுமுள் ளதாகஎதுவுளதோ, அதுஎல்லா
உயிர்கள் அழியுமிடத்து மழிவதில்லையே ॥

[1 ஆனாலந்த = பிரகிருதி; **2** வேறானதும் = பிரம்மன்]

परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ।
பரஸ்தஸ்மாத்து பா⁴வோऽந்யோऽவ்யக்தோऽவ்யக்தாத்ஸநாதந: ।
यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥
ய: ஸ ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு நஶ்யத்ஸு ந விநஶ்யதி ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 21

வெளித்தோன்றா ததுமழியாத துமென்றும்
சொல்லப்படும தைஉயர் கதியென்று ।
சொல்வரெதை அடைந்தபின் மீள்வதில்லையோ
அதுவேயென் னுடையமேலா மிருப்பிடமாகும் ॥

अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ।
அவ்யக்தோऽக்ஷர இத்யுக்தஸ்தமாஹு: பரமாம் க³திம் ।
यं प्राप्य न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥
யம் ப்ராப்ய ந நிவர்தந்தே தத்³தா⁴ம பரமம் மம ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 22

பார்த்தனே! உயிர்களனைத் துமெவனுள்
இருக்கின் றனவோ,இவையா வுமெவனால் ।
வியாபிக்கப் பட்டுள்ளதோ, அப்பரமபுருஷன்
[1]அநன்யபக்தியால் அடையப் படுகின்றான் ॥

[1 அநன்ய பக்தி = மாறா பக்தி = வேறு விஷயங்களில் செல்லாத பக்தி]

पुरुषः स परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ।
புருஷ: ஸ பர: பார்த² ப⁴க்த்யா லப்⁴யஸ்த்வநந்யயா ।
यस्यान्तःस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम् ॥
யஸ்யாந்த:ஸ்தா²நி பூ⁴தாநி யேந ஸர்வமித³ம் ததம் ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 23

பரதகுலப் பெருமானே! எக்காலத்திலே
உடலைவிட் டுப்போகும் யோகிகள்மீண்டும் ।
வாராமையும் வருதலையு மடைகின்றனரோ
அக்காலத் தினைப்பற்றிக் கூறுகேன்கேள் ॥

यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिं चैव योगिनः ।
யத்ர காலே த்வநாவ்ரு'த்திமாவ்ரு'த்திம் சைவ யோகி³ந: ।
प्रयाता यान्ति तं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ ॥
ப்ரயாதா யாந்தி தம் காலம் வக்ஷ்யாமி ப⁴ரதர்ஷப⁴ ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 24

நெருப்புஒளி பகல்¹சுக்ல பக்ஷமாறுமாதக்
காலத்தினை யுடையதுஉத்த ராயணம் ।
அவ்வழிசென்று பிரம்மத்தை யறிந்த
ஜனங்கள் பிரம்மத்தினைய டைகிறார்கள் ॥

[1 சுக்லபக்ஷ = ஒளிமயமான மேல்நோக்கிச் செல்லும் வழி / பாதை]

अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ।
அக்³நிர்ஜ்யோதிரஹ: ஶுக்ல: ஷண்மாஸா உத்தராயணம் ।
तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः ॥
தத்ர ப்ரயாதா க³ச்ச²ந்தி ப்³ரஹ்ம ப்³ரஹ்மவிதோ³ ஜநா: ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 25

புகையிரவு அவ்விதமே [1]கிருஷ்ணபக்ஷம்
ஆறுமாதகா லத்தையுடை யதக்ஷிணாயனம் ।
அதில்சென் றயோகியான வன்சந்திர
ஒளியினைய டைந்துமீண் டும்வருகின்றான் ॥

[1 கிருஷ்ணபக்ஷ = இருண்ட மேல்நோக்கிச் செல்லும் வழி / பாதை]

धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम् ।
தூ4மோ ராத்ரிஸ்ததா2 க்ரு’ஷ்ண: ஷண்மாஸா த3க்ஷிணாயநம் ।
तत्र चान्द्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते ॥
தத்ர சாந்த்3ரமஸம் ஜ்யோதிர்யோகீ3 ப்ராப்ய நிவர்ததே ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 26

உறுதியாய் அகிலத்தி னிவ்வொளிஇருளெனும்
வழிகள் அனாதியெனக்கரு தப்படுகிறது ।
ஒன்றினால் வாராமையும் பிறிதொன்றினால்
மறுபடியும் வருதலையும டைகின்றான் ॥

शुक्लकृष्णे गती ह्येते जगतः शाश्वते मते ।
ஶுக்லக்ரு’ஷ்ணே க3தீ ஹ்யேதே ஜக3த: ஶாஶ்வதே மதே ।
एकया यात्यनावृत्तिमन्ययावर्तते पुनः ॥
ஏகயா யாத்யநாவ்ரு’த்திமந்யயாவர்ததே புந: ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 27

பார்த்தனே! இவ்விரண்டு வழிகளையும்
அறிகின்ற எந்தயோகி யும்மோஹத்தை ।
அடையமாட் டானாதலால் ஹேஅர்ஜுனா!
எப்பொழுதும் யோகத்திலே நிலைத்திரு ॥

नैते सृती पार्थ जानन्योगी मुह्यति कश्चन ।
நைதே ஸ்ருʼதீ பார்த² ஜாநந்யோகீ³ முஹ்யதி கஶ்சந ।
तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन ॥
தஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு யோக³யுக்தோ ப⁴வார்ஜுந ॥

அத்தியாயம்: 08 பாடல்: 28

வேதங்களை ஓதுவதாலும் வேள்விகளி னாலும்தவம்
இவைகளினாலும் தானங்களி னாலுமெந்த புண்ணியப்பலன்-।
பகரப்பட் டிருக்கின்ற தோ,அதையறி யும்யோகியானவன்
அவையனைத் தையும்கடந் துயர்வானக தியையடைகிறான் ॥

वेदेषु यज्ञेषु तपःसु चैव
வேதே³ஷு யஜ்ஞேஷு தப:ஸு சைவ
दानेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टम् ।
தா³நேஷு யத்புண்யப²லம் ப்ரதி³ஷ்டம்।
अत्येति तत्सर्वमिदं विदित्वा
அத்யேதி தத்ஸர்வமித³ம் விதி³த்வா
योगी परं स्थानमुपैति चाद्यम् ॥
யோகீ³ பரம் ஸ்தா²நமுபைதி சாத்³யம் ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

"யோகத்தால் அழியாபிரம்மன்"

எனும் இவ்வெட்டாம் அத்தியாயம்

சின்மயதாசன் கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ||

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु
ஓம் தத்ஸதி^{3}தி ஸ்ரீமத்^{3}ப^{4}க^{3}வத்^{3}கீ^{3}தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे
ப்^{3}ரஹ்மவித்^{3}யாயாம் யோக^{3}ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे
ஸ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே^{3}

अक्षरब्रह्मयोगो नाम
அக்ஷரப்^{3}ரஹ்மயோகோ^{3} நாம

अष्टमोध्याय: ||
அஷ்டமோSத்^{4}யாய: ||

ஓம் ஸ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्भगवद्गीता

“ஒன்பதாம் அத்தியாயம்”

“ஞானங்களிலே அரசனாம், உத்தமரகசியம்”

अथ नवमोऽध्यायः ।

அத^{2} நவமோऽத்^{4}யாய: ।

राजविद्याराजगुह्ययोगः

ராஜவித்^{3}யாராஜகு^{3}ஹ்யயோக^{3}:

ஹரி: ஓம்!

தன்னினுமென் னைவேறாய்க் காணாதவர்களாய்
என்னையேசிந் திப்பவராய் எம்மனிதர்கள் ।
உபாஸிக்கின் றனரோ; ஸதா தியானத்திலுள்ள
அவர்களின் யோகக்ஷேமத்தை யான்வகிக்கிறேன் ॥ [ப.கீ. 09. 22]

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 01

"ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்"
எதையறிவதால் விடுபடுவாயோ தீமையினின்றும்
அனுபூதியோடு கூடியஅதி ரஹஸ்யமான
இவ்வறிவை குற்றம்குறை காணாஉனக்கு
விளக்கமாய்ப் பகர்வேன்நான் கேளுதி ||

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப⁴க³வானுவாச ।

इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ।
இத³ம் து தே கு³ஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே ।
ज्ञानं विज्ञानसहितं यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात् ॥
ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநஸஹிதம் யஜ்ஜ்ஞாத்வா மோக்ஷ்யஸேऽஶுபா⁴த் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 02

வித்தைகளுள் வேந்தன்,ரகசி யங்களுள்ராஜா,
தூய்மையளிப் பவைகளிலே மேலானதிது ।
தர்மமயமாம் நேரடியா யறியத்தக்கதும்
செய்வதற் கெளிதுமது அழிவற்றதாம் ||

राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ।
ராஜவித்³யா ராஜகு³ஹ்யம் பவித்ரமித³முத்தமம் ।
प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् ॥
ப்ரத்யக்ஷாவக³மம் த⁴ர்ம்யம் ஸுஸுக²ம் கர்துமவ்யயம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 03

எதிரிகளை வாட்டுபவனே! இத்தர்மத்தில்
முழுநம்பிக் கையில்லாத மனிதர்கள் ।
என்னையடை யாமல்சாத லோடமைந்த
சம்ஸாரப் பாதையிலேயே நிலைகொள்கின்றனர் ॥

अश्रद्दधानाः पुरुषा धर्मस्यास्य परन्तप ।
அஶ்ரத்³த³தா⁴நா: புருஷா த⁴ர்மஸ்யாஸ்ய பரந்தப ।
अप्राप्य मां निवर्तन्ते मृत्युसंसारवर्त्मनि ॥
அப்ராப்ய மாம் நிவர்தந்தே ம்ரு'த்யுஸம்ஸாரவர்த்மநி ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 04

இந்தஉலக மனைத்தும்வெ ளித்தோன்றாத
என்னால்வியா பித்துள்ளது; என்னிடத்தே ।
எல்லாவுயிர் களும்நிலைகொண் டுள்ளன,நானோ
அவைகளினி டத்துநிலைகொள் கிறேனில்லை ॥

मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ।
மயா ததமித³ம் ஸர்வம் ஜக³த³வ்யக்தமூர்திநா ।
मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थितः ॥
மத்ஸ்தா²நி ஸர்வபூ⁴தாநி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தி²த: ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 05

என்னிடம் [1]இவையெல்லாம் நிலைகொள்ளவில்லை
என்னுடைய தெய்வீகயோக சக்தியைக்காண் ।
என்ஆத்மா பொருட்களைத் தோற்றுவித்துத்-
தாங்குகிறது; [2]அவைகளிடம் நிலைகொள்வதில்லை ॥

[1 பூதாநி = இவையெல்லாம் = உயிர்களெல்லாம் 2 அவைகளிடம் நிலைகொள்வதில்லை = தாங்குபவனானாலும், அவைகளைச் சார்ந்திருப்பதில்லை]

न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् ।
ந ச மத்ஸ்தா2நி பூ4தாநி பஶ்ய மே யோக3மைஶ்வரம் ।
भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ॥
பூ4தப்4ரு’ந்ந ச பூ4தஸ்தோ2 மமாத்மா பூ4தபா4வந: ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 06

எப்பொழுது மெங்கும் சஞ்சரிக்கும்
பெருங்காற் றுவானில் தங்கியிருப்பதுபோல் ।
எல்லாப் பூதங்க ளுமென்னிடத்தில்
தங்கியுள் ளனவென்ற றிந்துகொள்வாய் ॥

यथाकाशस्थितो नित्यं वायुः सर्वत्रगो महान् ।
யதா2காஶஸ்தி2தோ நித்யம் வாயு: ஸர்வத்ரகோ3 மஹாந் ।
तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ॥
ததா2 ஸர்வாணி பூ4தாநி மத்ஸ்தா2நீத்யுபதா4ரய ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 07

குந்திமகனே! எல்லாஉயி ரினங்களும்
கல்பத்தின் முடிவினில் என்பிரகிருதியை ।
அடைகின்றன, மறுபடியு மவைகளைநான்
கல்பத்தின் துவக்கத் தில்படைக்கின்றேன் ॥

सर्वभूतानि कौन्तेय प्रकृतिं यान्ति मामिकाम् ।
ஸர்வபூ⁴தாநி கௌந்தேய ப்ரக்ரு’திம் யாந்தி மாமிகாம் ।
कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विसृजाम्यहम् ॥
கல்பக்ஷயே புநஸ்தாநி கல்பாதௌ³ விஸ்ரு’ஜாம்யஹம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 08

என்பிரகிரு தியைவசப் படுத்தியேதன்-
வயமின்றியே பிரகிருதி யின்வசத்தில் ।
இருக்குமிவ் வெல்லாஉயிர் வர்க்கத்தையும்
மீண்டும்மீண் டும்தோற்று விக்கின்றேன் ॥

प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विसृजामि पुनः पुनः ।
ப்ரக்ரு’திம் ஸ்வாமவஷ்டப்⁴ய விஸ்ரு’ஜாமி புந: புந: ।
भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशात् ॥
பூ⁴தக்³ராமமிமம் க்ரு’த்ஸ்நமவஶம் ப்ரக்ரு’தேர்வஶாத் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 09

தனஞ்ஜயனே! அச்செயல் களிலெல்லாம்
பற்றற்றும் உதாசீனனைப் போன்றும் ।
உட்கார்ந் திருக்கும் எனையென்றும்
அச்செயல்கள் பந்தப்ப டுத்தாவே ॥

न च मां तानि कर्माणि निबध्नन्ति धनञ्जय ।
ந ச மாம் தாநி கர்மாணி நிப³த்⁴நந்தி த⁴நஞ்ஜய ।
उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु ॥
உதா³ஸீநவதா³ஸீநமஸக்தம் தேஷு கர்மஸு ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 10

என்னால்கண் காணிக்கப் படுவதனால்
குந்திமகனே! பிரகிருதியா னதுஅசைவதும் |
அசைவற்றதுமான இவைகளைப் பிறப்பிக்கிறது
இக்காரணத் தாலுலகம்மா றிமாறிவருகிறதே ॥

मयाध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरम् ।
மயாத்⁴யக்ஷேண ப்ரக்ரு'தி: ஸூயதே ஸசராசரம் ।
हेतुनानेन कौन्तेय जगद्विपरिवर्तते ॥
ஹேதுநாநேந கௌந்தேய ஜக³த்³விபரிவர்ததே ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 11

எல்லாஉயிர் களுக்கும்ம ஹேஶ்வரனான
என்னுடையஉ யரியவியல் பினைஅறியாத ।
மூடர்கள் மனிதவுடலை யெடுத்தவனாய்
எண்ணியே யென்னையவம திக்கிறார்கள் ॥

अवजानन्ति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितम् ।
அவஜாநந்தி மாம் மூடா4 மாநுஷீம் தநுமாஶ்ரிதம் ।
परं भावमजानन्तो मम भूतमहेश्वरम् ॥
பரம் பா4வமஜாநந்தோ மம பூ4தமஹேஶ்வரம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 12

வீணாசையுடை யோரும்வீண் செயல்புரிவோரும்
வீணறிவுடை யோர்களும் [1]விவேகத்தினை ।
வீணாக்கிய வர்களும் ராக்ஷஸ,அஸுர-
வியல்பினை உடையவர் ஆகின்றனர் ॥

[1 விசேதஸ: = விவேகத்தினை வீணாக்கியவர்கள்]

मोघाशा मोघकर्माणो मोघज्ञाना विचेतसः ।
மோகா4ஶா மோக4கர்மாணோ மோக4ஜ்ஞாநா விசேதஸ: ।
राक्षसीमासुरीं चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिताः ॥
ராக்ஷஸீமாஸுரீம் சைவ ப்ரக்ரு'திம் மோஹிநீம் ஶ்ரிதா: ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 13

அர்ஜுனா!ஆனால் மஹாத்மாக்களோ தேவரியல்பு
உடையோராய் வேறெதிலுமில்லா மனதுடன் ।
உயிர்களுக் குக்காரணனாய றிந்துஎன்னை
அழிவில்லாத வனாய்வணங் குகிறார்கள் ॥

महात्मानस्तु मां पार्थ दैवीं प्रकृतिमाश्रिताः ।
மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த[2] தை[3]வீம் ப்ரக்ரு'திமாஸ்ரிதா: ।
भजन्त्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययम् ॥
ப[4]ஜந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வா பூ[4]தாதி[3]மவ்யயம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 14

எப்பொழுது மென்னைத்துதிப் பவர்களாய்
உறுதியானவி ரதமுடையோராய் முயல்வோராய் ।
பக்தியுடன் வணங்குபவ ராய்,ஒருநிலைப்-
பட்டோராய் என்னைத்தொழு கின்றார்களே ॥

सततं कीर्तयन्तो मां यतन्तश्च दृढव्रताः ।
ஸததம் கீர்தயந்தோ மாம் யதந்தஶ்ச த்[3]ரு'ட[4]வ்ரதா: ।
नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते ॥
நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் ப[4]க்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 15

ஞானவேள்வி யால்தொழும் மற்றையோர்கள்
[1]எங்குமாத் மவடிவாய் உள்ளவென்னையே ।
ஒன்றாகவும் வேறாகவும் இவ்விதம்
பலப்பல விதமாயுபா ஸிக்கிறார்கள் ॥

[1 பஹுதா விஶ்வதோமுகம் = எங்கும் ஆத்ம வடிவாய் உள்ள]

ज्ञानयज्ञेन चाप्यन्ये यजन्तो मामुपासते ।
ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந சாப்யந்யே யஜந்தோ மாமுபாஸதே ।
एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा विश्वतोमुखम् ॥
ஏகத்வேந ப்ரு'த²க்த்வேந ப³ஹுதா⁴ விஶ்வதோமுக²ம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 16

[1]வைதிகச்சடங் கும்,[2]வேள்விவழி பாடும்நான்;
பித்ருக்களுக் குஅளிக்கும் அன்னமும்நான்; ।
உயிர்களுக் குணவும்நான்; மந்திரமும்நான்;
நெய்யும் வேள்வித்தீயும் இடுதலும்நானே ॥

[1 க்ரது: = (சுருதி) வேதம் விதித்த கர்மங்கள்; 2 யஜ்ஞ = (ஸ்மிரிதி) வேள்வி வழிபாடு]

अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमौषधम् ।
அஹம் க்ரதுரஹம் யஜ்ஞ: ஸ்வதா⁴ஹமஹமௌஷத⁴ம் ।
मन्त्रोऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुतम् ॥
மந்த்ரோऽஹமஹமேவாஜ்யமஹமக்³நிரஹம் ஹுதம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 17

இஜ்ஜகத் தின்தந்தைதாயும் நான்;செயல்
பலனைத்த ருபவனும்பாட் டனும்நான்; ।
அறியவேண் டியவனும்,தூய்மை செய்பவனும்,
ஓங்காரமும், ருக்யஜுஸ்சாம வேதமும்நானே ॥

पिताहमस्य जगतो माता धाता पितामहः ।
பிதாஹமஸ்ய ஜக[3]தோ மாதா தா[4]தா பிதாமஹ: ।
वेद्यं पवित्रमोङ्कार ऋक्साम यजुरेव च ॥
வேத்[3]யம் பவித்ரமோங்கார ரு'க்ஸாம யஜுரேவ ச ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 18

[1]கதிபோஷிப் பவன்,ஆள் பவன்,சாக்ஷியும்
வசிக்குமி டம்அடைக் கலம்,[2]உபகாரியும் ।
பிறப்பிட மொடுங்குமி டம்,தங்குமிடமும்
[3]களஞ்சிய மழியாவிதை அனைத்தும்நானே ॥

[1 கதி = கர்மபலன்; 2 ஸுஹ்ருத் = உபகாரி;
3 நிதானம் = களஞ்சியம் = பொருள்களை வைக்குமிடம்]

गतिर्भर्ता प्रभुः साक्षी निवासः शरणं सुहृत् ।
க[3]திர்ப[4]ர்தா ப்ரபு:[4] ஸாக்ஷீ நிவாஸ: ஶரணம் ஸுஹ்ரு'த் ।
प्रभवः प्रलयः स्थानं निधानं बीजमव्ययम् ॥
ப்ரப[4]வ: ப்ரலய: ஸ்தா[2]நம் நிதா[4]நம் பீ[3]ஜமவ்யயம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 19

அர்ஜுனா! தகிப்பவனும் நான்;மழையைத்-
தடுப்பவ னும்மீண்டு மழையைப்பொழியச் ।
செய்பவ னும்நான்;[1]அ ழியாமையும்
[2]அழிவும் நான்;காரணகா ரியமும்நானே ।

[1 அம்ருதம் = அழியாமை;   2 ம்ருதம் = அழிவு]

तपाम्यहमहं वर्षं निगृह्णाम्युत्सृजामि च ।
தபாம்யஹமஹம் வர்ஷம் நிக்[3]ரு'ஹ்ணாம்யுத்ஸ்ரு'ஜாமி ச ।
अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन ॥
அம்ரு'தம் சைவ ம்ரு'த்யுஶ்ச ஸத[3]ஸச்சாஹமர்ஜுந ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 20

மூவேதங்கள றிந்தோரும்யாக ரஸத்தினைப் பருகியோரும்
பாவத்தினின்று தூய்மையடைந்தோ ரும்வேள்வி யாலென்னை ।
வழிபட்டுதேவ லோகம்விரும்பியோ ருமிந்திரலோக மடைந்து
தேவர்களின் திவ்யபோகங் களைஅனுப விக்கின்றனர் ॥

त्रैविद्या मां सोमपाः पूतपापा
த்ரைவித்[3]யா மாம் ஸோமபா: பூதபாபா
यज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गतिं प्रार्थयन्ते ।
யஜ்ஞைரிஷ்ட்வா ஸ்வர்க[3]திம் ப்ரார்த[2]யந்தே ।
ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोक
தே புண்யமாஸாத்[3]ய ஸுரேந்த்[3]ரலோக
मश्नन्ति दिव्यान्दिवि देवभोगान् ॥
மஶ்நந்தி தி[3]வ்யாந்தி[3]வி தே[3]வபோ[4]கா[3]ந் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 21

அவர்களந் தபரந்த[1]விண் ணுலகையனு பவித்துப்
புண்ணியம் தீர்ந்தபின்பு மீண்டும்[2]மனி தவுலகினில் ।
புகுகின்றனரே; இவ்விதம்[3]மூ வேதநெறிவழி வாழ்ந்தோர்
[4]விஷயப்பித் தராய்போதல் வருதலையடை கின்றனரே ॥

[1 ஸ்வர்கலோகம் = விண்ணுலகம்; 2 மர்த்யலோகம் = மனிதவுலகம்;
3 திரயீதர்மம் = மூவேதநெறி தர்மங்கள்;
4 காமகாமா: = விஷயப்பித்தராய்]

ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं
தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்க[3]லோகம் விஶாலம்
क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति ।
க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஶந்தி।
एवं त्रयीधर्म मनुप्रपन्ना
ஏவம் த்ரயீத[4]ர்ம மநுப்ரபந்நா
गतागतं कामकामा लभन्ते ॥
க[3]தாக[3]தம் காமகாமா லப[4]ந்தே ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 22

தன்னினுமென் னைவேறாய்க் காணாதவர்களாய்
என்னையேசிந் திப்பவராய் எம்மனிதர்கள் ।
உபாஸிக்கின் றனரோ;[1]ஸதா தியானத்திலுள்ள
அவர்களின் யோகக்ஷேமத்தை யான்[2]வகிக்கிறேன் ॥

[1 நித்யாபியுக்தானாம் = ஸதா தியானத்திலுள்ளவர்களின்;
2 வஹாமி = வகிக்கிறேன் / பொறுப்பேற்கிறேன்]

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ।
அநந்யாஶ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜநா: பர்யுபாஸதே ।
तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् ॥
தேஷாம் நித்யாபி[4]யுக்தாநாம் யோக[3]க்ஷேமம் வஹாம்யஹம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 23

குந்திமகனே! எவர்கள் சிரத்தையுடன்-
கூடியவர்க ளாய்மற்ற தேவதைகளின் ।
பக்தர்களா யிருந்துவழி படுமவர்கள்,
விதிவழுவி என்னையே தொழுகின்றனர் ॥

येऽप्यन्यदेवता भक्ता यजन्ते श्रद्धयान्विताः ।
யேSப்யந்யதே^{3}வதா ப^{4}க்தா யஜந்தே ஶ்ரத்^{3}த^{4}யாந்விதா: ।
तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् ॥
தேSபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதி^{4}பூர்வகம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 24

எல்லாவேள்வி களிலும்நானே பிரபுவாகவும்
[1]அனுபவிப்ப வனாயுமுள்ளே னானாலென்னை ।
[2]உள்ளபடியே யாருமறிகி றார்களில்லை;
ஆதலால்தான் அவர்கள் நழுவுகிறார்கள் ॥

[1 போக்தா = அனுபவிப்பவனாய்; 2 தத்த்வேன: = உள்ளபடி]

अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ।
அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போ^{4}க்தா ச ப்ரபு^{4}ரேவ ச ।
न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते ॥
ந து மாமபி^{4}ஜாநந்தி தத்த்வேநாதஶ்ச்யவந்தி தே ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 25

தேவவிரதம் பூண்டோர்தேவர் களையடைவரே
பித்ருவிரதம் பூண்டோர்பித்ருக் களையடைவரே ।
பூதங்களைத் தொழுவோர்பூதங் களையடைவரே
என்னையே தொழுவோர்என்னை அடைகின்றனரே ॥

यान्ति देवव्रता देवान्पितॄन्यान्ति पितृव्रताः ।
யாந்தி தே³வவ்ரதா தே³வாந்பித்ரூ'ந்யாந்தி பித்ரு'வ்ரதா: ।
भूतानि यान्ति भूतेज्या यान्ति मद्याजिनोऽपि माम् ॥
பூ⁴தாநி யாந்தி பூ⁴தேஜ்யா யாந்தி மத்³யாஜிநோऽபி மாம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 26

யாரொருவன் பக்தியுடன் இலையையோ
மலரையோபழத் தையோநீரையோ எனக்கு ।
அளிக்கின்றானோ; சுத்தபுத்தி யுடையோனவன்,
பக்தியோடர்ப் பித்ததைநா னுண்ணுகின்றேன் ॥

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ।
பத்ரம் புஷ்பம் ப²லம் தோயம் யோ மே ப⁴க்த்யா ப்ரயச்ச²தி ।
तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥
தத³ஹம் ப⁴க்த்யுபஹ்ரு'தமஶ்நாமி ப்ரயதாத்மந: ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 27

எதைச்செய் கின்றாயோஎதை உண்கின்றாயோ
எவ்வேள்வி செய்கின்றாயோஎ தைத்தருகிறாயோ ।
எத்தவம் புரிகின்றாயோ அதையெல்லாம்
எனக்கர்ப் பணமாய்ச்செய் திடுவாய்,பாரதா ॥

यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् ।
யத்கரோஷி யத³ஸ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி த³தா³ஸி யத் ।
यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥
யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்வ மத³ர்பணம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 28

இவ்விதம் புண்ணியப் பாவங்களாகிய
பலன்களின் வினைத்தளை களிலிருந்து ।
விடுபடுவாய், துறவுயோக மனத்துடன்
கூடியவனா வாய்என்னை யேஅடைவாய் ॥

शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ।
ஶுபா⁴ஶுப⁴ப²லைரேவம் மோக்ஷ்யஸே கர்மப³ந்த⁴நை: ।
संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥
ஸம்ந்யாஸயோக³யுக்தாத்மா விமுக்தோ மாமுபைஷ்யஸி ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 29

நானனைத்துயிர் களிடமும்ச மமானவன்
எனக்குபிரிய மற்றோன்பிரி யமானோனில்லை ।
ஆனாலெவர்க ளெனைபக்தியொடு தொழுகின்றனரோ
என்னிடமவர் களவர்களிடத்திலே நானும் ॥

समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ।
ஸமோSஹம் ஸர்வபூ4தேஷு ந மே த்3வேஷ்யோSஸ்தி ந ப்ரிய: ।
ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् ॥
யே ப4ஜந்தி து மாம் ப4க்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 30

மிகுதீயொழுக் கமுடையோனும் எனைவேறாய்க்-
காணாதவனாய்த் தொழுவானாகில் அவன் ।
நன்னடத்தையுள்ளவன் என்றே கருதுகவே
ஏனெனிலவன் நன்றாய் நிச்சயித்தவன் ॥

. . . .

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।
அபி சேத்ஸுது3ராசாரோ ப4ஜதே மாமநந்யபா4க் ।
साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥
ஸாது4ரேவ ஸ மந்தவ்ய: ஸம்யக்3வ்யவஸிதோ ஹி ஸ: ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 31

விரைவிலே தர்மசிந்தனை யாளனாகிறான்
என்றுமே நிலையானசாந் தியடைகிறான் ।
என்னுடைய பக்தனென்று மழிவதில்லையாம்
உலகிற் கிதையறிவுறுத் துவாயர்ஜுனா! ॥

क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिं निगच्छति ।
க்ஷிப்ரம் ப⁴வதி த⁴ர்மாத்மா ஶஶ்வச்சா²ந்திம் நிக³ச்ச²தி ।
कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥
கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி ந மே ப⁴க்த: ப்ரணஶ்யதி ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 32

ஏனெனில்பார்த் தனே!வைச்யரும்- பெண்பாலரும்
அங்ஙனமே நாலாம் வர்ணத்தவர்களும் ।
அவர்களுமே என்னையேச ரணடைந்து
மேன்மையா னகதியினைய டைகின்றார்கள் ॥

मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः ।
மாம் ஹி பார்த² வ்யபாஶ்ரித்ய யேऽபி ஸ்யு: பாபயோநய: ।
स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥
ஸ்த்ரியோ வைஶ்யாஸ்ததா² ஶூத்³ராஸ்தேऽபி யாந்தி பராம் க³திம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 33

புண்ணியர் களானவேதியர் களுமவ்வாறே
பக்தர்க ளானராஜரிஷி களையும்பற்றியும் ।
பேசுவானேன்! சுகமில்லா நிலையற்றதுமான
இவ்வுலகை அடைந்து,எனை வழிபடுவாயாக ॥

किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा ।
கிம் புநர்ப்^{3}ராஹ்மணா: புண்யா ப^{4}க்தா ராஜர்ஷயஸ்ததா^{2} ।
अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥
அநித்யமஸுக^{2}ம் லோகமிமம் ப்ராப்ய ப^{4}ஜஸ்வ மாம் ॥

அத்தியாயம்: 09 பாடல்: 34

என்னில்ம னதைவைத்திரு; என்பக்தனாயிரு;
என்னைவழி பட்டிரு;என்னை வணங்கியிரு; ।
என்னையேமே லாம்கதியாய்க் கருதியேயிரு
என்னையேய டைவாய்மனதை நிலைநிறுத்தியே ॥

मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
மந்மநா ப^{4}வ மத்^{3}ப^{4}க்தோ மத்^{3}யாஜீ மாம் நமஸ்குரு ।
मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायणः ॥
மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயண: ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

“ஞானங்களிலே அரசனாம், உத்தமரகசியம்”
எனும் இவ்வொன்பதாம் அத்தியாயம்

சின்மயதாசன் கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ||

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु
ஓம் தத்ஸதி^{3}தி ஸ்ரீமத்^{3}ப^{4}க^{3}வத்^{3}கீ^{3}தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे
ப்^{3}ரஹ்மவித்^{3}யாயாம் யோக^{3}ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे
ஸ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே^{3}

राजविद्याराजगुह्ययोगो नाम
ராஜவித்^{3}யாராஜகு^{3}ஹ்யயோகோ^{3} நாம
नवमोऽध्यायः ॥
நவமோऽத்^{4}யாய: ||

ஓம் ஶ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஶ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्भगवद्गीता

“பத்தாம் அத்தியாயம்”
“இறையின் பெருமைகள்”

अथ दशमोऽध्यायः ।
அத² த³ஶமோऽத்⁴யாய: ।

विभूतियोगः
விபூ⁴தியோக³:

ஹரி: ஓம்!

அனைத்திற்கும் நான்பிறப்பி டமாயுள்ளேன்
அனைத்துமென் னிடத்தேயி யங்குகின்றன ।
அதையறிந்தே ஞானிகள் தியானத்திலே
அமர்ந்து எனையேவழிபடு கின்றார்கள் ॥ [ப.கீ. 10. 08]

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 01

“ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்”

[1]பாகுபலசாலியே! உள்ளவுவ கையுடைய
உனக்குநானுன் நலன்கருதி யேஎதனைக் |
கூறுவேனோ, அந்தயாவற்றினும் மேலாம்
என்னுடைய கூற்றினைமீண் டும்கேளுதி ||

[1 மஹாபாஹோ = பாகுபலசாலியே = தோள்வலிமை மிக்கவனே]

श्रीभगवानुवाच ।

ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச ।

भूय एव महाबाहो शृणु मे परमं वचः ।
பூ⁴ய ஏவ மஹாபா³ஹோ ஶ்ருʼணு மே பரமம் வச: ।
यत्तेऽहं प्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितकाम्यया ॥
யத்தேऽஹம் ப்ரீயமாணாய வக்ஷ்யாமி ஹிதகாம்யயா ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 02

தேவர்களும் மஹரிஷிகளும் என்னுடைய
பெருமைகளை அறிவாரில்லை, ஏனெனில்நான் ||
தேவர்களுக் கும்மஹரிஷி களுக்கும்,
எல்லாவகை யிலுமாதிகா ரணனாவேன் ||

न मे विदुः सुरगणाः प्रभवं न महर्षयः ।
ந மே விது:³ ஸுரக³ணா: ப்ரப⁴வம் ந மஹர்ஷய: ।
अहमादिर्हि देवानां महर्षीणां च सर्वशः ॥
அஹமாதி³ர்ஹி தே³வாநாம் மஹர்ஷீணாம் ச ஸர்வஶ: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 03

என்னைப் பிறவாதவனாயு மனாதியாயும்
உலகிற்கு ஈசனாயும் யார்அறிகின்றானோ ।
அவன்மனி தர்களுள்மதி மயங்காதவன்
எல்லாப்பா வங்களினின்றும் விடுபடுகிறான் ॥

यो मामजमनादिं च वेत्ति लोकमहेश्वरम् ।
யோ மாமஜமநாதி3ம் ச வேத்தி லோகமஹேஶ்வரம் ।
असम्मूढः स मर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
அஸம்மூட:4 ஸ மர்த்யேஷு ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 04

அறிவும்,ஆன்ம அறிவும்மயக்க மின்மையும்
பொறுமையுமுண் மையும்புல னடக்கமும் ।
மனஅடக்கமும் இன்பதுன்பமும் உற்பத்தி
லயம்பயம் பயமின்மை யும்மற்றும் . . . . ॥

बुद्धिर्ज्ञानमसम्मोहः क्षमा सत्यं दमः शमः ।
பு3த்3தி4ர்ஜ்ஞாநமஸம்மோஹ: க்ஷமா ஸத்யம் த3ம: ஶம: ।
सुखं दुःखं भवोऽभावो भयं चाभयमेव च ॥
ஸுக2ம் து:3க2ம் ப4வோऽபா4வோ ப4யம் சாப4யமேவ ச ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 05

அஹிம்சைசம நிலைதிருப்தி தவம்தானம்
புகழிகழ்ச்சி, இவ்விதம் வெவ்வேறான- ।
தன்மைகள் எல்லாஉயிர் களுக்கும்
என்னிடத்தி லிருந்தேதோன் றுகின்றன ॥

अहिंसा समता तुष्टिस्तपो दानं यशोऽयशः ।
அஹிம்ஸா ஸமதா துஷ்டிஸ்தபோ தா³நம் யஶோऽயஶ: ।
भवन्ति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः ॥
ப⁴வந்தி பா⁴வா பூ⁴தாநாம் மத்த ஏவ ப்ருʼத²க்³விதா⁴: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 06

உலகிலிப் பிரஜைகளெவர் களுடைய
சிருஷ்டியோ, அவ்வேழுரிஷி களுமதேபோல் ।
முன்தோன்றி யநான்குமனுக் களுமென்
தன்மையோடு மனத்திலிருந் துதித்தனரே ॥

महर्षयः सप्त पूर्वे चत्वारो मनवस्तथा ।
மஹர்ஷய: ஸப்த பூர்வே சத்வாரோ மநவஸ்ததா² ।
मद्भावा मानसा जाता येषां लोक इमाः प्रजाः ॥
மத்³பா⁴வா மாநஸா ஜாதா யேஷாம் லோக இமா: ப்ரஜா: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 07

என்னுடையிம் மஹிமையையும் யோகத்தையும்
எவனுண்மையை உள்ளபடியே அறிகின்றானோ ।
அவனசையாத யோகத்துடன் கூடுகின்றான்
சந்தேகமென் பதில்லையிவ் விஷயத்திலே ॥

एतां विभूतिं योगं च मम यो वेत्ति तत्त्वतः ।
ஏதாம் விபூ4திம் யோக3ம் ச மம யோ வேத்தி தத்த்வத: ।
सोऽविकम्पेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ॥
ஸோऽவிகம்பேந யோகே3ந யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 08

அனைத்திற்கும் நான்பிறப்பி டமாயுள்ளேன்
அனைத்துமென் னிடத்தேயி யங்குகின்றன ।
அதையறிந்தே ஞானிகள் [1]தியானத்திலே
அமர்ந்து யெனையேவழிபடு கின்றார்கள் ॥

[1 பாவஸமந்விதா: = (ஞான) தியானத்தில் அமர்ந்து கூடி]

अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते ।
அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரப4வோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்ததே ।
इति मत्वा भजन्ते मां बुधा भावसमन्विताः ॥
இதி மத்வா ப4ஜந்தே மாம் பு3தா4 பா4வஸமந்விதா: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 09

என்னிடத்தே சித்தமுடை யவர்களாய்
என்னிடத்தே பிராணனை வைத்தவராய் ।
எப்பொழுதுமெ னைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டு
எய்துகின்ற னர்மகிழ்வு களிப்பையுமே ॥

मच्चित्ता मद्गतप्राणा बोधयन्तः परस्परम् ।
மச்சித்தா மத்[3]க[3]தப்ராணா போ[3]த[4]யந்த: பரஸ்பரம் ।
कथयन्तश्च मां नित्यं तुष्यन्ति च रमन्ति च ॥
கத[2]யந்தஶ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 10

என்பாலெப் பொழுதுமிணைந் துமன்புடன்
எனைத்தொழு பவர்களுக் குஎதனால் ।
என்னையவர் களடைவார்க ளோவந்த
ஞானயோகத் தைநான்அளிக் கின்றேன் ॥

तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम् ।
தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் ப[4]ஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் ।
ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयान्ति ते ॥
த[3]தா[3]மி பு[3]த்[3]தி[4]யோக[3]ம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 11

அவர்களுக்கு கருணையின் காரணத்தால்
நானவர்க ளி[1]னுட்கரண எண்ணத்தில் ।
[2]ஒளிர்கின் றஞானஒளியா லறியாமையினால்
தோன்றியம யக்கவிருளை அழிக்கின்றேனே ॥

[1 ஆத்மபாவஸ்த: = உட்கரண எண்ணத்திலிருந்து; 2 பாஸ்வத: = ஒளிர்கின்ற]

तेषामेवानुकम्पार्थमहमज्ञानजं तमः ।
தேஷாமேவாநுகம்பார்த^{2}மஹமஜ்ஞாநஜம் தம: ।
नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन भास्वता ॥
நாஶயாம்யாத்மபா^{4}வஸ்தோ^{2} ஜ்ஞாநதீ^{3}பேந பா^{4}ஸ்வதா ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 12

"**அர்ஜுனன் புகன்றான்**"
தாங்களே பரமாத்வாயாய் மேலாமொளியாய்
தூய்மையி லும்தூய்மையாய் உள்ளீர்கள் ।
எல்லாரி ஷிகளுமுங்களை நித்யமானதிவ்ய
புருஷரா யும்முழுமுதலிறை வனாயும்பிறவாது . . ॥

अर्जुन उवाच ।
அர்ஜுந உவாச ।
परं ब्रह्म परं धाम पवित्रं परमं भवान् ।
பரம் ப்^{3}ரஹ்ம பரம் தா^{4}ம பவித்ரம் பரமம் ப^{4}வாந் ।
पुरुषं शाश्वतं दिव्यमादिदेवमजं विभुम् ॥
புருஷம் ஶாஶ்வதம் தி^{3}வ்யமாதி^{3}தே^{3}வமஜம் விபு^{4}ம் ॥ . . . .

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 13

எங்குமி ருப்பவராயும் கூறுகின்றார்கள்,
தேவரிஷி நாரதருமஸித ரும்தேவலரும் ।
வியாஸரு மேபகர்கின்ற னர்தாங்களும்
அவ்வித மாகவேபகர் கின்றீர்கள் ॥

आहुस्त्वामृषयः सर्वे देवर्षिर्नारदस्तथा ।
ஆஹுஸ்த்வாம்ரு'ஷய: ஸர்வே தே³வர்ஷிர்நாரத³ஸ்ததா² ।
असितो देवलो व्यासः स्वयं चैव ब्रवीषि मे ॥
அஸிதோ தே³வலோ வ்யாஸ: ஸ்வயம் சைவ ப்³ரவீஷி மே ॥ . . .

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 14

கேசவா! என்னிடமெதைக் கூறுகின்றீரோ
அந்தஇதனை யெல்லாம்நான் உண்மையாய்- ।
நம்புகின் றேன்;பகவானே உம்முடைய
வடிவினைத் தேவாசுரர்க ளுமறியாரே ॥

सर्वमेतदृतं मन्ये यन्मां वदसि केशव ।
ஸர்வமேதத்³ரு'தம் மந்யே யந்மாம் வத³ஸி கேஶவ ।
न हि ते भगवन्व्यक्तिं विदुर्देवा न दानवाः ॥
ந ஹி தே ப⁴க³வந்வ்யக்திம் விது³ர்தே³வா ந தா³நவா: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 15

புருஷோத்தமரே! உயிர்களைப் படைப்பவரே,
உயிர்களெல்லா வற்றையும் ஆள்பவரே, ।
தேவர்களுக்கி றைவரே,உல கநாயகரே,
தாங்களேதங்க ளைத்தங்களா லறிகிறீர் ॥

स्वयमेवात्मनात्मानं वेत्थ त्वं पुरुषोत्तम ।
ஸ்வயமேவாத்மநாத்மாநம் வேத்த^{2} த்வம் புருஷோத்தம ।
भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते ॥
பூ^{4}தபா^{4}வந பூ^{4}தேஶ தே^{3}வதே^{3}வ ஜக^{3}த்பதே ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 16

நீரெந்தவிபூ திகளாலிவ் வுலகங்களை
வியாபித்திருக் கிறீர்களோ, திய்வமான ।
உம்முடைய[1]அவ் விபூதிகளை மீதமின்றி
நீரே[2]வர்ணிப்ப தற்குத்தி றனுடையீர் ॥

[1 அவ்விபூதிகளை = அப்பெருமைகளை; 2 வக்தும் = வர்ணிப்பதற்கு]

वक्तुमर्हस्यशेषेण दिव्या ह्यात्मविभूतयः ।
வக்துமர்ஹஸ்யஶேஷேண தி^{3}வ்யா ஹ்யாத்மவிபூ^{4}தய: ।
याभिर्विभूतिभिर्लोकानिमांस्त्वं व्याप्य तिष्ठसि ॥
யாபி^{4}ர்விபூ^{4}திபி^{4}ர்லோகாநிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்ட^{2}ஸி ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 17

யோகியே!யாண் டும்தியானச் சிந்தனையோடு
நானெவ்வித முங்களையறி வேனென்னால் ।
எந்தெந்தப் பொருட்களில் நீரெப்பாங்கில்
தியானிக்கத் தகுந்தவராய் உள்ளீர்கள் ॥

कथं विद्यामहं योगिंस्त्वां सदा परिचिन्तयन् ।
கத^{2}ம் வித்^{3}யாமஹம் யோகி^{3}ம்ஸ்த்வாம் ஸதா^{3} பரிசிந்தயந் ।
केषु केषु च भावेषु चिन्त्योऽसि भगवन्मया ॥
கேஷு கேஷு ச பா^{4}வேஷு சிந்த்யோऽஸி ப^{4}க^{3}வந்மயா ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 18

ஜனார்த்தனரே! உம்முடைய யோகத்தையும்
மகிமைகளையு மேமீண்டும் விரிவாகப்பகர ।
வேண்டுகி றேனேனெனில் அமுதமதைக்கேட்டுப்
பருகுமெனக்குத் தோன்றவில்லை திருப்தியே ॥

विस्तरेणात्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन ।
விஸ்தரேணாத்மநோ யோக^{3}ம் விபூ^{4}திம் ச ஜநார்த^{3}ந ।
भूयः कथय तृप्तिर्हि शृण्वतो नास्ति मेऽमृतम् ॥
பூ^{4}ய: கத^{2}ய த்ரு'ப்திர்ஹி ஶ்ரு'ண்வதோ நாஸ்தி மேऽம்ரு'தம் ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 19

"ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்"
நன்றுகுரு வம்சத்தில் சிறந்தோனே,என்
தெய்விகமான விபூதிகளிலே சிறந்ததை ।
உனக்குக் கூறுகின்றேன் ஏனெனிலென்
விபூதிகளின் விரிவுக்க ளவில்லையே ॥

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச ।

हन्त ते कथयिष्यामि दिव्या ह्यात्मविभूतयः ।
ஹந்த தே கத²யிஷ்யாமி தி³வ்யா ஹ்யாத்மவிபூ⁴தய: ।
प्राधान्यतः कुरुश्रेष्ठ नास्त्यन्तो विस्तरस्य मे ॥
ப்ராதா⁴ந்யத: குருஶ்ரேஷ்ட² நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 20

[1]குடாகேசனே! நானனைத் துயிர்களின்
உள்ளத்தி லுறையுமாத் மாவாயுள்ளேன் ।
உயிர்களெல் லாவற்றின் துவக்கத்திலும்
மத்தியிலும் முடிவிலும் நானேயுள்ளேன் ॥

[1 குடாகேசனே = தூக்கத்தை வென்றவனே]

अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितः ।
அஹமாத்மா கு³டா³கேஶ ஸர்வபூ⁴தாஶயஸ்தி²த: ।
अहमादिश्च मध्यं च भूतानामन्त एव च ॥
அஹமாதி³ஶ்ச மத்⁴யம் ச பூ⁴தாநாமந்த ஏவ ச ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 21

ஆதித்தியர்க ளிலேவிஷ்ணுவா யுள்ளேன்நான்
ஒளிர்பவைக ளிலேகதிர்சேர் சூரியன்நான் ।
மருத்துக்க ளிலேமரீசியா யுள்ளேன்நான்
நக்ஷத்திரங்க ளிலேசந்திர னாவேன்நான் ॥

आदित्यानामहं विष्णुर्ज्योतिषां रविरंशुमान् ।
ஆதி³த்யாநாமஹம் விஷ்ணுர்ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம்ஶுமாந் ।
मरीचिर्मरुतामस्मि नक्षत्राणामहं शशी ॥
மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ராணாமஹம் ஶஶீ ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 22

வேதங்களுள் சாமவேதமாயி ருக்கின்றேன்
தேவர்களுள் இந்திரனாயி ருக்கின்றேன் ।
புலன்களுள் மனதாயி ருக்கின்றேன்
உயிர்களுள றியும்திறனாயி ருக்கின்றேனே ॥

वेदानां सामवेदोऽस्मि देवानामस्मि वासवः ।
வேதா³நாம் ஸாமவேதோ³ऽஸ்மி தே³வாநாமஸ்மி வாஸவ: ।
इन्द्रियाणां मनश्चास्मि भूतानामस्मि चेतना ॥
இந்த்³ரியாணாம் மநஶ்சாஸ்மி பூ⁴தாநாமஸ்மி சேதநா ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 23

[1]உருத்திரர்க ளிலேசங்கரனாய் நானுள்ளேன்
யக்ஷ-ராக்ஷஸர்க ளிலேகுபேரனா கவுள்ளேன் ।
வஸுக்களு ளக்னியாக நானிருக்கின்றேன்
சிகரமுள்ள மலைகளிலே மேருவாயுள்ளேன் ॥

[1 ருத்ர = உருத்திரர்]

रुद्राणां शङ्करश्चास्मि वित्तेशो यक्षरक्षसाम् ।
ருத்[3]ராணாம் ஶங்கரஶ்சாஸ்மி வித்தேஶோ யக்ஷரக்ஷஸாம் ।
वसूनां पावकश्चास्मि मेरुः शिखरिणामहम् ॥
வஸூநாம் பாவகஶ்சாஸ்மி மேரு: ஶிக[2]ரிணாமஹம் ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 24

பார்த்தனே! புரோஹிதர் களிலேயென்னை
முதன்மையான பிரகஸ்பதி யாயறிவாயே ।
கந்தனாயுள் ளேன்நான்சே னாபதிகளிலே
கடலாயுள் ளேன்நான்நீர் நிலைகளிலே ॥

पुरोधसां च मुख्यं मां विद्धि पार्थ बृहस्पतिम् ।
புரோத[4]ஸாம் ச முக்[2]யம் மாம் வித்[3]தி[4] பார்த[2] ப்[3]ரு'ஹஸ்பதிம் ।
सेनानीनामहं स्कन्दः सरसामस्मि सागरः ॥
ஸேநாநீநாமஹம் ஸ்கந்த:[3] ஸரஸாமஸ்மி ஸாக[3]ர: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 25

மகரிஷிகளுள் பிருகுவாக நானுள்ளேன்
சொற்களிலே ஓரெழுத்தாமோங் காரமாயுள்ளேன் ।
வேள்விகளிலே ஜபவேள்வியாய் நானுள்ளேன்
அசையாதவற் றிலேஇமயமாய் நானுள்ளேன் ॥

महर्षीणां भृगुरहं गिरामस्म्येकमक्षरम् ।
மஹர்ஷீணாம் ப்4ரு'கு3ரஹம் கி3ராமஸ்ம்யேகமக்ஷரம் ।
यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि स्थावराणां हिमालयः ॥
யஜ்ஞாநாம் ஜபயஜ்ஞோऽஸ்மி ஸ்தா2வராணாம் ஹிமாலய: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 26

மரங்களிலெல் லாமரசமரம் நான்
தேவரிஷிகளுக் குள்நாரதர் நான் ।
கந்தர்வர்க ளிலோசித்ரரதன் நான்
சித்தர்களுக் குள்கபிலமுனி நானே ॥

अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारदः ।
அஶ்வத்த:2 ஸர்வவ்ரு'க்ஷாணாம் தே3வர்ஷீணாம் ச நாரத:3 ।
गन्धर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः ॥
க3ந்த4ர்வாணாம் சித்ரரத:2 ஸித்3தா4நாம் கபிலோ முநி: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 27

குதிரைகளிலே அம்ருதத்தி லேதோன்றிய
உச்சைஶ்ரவ ஸும்;சிறந்த யானைகளிலே ।
ஐராவதம் எனும்யானையா யுமறிவாய்
மனிதர்களி லெனைஅரசனா யறிவாயே ॥

उच्चैःश्रवसमश्वानां विद्धि माममृतोद्भवम् ।
உச்சை:ஶ்ரவஸமஶ்வாநாம் வித்[3]தி[4] மாமம்ரு'தோத்[3]ப[4]வம் ।
ऐरावतं गजेन्द्राणां नराणां च नराधिपम् ॥
ஐராவதம் க[3]ஜேந்த்[3]ராணாம் நராணாம் ச நராதி[4]பம்

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 28

ஆயுதங்களிலே வஜ்ராயுதமா யுள்ளேன்நான்
பசுக்களிலே காமதேனுவாயி ருக்கின்றேனே ।
உயிர்களை பிறப்பிக்கும் மன்மதன்நான்
பாம்புகளுள் வாசுகியா யிருக்கின்றேனே ॥

आयुधानामहं वज्रं धेनूनामस्मि कामधुक् ।
ஆயுதா[4]நாமஹம் வஜ்ரம் தே[4]நூநாமஸ்மி காமது[4]க் ।
प्रजनश्चास्मि कन्दर्पः सर्पाणामस्मि वासुकिः ॥
ப்ரஜநஶ்சாஸ்மி கந்த[3]ர்ப: ஸர்பாணாமஸ்மி வாஸுகி: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 29

நாகங்களுள் அனந்தனாய் உள்ளேன்நான்
நீர்த்தேவதை களிலோவருணனா யிருக்கிறேன் ।
பித்ருக்களில் ராஜாஅர்யமா வாயுளேன்நான்
அடக்கியாள்ப வர்களிலேயம னாயுளேன்நானே ॥

अनन्तश्चास्मि नागानां वरुणो यादसामहम् ।
அநந்தஶ்சாஸ்மி நாகா³நாம் வருணோ யாத³ஸாமஹம் ।
पितॄणामर्यमा चास्मि यमः संयमतामहम् ॥
பித்ரூ'ணாமர்யமா சாஸ்மி யம: ஸம்யமதாமஹம் ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 30

[1]தைத்தியர்க ளுள்பிரஹ்லாத னாயுள்ளேன்
கணக்கிடுப வர்களிலேகால னாயுளேன்நான் ।
மிருகங்களி லேசிங்கராஜ னாயுளேன்நான்
பறவைகளி லே[2]வினதாமகன்க ருடனாயுளேனே ॥

[1 தைத்யானாம் = திதிவம்சத்தவர்கள் = அசுரர்கள் = தைத்தியர்கள்;
2 வைனதேய: = வினதாவின் மகன்]

प्रह्लादश्चास्मि दैत्यानां कालः कलयतामहम् ।
ப்ரஹ்லாத³ஶ்சாஸ்மி தை³த்யாநாம் கால: கலயதாமஹம் ।
मृगाणां च मृगेन्द्रोऽहं वैनतेयश्च पक्षिणाम् ॥
ம்ரு'கா³ணாம் ச ம்ரு'கே³ந்த்³ரோऽஹம் வைநதேயஶ்ச பக்ஷிணாம் ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 31

தூய்மைப்படுத்து பவைகளிலே காற்றாயுளேன்
ஆயுதமேந்திய வர்களிலே இராமன்நான் ।
மீன்களுக்குள் மகரமாய் இருக்கின்றேன்
நீரோட்டங்க ளிலேகங்கை யாயுள்ளேனே ॥

पवनः पवतामस्मि रामः शस्त्रभृतामहम् ।
பவந: பவதாமஸ்மி ராம: ஶஸ்த்ரப்[4]ரு'தாமஹம் ।
झषाणां मकरश्चास्मि स्रोतसामस्मि जाह्नवी ॥
ஜ[2]ஷாணாம் மகரஶ்சாஸ்மி ஸ்ரோதஸாமஸ்மி ஜாஹ்நவீ ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 32

அர்ஜுனா!தோற்று விக்கப்படு பவைகளுக்கு
நானேதுவக்கம் இடைமுடிவாயு மிருக்கிறேன் ।
வித்யைகளுள் ஆன்மவித்யை யாயுளேன்நான்
தர்க்கிப்ப வருள்வாதமா யிருக்கின்றேனே ॥

सर्गाणामादिरन्तश्च मध्यं चैवाहमर्जुन ।
ஸர்கா[3]ணாமாதி[3]ரந்தஶ்ச மத்[4]யம் சைவாஹமர்ஜுந ।
अध्यात्मविद्या विद्यानां वादः प्रवदतामहम् ॥
அத்[4]யாத்மவித்[3]யா வித்[3]யாநாம் வாத:[3] ப்ரவத[3]தாமஹம் ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 33

நானெழுத்துக் களில்'அ'காரமா யிருக்கின்றேன்
தொகைக்கூட்டத் திலும்மைத்தொ கையாயுள்ளேன் ।
நானேமுடிவில் லாக்காலமா யிருக்கின்றேன்
[1]எங்கும்முகமு டையோனும்[2]கொ டுப்பவனும்நானே ॥

[1 விச்வதோமுகம் = எங்கும் முகமுடையோன்; 2 தாதா = கொடுப்பவன் - கர்மபலனை]

अक्षराणामकारोऽस्मि द्वन्द्वः सामासिकस्य च ।

அக்ஷராணாமகாரோऽஸ்மி த்[3]வந்த்[3]வ: ஸாமாஸிகஸ்ய ச ।

अहमेवाक्षयः कालो धाताहं विश्वतोमुखः ॥

அஹமேவாக்ஷய: காலோ தா[4]தாஹம் விஶ்வதோமுக:[2] ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 34

சகலத்தையும பகரிக்கு மிறப்பும்நானே
செல்வமடைவோரின் வளர்செல் வமும்நானே
பெண்களுடை புகழ்-திரு- வாக்-ஞாபக,
மேதாசக்தியும் துணிவும்பொறு மையும்நானே ॥

मृत्युः सर्वहरश्चाहमुद्भवश्च भविष्यताम् ।

ம்ரு'த்யு: ஸர்வஹரஶ்சாஹமுத்[3]ப[4]வஶ்ச ப[4]விஷ்யதாம் ।

कीर्तिः श्रीर्वाक्च नारीणां स्मृतिर्मेधा धृतिः क्षमा ॥

கீர்தி: ஸ்ரீர்வாக்ச நாரீணாம் ஸ்ம்ரு'திர்மேதா[4] த்[4]ரு'தி: க்ஷமா ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 35

சாமங்களுள் பிருஹத்ஸாமமா யிருக்கின்றேன்
சந்தஸ்களுள் காயத்ரீசந்த ஸாயுள்ளேன் ।
மாதங்களில் மார்கழிமாதமா யிருக்கின்றேன்
பருவங்களில் வசந்தகாலமா யுள்ளேன்நானே ॥

बृहत्साम तथा साम्नां गायत्री छन्दसामहम् ।
ப்^{3}ரு’ஹத்ஸாம ததா^{2} ஸாம்நாம் கா^{3}யத்ரீ ச^{2}ந்த^{3}ஸாமஹம் ।
मासानां मार्गशीर्षोऽहमृतूनां कुसुमाकरः ॥
மாஸாநாம் மார்க^{3}ஶீர்ஷோऽஹம்ரு’தூநாம் குஸுமாகர: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 36

நானேவஞ்சனை களுள்சூதாட்ட மாயுள்ளேன்
நானேதேஜஸ் விகளுள்தேஜஸா யுள்ளேன் ।
நானேவெற்றி யும்தெளிவானதீர் மானமாயுளேன்
நானேஸாத்வீ கர்களுடையஸத்வ குணமாயுளேனே ॥

द्यूतं छलयतामस्मि तेजस्तेजस्विनामहम् ।
த்^{3}யூதம் ச^{2}லயதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம் ।
जयोऽस्मि व्यवसायोऽस्मि सत्त्वं सत्त्ववतामहम् ॥
ஜயோऽஸ்மி வ்யவஸாயோऽஸ்மி ஸத்த்வம் ஸத்த்வவதாமஹம் ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 37

வ்ருஷ்ணிகுலத் தோரில்வாசு தேவனாயுளேன்
பாண்டவர் களிலேதனஞ் ஜயன்நானே ।
முனிவர்களுள் வியாஸராக உள்ளேன்நான்
முக்காலமறிப வர்களில்ஶுக்ரரா யுளேன்நான் ॥

वृष्णीनां वासुदेवोऽस्मि पाण्डवानां धनञ्जयः ।
வ்ரு'ஷ்ணீநாம் வாஸுதே^{3}வோऽஸ்மி பாண்ட^{3}வாநாம் த^{4}நஞ்ஜய: ।
मुनीनामप्यहं व्यासः कवीनामुशना कविः ॥
முநீநாமப்யஹம் வ்யாஸ: கவீநாமுஶநா கவி: ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 38

ஒழுங்குபடுத் துவோரிலடக் கும்சக்திநான்
ஜெயம்விரும் புவோரில்நீதி யாயுளேன்நான் ।
ரகஸ்யமான வைகளுள்மௌன மாயிருக்கின்றேன்
ஞானமுடையோர் களிலேஞானமா யுள்ளேன்நானே ॥

दण्डो दमयतामस्मि नीतिरस्मि जिगीषताम् ।
த^{3}ண்டோ^{3} த^{3}மயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீ^{3}ஷதாம் ।
मौनं चैवास्मि गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहम् ॥
மௌநம் சைவாஸ்மி கு^{3}ஹ்யாநாம் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநவதாமஹம் ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 39

அர்ஜுனா!உயிர் களனைத்திற் குமெதுவிதையோ
அதுவும்நானே யெனைவிடுத்து இயங்குவது- ।
இயங்காதது மானவஸ்துக் களெவைகளோ
அவைகளை எல்லாமில்லை என்றேஅறிவாயாக ॥

यच्चापि सर्वभूतानां बीजं तदहमर्जुन ।
யச்சாபி ஸர்வபூ^{4}தாநாம் பீ^{3}ஜம் தத^{3}ஹமர்ஜுந ।
न तदस्ति विना यत्स्यान्मया भूतं चराचरम् ॥
ந தத^{3}ஸ்தி விநா யத்ஸ்யாந்மயா பூ^{4}தம் சராசரம் ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 40

பரந்தபனே! என்னுடைய இத்திவ்யமான
விபூதிகளுக்கு எல்லைகளென் பதில்லையே ।
ஆயினுமிந்த [1]விபூதிகளின் விரிவானது
[2]ஏகதேசமாயோ ரளவேகூறப் பட்டதென்னால் ॥

[1 வைபவம் = விபூதி; 2 ஏகதேசமாய் = ஒரு இம்மியளவே]

नान्तोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परन्तप ।
நாந்தோSஸ்தி மம தி^{3}வ்யாநாம் விபூ^{4}தீநாம் பரந்தப ।
एष तूद्देशतः प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया ॥
ஏஷ தூத்^{3}தே^{3}ஶத: ப்ரோக்தோ விபூ^{4}தேர்விஸ்தரோ மயா ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 41

எந்தெந்தப் பொருள்திருவும் பெருமையும்
வலிமையுமுடைய அதையதை என்னுடைய ।
பிரகாசஒளி யினோரம்சத் திலிருந்துதான்
வெளிப்பட்ட தாய்நீயறிந் துகொள்வாயாக ॥

यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा ।
யத்^{3}யத்^{3}விபூ^{4}திமத்ஸத்த்வம் ஶ்ரீமதூ^{3}ர்ஜிதமேவ வா ।
तत्तदेवावगच्छ त्वं मम तेजोंऽशसम्भवम् ॥
தத்ததே^{3}வாவக^{3}ச்ச^{2} த்வம் மம தேஜோம்ऽஶஸம்ப^{4}வம் ॥

அத்தியாயம்: 10 பாடல்: 42

அர்ஜுனா!மற் றொருவிதமாய்க் கூறினால்
பலவிதமான இவ்வறிவால் உனக்கு ।
ஆவதென்ன? இவ்வுலகம் முழுதையும்
என்ஓரம்சத்தா லேதாங்கிநிற் கின்றேனே ॥

अथवा बहुनैतेन किं ज्ञातेन तवार्जुन ।
அத^{2}வா ப^{3}ஹுநைதேந கிம் ஜ்ஞாதேந தவார்ஜுந ।
विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत् ॥
விஷ்டப்^{4}யாஹமித^{3}ம் க்ரு'த்ஸ்நமேகாம்ஶேந ஸ்தி^{2}தோ ஜக^{3}த் ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

“இறையின் பெருமைகள்”

எனும் இப்பத்தாம் அத்தியாயம்

சின்மயதாசன் கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु
ஓம் தத்ஸதி³தி ஸ்ரீமத்³ப⁴க³வத்³கீ³தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे
ப்³ரஹ்மவித்³யாயாம் யோக³ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे
ஸ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே³

विभूतियोगो नाम
விபூ⁴தியோகோ³ நாம

दशमोऽध्यायः ॥
த³ஶமோऽத்⁴யாய: ॥

ஓம் ஸ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्भगवद्गीता

“பதினொன்றாம் அத்தியாயம்”

“பிரபஞ்சவடிவாய்க் காணுதல்”

एकादशोऽध्यायः ।

ஏகாத^{3}ஶோSத்^{4}யாய: ।

विश्वरूपदर्शनयोगः

விஶ்வரூபத^{3}ர்ஶநயோக^{3}:

ஹரி: ஓம்!

அர்ஜுனன் புகன்றான்

இறைவனே! உமதுசரீரத் திலேசகலதேவ தைகளையும்

அவ்வாறே உயிர்க்கூட்டங் களின்பல்வேறு வகைகளையும் ।

பத்மாச னத்திலேவீற் றிருக்கும்நான் முகனையும்

எல்லாரி ஷிகளையும்திவ் யப்பாம்புகளை யும்காண்கிறேனே ॥

[ப.கீ. 11. 15]

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 01

“அர்ஜுனன் புகன்றான்”
எனக்கனுக்கிர ஹம்செய்ய வேண்டிமேலான
ரஹஸ்யமான ஆத்மாநாத் மவிவேகமான ।
எச்சொல்லான தும்மால்வி ளம்பப்பட்டதோ;
என்னுடைய மோஹமதனால் விலகியதே ॥

अर्जुन उवाच ।
அர்ஜுந உவாச ।

मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसंज्ञितम् ।
மத³நுக்³ரஹாய பரமம் கு³ஹ்யமத்⁴யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம் ।
यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहोऽयं विगतो मम ॥
யத்த்வயோக்தம் வசஸ்தேந மோஹோऽயம் விக³தோ மம ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 02

[1]தாமரையிதழ் போன்றகண் களையுடைவரே
உயிர்களின் உற்பத்திம றைவுமென்னால் ।
உம்மிடத்திலி ருந்துவிரிவா யுமவ்விதமே
அழிவில்லாம கிமையும்கேட் கப்பட்டதே ॥

[1 கமலபத்ராக்ஷ = தாமரையிதழ் போன்றக்கண்கள்]

भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया ।
ப⁴வாப்யயௌ ஹி பூ⁴தாநாம் ஶ்ருதௌ விஸ்தரஶோ மயா ।
त्वत्तः कमलपत्राक्ष माहात्म्यमपि चाव्ययम् ॥
த்வத்த: கமலபத்ராக்ஷ மாஹாத்ம்யமபி சாவ்யயம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 03

பரமேஶ்வரரே! எவ்விதமா யும்மைநீர்
வர்ணித்தீரோ, அவ்விதமே புருஷோத்தமா ।
உங்களுடைய ஈஶ்வரவ டிவத்தினையே
காண்பதற்கு நான்விரும் புகின்றேனே ॥

एवमेतद्यथात्थ त्वमात्मानं परमेश्वर ।
ஏவமேதத்³யதா²த்த² த்வமாத்மாநம் பரமேஶ்வர ।
द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ॥
த்³ரஷ்டுமிச்சா²மி தே ரூபமைஶ்வரம் புருஷோத்தம ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 04

ஹேபிரபுவே!அதை என்னால்காண வியலுமென்று
தாங்களெண் ணினால்யோகேஶ் வரரே!அந்தக் ।
காரணத்தா லேஅழிவற்ற அச்சொரூபத்தைத்-
தாங்களேகாட் டியருளவேண் டுமெனக்கு ॥

मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति प्रभो ।
மந்யஸே யதி³ தச்ச²க்யம் மயா த்³ரஷ்டுமிதி ப்ரபோ⁴ ।
योगेश्वर ततो मे त्वं दर्शयात्मानमव्ययम् ॥
யோகே³ஶ்வர ததோ மே த்வம் த³ர்ஶயாத்மாநமவ்யயம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 05

“ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்”
பார்த்தனே! பாரென்னுடைய தெய்வீகம்
பொருந்திய பல்விதமானதா யும்பல்வேறு ।
வர்ணரூபங் களையுடையதும் நூறாகவும்-
ஆயிரக்க ணக்கிலானரூ பங்களையே ॥

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப⁴க³வானுவாச ।
पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः ।
பஶ்ய மே பார்த² ரூபாணி ஶதஶோSத² ஸஹஸ்ரஶ: ।
नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृतीनि च ॥
நாநாவிதா⁴நி தி³வ்யாநி நாநாவர்ணாக்ரு’தீநி ச ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 06

ஆதித்தியர் கள்வஸூ-ருத்திரர் களையும்
மருத்துக்க ளஶ்வினிகுமாரர் களையும்காண் - ।
அவ்வாறேமுன்பு காணாத ஆச்சர்யமுமான
பலவற்றையும் காண்பாய் பாரதா ॥

पश्यादित्यान्वसून्रुद्रानश्विनौ मरुतस्तथा ।
பஶ்யாதி³த்யாந்வஸூந்ருத்³ராநஶ்விநௌ மருதஸ்ததா² ।
बहून्यदृष्टपूर्वाणि पश्याश्चर्याणि भारत ॥
ப³ஹூந்யத்³ரு’ஷ்டபூர்வாணி பஶ்யாஶ்சர்யாணி பா⁴ரத ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 07

குடாகேசனே! என்னுடையஇவ் வுடலிலொன்றாய்-
நிற்கின்ற, நகரும்நகராத தானவுலகம் ।
அனைத்தையு மின்னும்வேறெ தனைப்பார்க்க
விரும்புகிறாயோ, அதனையுமிங் குகாண்பாயே ॥

इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्याद्य सचराचरम् ।
இஹைகஸ்த^{2}ம் ஜக^{3}த்க்ரு’த்ஸ்நம் பஶ்யாத்^{3}ய ஸசராசரம் ।
मम देहे गुडाकेश यच्चान्यद् द्रष्टुमिच्छसि ॥
மம தே^{3}ஹே கு^{3}டா^{3}கேஶ யச்சாந்யத்^{3} த்^{3}ரஷ்டுமிச்ச^{2}ஸி ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 08

உன்கண்களா லேயெனைப்பார்த் தறியும்
சக்தியில்லை யுனக்குஆகவே நானுனக்கு ।
தெய்வீகமறி யும்கண்களைத் தருகிறேன்
என்னுடைஈஶ் வரயோகமகிமை யைக்காணவே ॥

न तु मां शक्यसे द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा ।
ந து மாம் ஶக்யஸே த்^{3}ரஷ்டுமநேநைவ ஸ்வசக்ஷுஷா ।
दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम् ॥
தி^{3}வ்யம் த^{3}தா^{3}மி தே சக்ஷு: பஶ்ய மே யோக^{3}மைஶ்வரம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 09

"சஞ்ஜயன் புகன்றான்"
அரசரே!இவ் விதம்கூறி விட்டுபின்பு
மகாயோகேஶ் வரரானநாரா யணனானவர் ।
அர்ஜுன னுக்குஉயர் வானஈஶ்வர-
மகிமையா னரூபங்களைக் காட்டினாரே ॥

सञ्जय उवाच ।
ஸஞ்ஜய உவாச ।

एवमुक्त्वा ततो राजन्महायोगेश्वरो हरिः ।
ஏவமுக்த்வா ததோ ராஜந்மஹாயோகே³ஶ்வரோ ஹரி: ।
दर्शयामास पार्थाय परमं रूपमैश्वरम् ॥
த³ர்ஶயாமாஸ பார்தா²ய பரமம் ரூபமைஶ்வரம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 10

பலமுகங்க ளும்கண்களு டனும்கூடிய
பலஅற்புதக் காட்சிகளையு மொளிமயமான ।
பலவிதநகை களையணிந்தே தெய்வீகமான
பலவிதஆயு தங்களைஏந் தியவடிவினையே .... ॥

[கண்டான் அவன்]

अनेकवक्त्रनयनमनेकाद्भुतदर्शनम् ।
அநேகவக்த்ரநயநமநேகாத்³பு⁴தத³ர்ஶநம் ।
अनेकदिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम् ॥
அநேகதி³வ்யாப⁴ரணம் தி³வ்யாநேகோத்³யதாயுத⁴ம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 11

[1]அழகானமாலை களுமாடைக ளுமணிந்தும்,
மணமானவாச னைத்திரவி யம்பூசியும் ।
[2]ஒளிமிகுந்த தாயும்ஆச் சர்யமாயும்
எல்லையற்ற தாயுமெங்கு மேமுகமுடைத்தும்.... ॥

[**1** திவ்ய = அழகான | மணமான | பிரகாசமான; **2** தேவம் = ஒளிமிகுந்த]

दिव्यमाल्याम्बरधरं दिव्यगन्धानुलेपनम् ।
தி³வ்யமால்யாம்ப³ரத⁴ரம் தி³வ்யக³ந்தா⁴நுலேபநம் ।
सर्वाश्चर्यमयं देवमनन्तं विश्वतोमुखम् ॥
ஸர்வாஸ்சர்யமயம் தே³வமநந்தம் விஸ்வதோமுக²ம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 12

ஆகாசத்திலே ஆயிரமாதித் தியனின்
ஒளிக்கிரணங் களொரேசம யத்திலே ।
உதித்துத்தோன் றுமானாலது [1]அம்மஹாத்-
மாவினுடைய ஒளிக்கொப்பா யிருக்குமே ॥

[1 தஸ்ய மஹாத்மந: = **விஸ்வரூபனான அம்மஹாத்மாவினுடைய]**

दिवि सूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता ।
தி³வி ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய ப⁴வேத்³யுக³பது³த்தி²தா ।
यदि भाः सदृशी सा स्याद्भासस्तस्य महात्मनः ॥
யதி³ பா:⁴ ஸத்³ரு’ஶீ ஸா ஸ்யாத்³பா⁴ஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 13

[1]அங்கேதேவதை களுக்குதேவ தையானவரின்
உடலிலேபல வகையாய்ப் பிரிந்துள்ள ।
இம்முழுப்பி ரபஞ்சத்தை யப்பொழுது
[2]ஒருசேரநிற் கக்கண்டான் பாண்டவன் ॥

[1 தத்ர = அங்கே | அந்த விஶ்வரூபத்திலே;   2 ஏகஸ்தம் = ஒருசேர]

तत्रैकस्थं जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा ।
தத்ரைகஸ்த2ம் ஜக3த்க்ரு'த்ஸ்நம் ப்ரவிப4க்தமநேகதா4 ।
अपश्यद्देवदेवस्य शरीरे पाण्डवस्तदा ॥
அபஶ்யத்3தே3வதே3வஸ்ய ஶரீரே பாண்ட3வஸ்ததா3 ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 14

அவ்விதம் கண்டபிறகு தனஞ்ஜயன்
ஆச்சர்யத் தில்மூழ்கியே மயிர்ச்சிலிர்ப்பு ।
அடைந்தோனா யிறைவனைத் தலையால்தொழுது
[1]அஞ்சலியோடு கூடியேஇவ்விதம் பகன்றான் ॥

[1 அஞ்சலி = கைகளை கூப்பியவாறு]

ततः स विस्मयाविष्टो हृष्टरोमा धनञ्जयः ।
தத: ஸ விஸ்மயாவிஷ்டோ ஹ்ரு'ஷ்டரோமா த4நஞ்ஜய: ।
प्रणम्य शिरसा देवं कृताञ्जलिरभाषत ॥
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தே3வம் க்ரு'தாஞ்ஜலிரபா4ஷத

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 15

“அர்ஜுனன் புகன்றான்”

இறைவனே! உமதுசரீரத் திலேசகலதேவ தைகளையும்
அவ்வாறே உயிர்க்கூட்டங் களின்பல்வேறு வகைகளையும் ।
பத்மாச னத்திலேவீற் றிருக்கும்நான் முகனையும்
எல்லாரி ஷிகளையும்திவ் யப்பாம்புகளை யும்காண்கிறேனே ॥

अर्जुन उवाच ।

அர்ஜுந உவாச ।

पश्यामि देवांस्तव देव देहे
பஶ்யாமி தே³வாம்ஸ்தவ தே³வ தே³ஹே
सर्वांस्तथा भूतविशेषसङ्घान् ।
ஸர்வாம்ஸ்ததா² பூ⁴தவிஶேஷஸங்கா⁴ந் ।
ब्रह्माणमीशं कमलासनस्थम्
ப்³ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்த²ம்
ऋषींश्च सर्वानुरगांश्च दिव्यान् ।
ரு’ஷீம்ஶ்ச ஸர்வாநுரகா³ம்ஶ்ச தி³வ்யாந்॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 16

உலகையாள் பவரே!அநேக கைகளும் வயிறுகளும்
முகங்களும்கண் களும்கூடிய அநேகவடிவங் களையுடைய।
உம்மையெங் கும்காண்கி றேனேமேலுமும் முடைய
முடிவுநடு வுதுவக்கமு மறியவில்லை விஶ்வரூபரே! ॥

अनेकबाहूदरवक्त्रनेत्रं
அநேகபா³ஹூத³ரவக்த்ரநேத்ரம்
पश्यामि त्वां सर्वतोऽनन्तरूपम् ।
பஶ்யாமி த்வாம் ஸர்வதோSநந்தரூபம் ।
नान्तं न मध्यं न पुनस्तवादिं
நாந்தம் ந மத்யம் ந புநஸ்தவாதி³ம்
पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूप ॥
பஶ்யாமி விஶ்வேஶ்வர விஶ்வரூப॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 17

கிரீடமும் கதையும்சக் கரமும்கூடி பிரகாசமுமாய்
எங்கும்-ஒளிமயமா கத்தங்களைக் காண்கிறேன்; கண்களினாலே।
எளிதாகக் காணவியலாத ஜொலிக்கும்தீக் கதிரவன்போலும்
அளவிடமு டியாதவராய் உம்மைக்காண் கின்றேனே ॥

किरीटिनं गदिनं चक्रिणं च
கிரீடிநம் க³தி³நம் சக்ரிணம் ச
तेजोराशिं सर्वतो दीप्तिमन्तम् ।
தேஜோராஶிம் ஸர்வதோ தீ³ப்திமந்தம் ।
पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समन्ताद्
பஶ்யாமி த்வாம் து³ர்நிரீக்ஷ்யம் ஸமந்தாத்³
दीप्तानलार्कद्युतिमप्रमेयम् ॥
தீ³ப்தாநலார்கத்³யுதிமப்ரமேயம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 18

தாங்களேஅ ழிவில்லா அறியவேண்டிய பரம்பொருளாம்
தாங்களேஇப் பிரபஞ்சத் தின்மேலான உறைவிடமாம்; ।
நீரேஅழியாத ஶாஸ்வதமான தர்மத்தின் பாதுகாவலராம்
நீரென்றுமுள புருஷனென்ப தென்னுடைய கருத்தாமே ॥

त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं
த்வமக்ஷரம் பரமம் வேதி³தவ்யம்
त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ।
த்வமஸ்ய விஶ்வஸ்ய பரம் நிதா⁴நம் ।
त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोप्ता
த்வமவ்யய: ஶாஶ்வதத⁴ர்மகோ³ப்தா
सनातनस्त्वं पुरुषो मतो मे ॥
ஸநாதநஸ்த்வம் புருஷோ மதோ மே॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 19

ஆதியந்தம் நடுவுமில்லா தவராயள வற்றசக்தியும்,
எண்ணிலாக் கைகளையும்சூ ரியசந்திரர் களைக்கண்களா- ।
யுடையவரும் வெந்தழல் வாய்படைத் தவராய்த்தமது-
ஒளியாலுலகைஎரிப் பவராயும் உம்மைக்காண் கின்றேனே ॥

अनादिमध्यान्तमनन्तवीर्य
அநாதி³மத்⁴யாந்தமநந்தவீர்ய
मनन्तबाहुं शशिसूर्यनेत्रम् ।
மநந்தபா³ஹும் ஶஶிஸூர்யநேத்ரம் ।
पश्यामि त्वां दीप्तहुताशवक्त्रं
பஶ்யாமி த்வாம் தீ³ப்தஹுதாஶவக்த்ரம்
स्वतेजसा विश्वमिदं तपन्तम् ॥
ஸ்வதேஜஸா விஶ்வமித³ம் தபந்தம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 20

விண்ணுக்கும் மண்ணிற்குமி டைப்பட்ட இவ்விடமும்
எல்லாத்திசை களுமும்மாலே யேவியாபித் துளதே ।
ஓமஹாத்மாவே! உம்முடைய அற்புதமும் திகிலாயுமுள
இவ்வடிவத் தைப்பார்த்து மூவுலகும் நடுங்குகிறதே ।

द्यावापृथिव्योरिदमन्तरं हि
த்^{3}யாவாப்ரு’தி^{2}வ்யோரித^{3}மந்தரம் ஹி
व्याप्तं त्वयैकेन दिशश्च सर्वाः ।
வ்யாப்தம் த்வயைகேந தி^{3}ஶஶ்ச ஸர்வா:।
दृष्ट्वाद्भुतं रूपमुग्रं तवेदं
த்^{3}ரு’ஷ்ட்வாத்^{3}பு^{4}தம் ரூபமுக்^{3}ரம் தவேத^{3}ம்
लोकत्रयं प्रव्यथितं महात्मन् ॥
லோகத்ரயம் ப்ரவ்யதி^{2}தம் மஹாத்மந்॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 21

அந்ததேவக் கூட்டங்களே உம்மில்புகு கின்றார்கள்
அஞ்சிச்சிலர் கைதொழுதுநின் தனைப்புகழ் கின்றார்கள் ।
மகரிஷிசித் தர்கூட்டத்தார் வாழிஎன்றுகூறி யேஅர்த்தம்
செறிந்ததுதி களாலேஉம்மைத் துதிக்கின் றார்களே ॥

अमी हि त्वां सुरसङ्घा विशन्ति
அமீ ஹி த்வாம் ஸுரஸங்கா^{4} விஶந்தி
केचिद्भीताः प्राञ्जलयो गृणन्ति ।
கேசித்^{3}பீ^{4}தா: ப்ராஞ்ஜலயோ க்^{3}ரு’ணந்தி ।
स्वस्तीत्युक्त्वा महर्षिसिद्धसङ्घाः
ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வா மஹர்ஷிஸித்^{3}த^{4}ஸங்கா^{4}:
स्तुवन्ति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः ॥
ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸ்துதிபி:^{4} புஷ்கலாபி^{4}:

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 22

உருத்திரர் களாதித்தியர்கள் வஸுக்கள் சாத்யர்களும்
விச்வேதேவர் களஸ்வினிகுமா ரர்களும் மருத்துகளும் ।
[1]பித்ருக்கள் கந்தர்வயக்ஷ அசுரசித் தர்கூட்டம்
எவர்களோஅ னைவருமேஉம் மைவியந்து காண்கிறார்களே ॥

[1 ஊஷ்மபர் = பித்ருகள் = சூடான அன்னம் உண்பதால் ஊஷ்மபர்கள்]

रुद्रादित्या वसवो ये च साध्या
ருத்³ராதி³த்யா வஸவோ யே ச ஸாத்⁴யா
विश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश्च ।
விஶ்வேSஶ்விநௌ மருதஶ்சோஷ்மபாஶ்ச ।
गन्धर्वयक्षासुरसिद्धसङ्घा वीक्षन्ते
க³ந்த⁴ர்வயக்ஷாஸுரஸித்³த⁴ஸங்கா⁴ வீக்ஷந்தே
त्वां विस्मिताश्चैव सर्वे ॥
த்வாம் விஸ்மிதாஶ்சைவ ஸர்வே ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 23

மஹாபாஹோ! பலவாய்க்கண் கள்கைகள் தொடைகளும்
பலப்பாதங் கள்வயிறுகள் பலகோரைப் பற்களுடைய ।
பயங்கர மானஉம்பெரும் வாய்கண்டு லகோர்மிகவும்
பயத்தால் நடுங்குகின் றார்களவ் விதமேநானும் . . . ॥

[நடுங்குகின்றேன்]

रूपं महत्ते बहुवक्त्रनेत्रं
ரூபம் மஹத்தே ப³ஹுவக்த்ரநேத்ரம்
महाबाहो बहुबाहूरुपादम् ।
மஹாபா³ஹோ ப³ஹுபா³ஹூருபாத³ம்।
बहूदरं बहुदंष्ट्राकरालं दृष्ट्वा
ப³ஹூத³ரம் ப³ஹுத³ம்ஷ்ட்ராகராலம் த்³ரு’ஷ்ட்வா
लोकाः प्रव्यथितास्तथाहम् ॥
லோகா: ப்ரவ்யதி²தாஸ்ததா²ஹம்॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 24

மஹாவிஷ்ணுவே! வானளாவியும் பிரகாசிப் பவராயும்
பலவர்ணங் களும்திறந்த வாயும்விசா லமானகண்கள் ।
உடையவரு மானஉம்மைக்கண்டு நடுங்கும்மன துடையேன்
நான்அமைதி யையும்தைரி யத்தையும் காண்கிறேனில்லை ॥

नभःस्पृशं दीप्तमनेकवर्णं
நப:⁴ஸ்ப்ரு’ஶம் தீ³ப்தமநேகவர்ணம்
व्यात्ताननं दीप्तविशालनेत्रम् ।
வ்யாத்தாநநம் தீ³ப்தவிஶாலநேத்ரம் ।
दृष्ट्वा हि त्वां प्रव्यथितान्तरात्मा
த்³ருஷ்ட்வா ஹி த்வாம் ப்ரவ்யதி²தாந்தராத்மா
धृतिं न विन्दामि शमं च विष्णो ॥
த்⁴ருதிம் ந விந்தா³மி ஶமம் ச விஷ்ணோ ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 25

அச்சமூட்டும் கோரைப்பற்க ளுடையஊழிக் காலக்கன-
-லாய்த்தோன்றும் உம்முடையமு கங்களைக் கண்டதும் ।
அறியவில்லை திசைகளை,அடைய வில்லைஅமை தியையுமே
¹அமரர்களுக் கீசனே!²உலகி னுறைவிடமே அருள்புரிவாயே ॥

[1 தேவேஶ = அமரர்களுக்கு ஈசனே; 2 ஜகந்நிவாஸ = உலகின் உறைவிடமே]

दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि
த³ம்ஷ்ட்ராகராலாநி ச தே முகா²நி
दृष्ट्वैव कालानलसन्निभानि ।
த்³ரு’ஷ்ட்வைவ காலாநலஸந்நிபா⁴நி ।
दिशो न जाने न लभे च शर्म
தி³ஶோ ந ஜாநே ந லபே⁴ ச ஶர்ம
प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥
ப்ரஸீத³ தே³வேஶ ஜக³ந்நிவாஸ ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 26

திருதராஷ்டிர ருடையஇந்த மகன்கள் எல்லோரும்,
உலகையாளுமிவ் வரசக்கூட் டத்தார்களு டனிணைந்து ।
அவ்விதமேயந் தபீஷ்மதுரோ ணகர்ணன் அனைவரும்
நம்முடையமுக் கியமானபோர் வீரர்களோ டுகூடியும். . . . ॥

अमी च त्वां धृतराष्ट्रस्य पुत्राः
அமீ ச த்வாம் த்⁴ரு'தராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா:
सर्वे सहैवावनिपालसङ्घैः ।
ஸர்வே ஸஹைவாவநிபாலஸங்கை:⁴ ।
भीष्मो द्रोणः सूतपुत्रस्तथासौ
பீ⁴ஷ்மோ த்³ரோண: ஸூதபுத்ரஸ்ததா²ஸௌ
सहास्मदीयैरपि योधमुख्यैः ॥
ஸஹாஸ்மதீ³யைரபி யோத⁴முக்²யை:॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 27

விகாரமானகோ ரைப்பற்களு டன்கூடியப யங்கரமான
உமதுவாய்களி லேபதற்றத் துடனேபுகு கின்றார்கள் ।
சிலர்பற்களி னிடையிலகப் பட்டுள்ள வராகவும்
பொடிப்பொடியா னதலைகளுட னேகாணப்ப டுகிறார்களே ॥

वक्त्राणि ते त्वरमाणा विशन्ति
வக்த்ராணி தே த்வரமாணா விஶந்தி
दंष्ट्राकरालानि भयानकानि ।
த³ம்ஷ்ட்ராகராலாநி ப⁴யாநகாநி ।
केचिद्विलग्ना दशनान्तरेषु
கேசித்³விலக்³நா த³ஶநாந்தரேஷு
सन्दृश्यन्ते चूर्णितैरुत्तमाङ्गैः ॥
ஸந்த்³ரு'ஶ்யந்தே சூர்ணிதைருத்தமாங்கை³: ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 28

எவ்விதம் ஆறுகளின் வேகமானபல நீரோட்டங்கள்
சமுத்திரத் தினைஎதிர் நோக்கியேஓ டுகின்றனவோ ।
அவ்விதமே இந்தமண் ணுலகத்துவீ ரர்களெல்லாம்
அனல்வீசும் உம்முடைய வாய்களிலே நுழைகிறார்கள் ॥

यथा नदीनां बहवोऽम्बुवेगाः
யதா^{2} நதீ^{3}நாம் ப^{3}ஹவோऽம்பு^{3}வேகா^{3}:
समुद्रमेवाभिमुखा द्रवन्ति ।
ஸமுத்^{3}ரமேவாபி^{4}முகா^{2} த்^{3}ரவந்தி ।
तथा तवामी नरलोकवीरा
ததா^{2} தவாமீ நரலோகவீரா
विशन्ति वक्त्राण्यभिविज्वलन्ति ॥
விஶந்தி வக்த்ராண்யபி^{4}விஜ்வலந்தி ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 29

எவ்வாறுவிட் டில்பூச்சி கள்வெகுவேக மாகச்சுடர்
விட்டெரியும் நெருப்பினை அழிவிற்காக அடைகின்றனவோ ।
அவ்வாறேமாந் தர்களனை வரும்மிகவேக மாயும்முடைய
வாயினுள்தம் முடையஅழி விற்காகப்புகு கின்றார்களே ॥

यथा प्रदीप्तं ज्वलनं पतङ्गा
யதா^{2} ப்ரதீ^{3}ப்தம் ஜ்வலநம் பதங்கா^{3}
विशन्ति नाशाय समृद्धवेगाः ।
விஶந்தி நாஶாய ஸம்ரு’த்^{3}த^{4}வேகா^{3}: ।
तथैव नाशाय विशन्ति लोकास्
ததை^{2}வ நாஶாய விஶந்தி லோகாஸ்
तवापि वक्त्राणि समृद्धवेगाः ॥
தவாபி வக்த்ராணி ஸம்ரு’த்^{3}த^{4}வேகா^{3}: ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 30

கனலுமிழ் கின்றவாய் களாலேஎல்லா மாந்தர்களையும்
விழுங்குகின் றாயெப்பக் கத்திலும்நா வால்ருசித்தும் ।
விஷ்ணுவே!உம் முடையஉக் கிரமானஒளிக் கனல்கள்
பிரபஞ்சம் முழுதுமாய் வியாபித்தெ ரிக்கின்றனவே ॥

लेलिह्यसे ग्रसमानः समन्ताल्
லேலிஹ்யஸே க்³ரஸமாந: ஸமந்தால்
लोकान्समग्रान्वदनैर्ज्वलद्भिः ।
லோகாந்ஸமக்³ராந்வத³நைர்ஜ்வலத்³பி⁴: |
तेजोभिरापूर्य जगत्समग्रं
தேஜோபி⁴ராபூர்ய ஜக³த்ஸமக்³ரம்
भासस्तवोग्राः प्रतपन्ति विष्णो ॥
பா⁴ஸஸ்`தவோக்³ரா: ப்ரதபந்தி விஷ்ணோ ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 31

உக்கிரரூபியே! நீர்யாரென்று எனக்குப்ப கரவேணும்,
உமக்குவணக் கங்களுரித் தாகுகவே,தே வர்களில் ।
உயர்ந்தோனே, அருள்புரிவீர் ஆதியாமும்மை அறியஅவா,
உம்செயலைஎன் னால்புரிந்து கொள்ளவிய லவில்லையே ॥

आख्याहि मे को भवानुग्ररूपो
ஆக்²யாஹி மே கோ ப⁴வானுக்³ரரூபோ
नमोऽस्तु ते देववर प्रसीद ।
நமோSஸ்து தே தே³வவர ப்ரஸீத³ ।
विज्ञातुमिच्छामि भवन्तमाद्यं
விஜ்ஞாதுமிச்சா²மி ப⁴வந்தமாத்³யம்
न हि प्रजानामि तव प्रवृत्तिम् ॥
ந ஹி ப்ரஜாநாமி தவ ப்ரவ்ரு'த்திம் ॥

“ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்”

உலகைஅழிக் கும்பெரும்வல் லமையுடைய காலனாயுளேன்
உலகமக்க ளையிப்பொழுது சம்ஹரிக்க முனைந்துளேன் ।
எதிர்நிற்கும் சேனைகளிலெவ் வீரர்கள் நிற்கிறார்களோ
அவ்வெல்லோரும் நீயில்லாவிடி னுமிருக்கப் போவதில்லையே ॥

श्रीभगवानुवाच ।

ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச ।

कालोऽस्मि लोकक्षयकृत्प्रवृद्धो
காலோSஸ்மி லோகக்ஷயக்ரு’த்ப்ரவ்ரு’த்³தோ⁴
लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ।
லோகாந்ஸமாஹர்துமிஹ ப்ரவ்ரு’த்த: ।
ऋतेऽपि त्वां न भविष्यन्ति सर्वे
ரு’தேSபி த்வாம் ந ப⁴விஷ்யந்தி ஸர்வே
येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः ॥
யேSவஸ்தி²தா: ப்ரத்யநீகேஷு யோதா⁴: ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 33

ஆதலால்நீ எழுந்திருப்பாய் புகழைப் பெற்றிடுவாய்
[1]சத்ருக்களை வென்றுவளம் நிறைந்தராஜ் யத்தையனுபவி! ।
என்னாலேயே இவர்கள்முன் பேகொல்லப் பட்டவர்கள்
[2]ஸவ்யஸாசியே! நிமித்தமாக மட்டுமே இருப்பாய்நீ ॥

[1 சத்ரு = ஶத்ரூந் = பகைவர்கள்; 2 ஸவ்யஸாசிந் = இடக்கையாலும் அம்பு கத்தி ஆகியவைகளை வீசும் திறன் படைத்தவன்]

तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशो लभस्व
தஸ்மாத்த்வமுத்திஷ்ட² யஶோ லப⁴ஸ்வ
जित्वा शत्रून् भुङ्क्ष्व राज्यं समृद्धम् ।
ஜித்வா ஶத்ரூந் பு⁴ங்க்ஷ்வ ராஜ்யம் ஸம்ரு’த்³த⁴ம்।
मयैवैते निहताः पूर्वमेव
மயைவைதே நிஹதா: பூர்வமேவ
निमित्तमात्रं भव सव्यसाचिन् ॥
நிமித்தமாத்ரம் ப⁴வ ஸவ்யஸாசிந் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 34

என்னால் மரணமெய்திய துரோணரையும் பீஷ்மரையும்
ஜயத்ர தனையும்கர்ண னையுமவ்வாறே மற்றுமுள்ள |
யுத்தவீ ரர்களையும்நீ கொல்வாயாக-அஞ் சிவருந்தாதே
யுத்தம் செய்வாய்நீ போரிலேயெதிரிக ளைவென்றிடுவாயே ||

द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च
த்³ரோணம் ச பீ⁴ஷ்மம் ச ஜயத்³ரத²ம் ச
कर्णं तथान्यानपि योधवीरान् ।
கர்ணம் ததா²ந்யாநபி யோத⁴வீராந் ।
मया हतांस्त्वं जहि मा व्यथिष्ठा
மயா ஹதாம்ஸ்த்வம் ஜஹி மா வ்யதி²ஷ்டா²
युध्यस्व जेतासि रणे सपत्नान् ॥
யுத்⁴யஸ்வ ஜேதாஸி ரணே ஸபத்நாந்॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 35

“சஞ்ஜயன் புகன்றான்”

கேசவருடைய இந்தத்திரு வாக்கினைக்கேட் டுப்பின்பு
அரசனான அர்ஜுனன் நடுங்கியவாறு கைகளைக் ।
கூப்பிவணங் கியவனாய் மிகபயத்து டன்மீண்டும்
கண்ணனைத் தொழுதுதழு தழுத்தகுரலோ டுநவின்றான் ॥

सञ्जय उवाच ।
ஸஞ்ஜய உவாச ।
एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य
ஏதச்ச்²ருத்வா வசநம் கேஶவஸ்ய
कृताञ्जलिर्वेपमानः किरीटी ।
க்ரு’தாஞ்ஜலிர்வேபமாந: கிரீடீ ।
नमस्कृत्वा भूय एवाह कृष्णं
நமஸ்க்ரு’த்வா பூ⁴ய ஏவாஹ க்ரு’ஷ்ணம்
सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ॥
ஸக³த்³க³த³ம் பீ⁴தபீ⁴த: ப்ரணம்ய॥

“அர்ஜுனன் புகன்றான்”

ஹிருஷீகேசரே! உம்மைப்புகழ் வதனாலுலகம் மகிழ்வையும்
[1]அன்பையுமடை கின்றதே;ராக்ஷ சர்களெல்லாத் திசைகளிலும் ।
பயத்துடனே ஒடுகின்றார் களெல்லாசித் தர்களின்
கூட்டங்களுமே உம்மைவணங் குகிறார்களிவை பொருத்தமே ॥

[1 அநுரஜ்யதே = பிரீதியை = அன்பை]

अर्जुन उवाच ।

அர்ஜுந உவாச ।

स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या
ஸ்தா²நே ஹ்ரு’ஷீகேஶ தவ ப்ரகீர்த்யா
जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ।
ஜக³த்ப்ரஹ்ரு’ஷ்யத்யநுரஜ்யதே ச ।
रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ति
ரக்ஷாம்ஸி பீ⁴தாநி தி³ஶோ த்³ரவந்தி
सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसङ्घाः ॥
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்³த⁴ஸங்கா⁴: ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 37

மஹாத்மாவே! மிகப்பெரியோனே! பிரும்மதேவ ருக்குமாதி
காரணமான வரே!உமையெதனா லேவணங்காதி ருப்பார்கள் !
அளவற்ற வரே! தேவர்களை யாள்பவரே!யு லகினுறைவிடமே!
உள்ளதுமில் லதுமதனினும் மேலானஅழியாப் பொருள்நீரே! ॥

कस्माच्च ते न नमेरन्महात्मन्
கஸ்மாச்ச தே ந நமேரந்மஹாத்மந்
गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ।
க³ரீயஸே ப்³ரஹ்மணோऽப்யாதி³கர்த்ரே ।
अनन्त देवेश जगन्निवास
அநந்த தே³வேஶ ஜக³ந்நிவாஸ
त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ॥
த்வமக்ஷரம் ஸத³ஸத்தத்பரம் யத் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 38

நீரே[1]ஆதிதே வன்பழமை யானவரும்புரு ஷனுமாவீர்
நீரேஇவ்வு லகத்தின்மே லானஉறைவிட மாயுள்ளீர் ।
நீரேஅறிப வருமறிய வேண்டியதுமுயரி ருப்பிடமாம்
நீர்அளவற்ற வடிவினன்!உம் மாலுலகம்வி யாபித்துளதே ॥

[1 ஆதிதேவ: = முழு முதற் கடவுள் = முதற்கடவுள் = ஆதிபகவன்= ஆதிதேவன்]

त्वमादिदेवः पुरुषः पुराणस् त्वमस्य
த்வமாதி³தே³வ: புருஷ: புராணஸ் த்வமஸ்ய
विश्वस्य परं निधानम् ।
விஶ்வஸ்ய பரம் நிதா⁴நம் ।
वेत्तासि वेद्यं च परं च धाम
வேத்தாஸி வேத்³யம் ச பரம் ச தா⁴ம
त्वया ततं विश्वमनन्तरूप ॥
த்வயா ததம் விஶ்வமநந்தரூப ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 39

நீரேவாயுவும், யமனுமக்னி யும்வருணனும் சந்திரனும்
பிரஜாபதியும், பிரம்மதேவ ரின்தந்தையு மாயுள்ளீர் ।
உமக்காயிரக் கணக்கிலே நமஸ்காரமு ரித்தாகுகவே!
மேலுமேமீண் டும்மீண்டுமு மக்குநமஸ் காரங்களே ॥

वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशाङ्कः
வாயுர்யமோ**S**க்³நிர்வருண: ஶஶாங்க:
प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च ।
ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ப்ரபிதாமஹஶ்ச ।
नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः
நமோ நமஸ்தே**S**ஸ்து ஸஹஸ்ரக்ரு’த்வ:
पुनश्च भूयोऽपि नमो नमस्ते ॥
புநஶ்ச பூ⁴யோ**S**பி நமோ நமஸ்தே॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 40

உமக்குமுன் பும்பின்பும் நமஸ்காரங் கள்மேலும்
எல்லாப்பக் கத்திலும் நமஸ்காரங் களுரித்தாகுகவே ।
அனைத்துமா யுளீர்ஆதலால் நீரளவற்ற வீர்யமும்
அளவிறந்த பராக்ரமத் துடனனைத்தையு வியாபித்துள்ளீரே ॥

नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते
நம: புரஸ்தாத³த² ப்ரு’ஷ்ட²தஸ்தே
नमोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व ।
நமோ**S**ஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ ।
अनन्तवीर्यामितविक्रमस्त्वं
அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரமஸ்த்வம்
सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः ॥
ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோ**S**ஸி ஸர்வ:॥

உம்முடை இம்மகிமைகளை அறியாததனால் யான்
உம்மைத்தோ ழனென்றெண்ணியே கவனக்குறை வினாலே।
ஏகிருஷ்ணா! ஏயாதவா!ஏதோழா! யென்றே பணிவின்றி
எவ்வித மென்னால் அழைக்கப்பட்டதோ; மேலுமே ॥

விளையாடுதல் அமர்தல் உணவருந்துதல் உறங்குதலாகிய
எச்சமயத்திலும் தனிமையி லும்பிறர்முன் னிலையிலுமே ।
பரிகசித் துமெவ்விதமவ மதிக்கப்பட் டீரோஅறியவியலா
அச்சுதா! தாங்கள்எனை மன்னித்தருள வேண்டுகிறேன் ॥

सखेति मत्वा प्रसभं यदुक्तं
ஸகே²தி மத்வா ப்ரஸப⁴ம் யது³க்தம்
हे कृष्ण हे यादव हे सखेति ।
ஹே க்ரு’ஷ்ண ஹே யாத³வ ஹே ஸகே²தி।
अजानता महिमानं तवेदं
அஜாநதா மஹிமாநம் தவேத³ம்
मया प्रमादात्प्रणयेन वापि ॥
மயா ப்ரமாதா³த்ப்ரணயேந வாபி ॥

यच्चावहासार्थमसत्कृतोऽसि
யச்சாவஹாஸார்த²மஸத்க்ரு’தோऽஸி
विहारशय्यासनभोजनेषु ।
விஹாரஶய்யாஸநபோ⁴ஜநேஷு ।
एकोऽथवाप्यच्युत तत्समक्षं
ஏகோऽத²வாப்யச்யுத தத்ஸமக்ஷம்
तत्क्षामये त्वामहमप्रमेयम् ॥
தத்க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 43

அசைவதும சையாததுமான இவ்வுலகிற்குத் தந்தையும்
பூஜிக்கத் தக்கவராயுமு யர்ந்தகுரு வாயுமுள்ளீர் |
நீரே;உமக் கொப்பானவர் எவருமில்லையே மூவுலகிலும்
மேலானவே றொருவரெங்குளர் நிகரற்றபெரு மையுடையோனே! ||

पितासि लोकस्य चराचरस्य
பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய
त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान् ।
த்வமஸ்ய பூஜ்யஶ்ச கு^{3}ருர்க^{3}ரீயாந் ।
न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो
ந த்வத்ஸமோ**S**ஸ்த்யப்^{4}யதி^{4}க: குதோ**S**ந்யோ
लोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभाव ॥
லோகத்ரயே**S**ப்யப்ரதிமப்ரபா^{4}வ ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 44

ஆகவேநானுட லால்வீழ்ந்துவ ணங்கித்து திக்கவேண்டிய
ஈசனே, உம்மை வேண்டுகின்றேன், என்னை ।
மகனுக்குத் தந்தைபோலும் தோழனுக்குத்தோ ழன்போலும்
அன்புக்கு உரியவளினன் பன்போலும் மன்னித்தருள்வாயே ॥

तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय कायं
தஸ்மாத்ப்ரணம்ய ப்ரணிதா^{4}ய காயம்
प्रसादये त्वामहमीशमीड्यम् ।
ப்ரஸாத^{3}யே த்வாமஹமீஶமீட்^{3}யம் ।
पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः
பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகே^{2}வ ஸக்^{2}யு:
प्रियः प्रियायार्हसि देव सोढुम् ॥
ப்ரிய: ப்ரியாயார்ஹஸி தே^{3}வ ஸோடு^{4}ம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 45

இன்புற்றி ருக்கின்றேன்முன் புகாணாவடி வம்கண்டு,
இருப்பினும் மனம்நடுங்கு கின்றதேப யம்கொண்டு, ।
இறைவனே! [1]அந்தமுன்வடிவத் தையேயெனக்குக் காட்டுவீரே,
[2]இறைவற்கு இறைவனே!அகிலத்தி னுறைவிடமே அருள்வீரே ॥

[1 தத்ஏவ தேவரூபம் = அந்த முன் (பழைய சாந்த) வடிவத்தையே;
2 தேவேஶ = தேவர்களுக்கு ஈசனே = இறைவற்கு இறைவனே]

अदृष्टपूर्वं हृषितोऽस्मि दृष्ट्वा
அத்³ரு’ஷ்டபூர்வம் ஹ்ரு’ஷிதோSஸ்மி த்³ரு’ஷ்ட்வா
भयेन च प्रव्यथितं मनो मे ।
ப⁴யேந ச ப்ரவ்யதி²தம் மநோ மே।
तदेव मे दर्शय देव रूपं
ததே³வ மே த³ர்ஶய தே³வ ரூபம்
प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥
ப்ரஸீத³ தே³வேஶ ஜக³ந்நிவாஸ ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 46

கிரீடம்தரித் தும்கதைஏந் தியேசக்க ரத்துடனும்
உங்களைநானவ் விதமாய்க் காணவிரும் புகின்றேன் ।
ஆயிரம்தோள் களுடையபிர பஞ்சவடிவத் தையுடையவரே
நான்குகைகளை யுடையஅத்தேவ வடிவத்துடன் தோன்றுவீராக ||

किरीटिनं गदिनं चक्रहस्तं
கிரீடிநம் க³தி³நம் சக்ரஹஸ்தம்
इच्छामि त्वां द्रष्टुमहं तथैव ।
இச்சா²மி த்வாம் த்³ரஷ்டுமஹம் ததை²வ ।
तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन
தேநைவ ரூபேண சதுர்பு⁴ஜேந
सहस्रबाहो भव विश्वमूर्ते ॥
ஸஹஸ்ரபா³ஹோ ப⁴வ விஶ்வமூர்தே ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 47

"ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்"
அர்ஜுனா!அருள் பாலிக்கவேயென் னாலென்யோக சக்தியால்
இம்மேலாம் ரூபமானதுகாட் டப்பட்டது;ஒ ளிமயமாயும் ।
எல்லாமாயும் முதன்மையும்மு டிவில்லாதது மானதெதுவோ
அதுஉன்னைத் தவிரவேறொருவரா லும்காணப் படவில்லையே ||

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச ।
मया प्रसन्नेन तवार्जुनेदं
மயா ப்ரஸந்நேந தவார்ஜுநேத³ம்
रूपं परं दर्शितमात्मयोगात् ।
ரூபம் பரம் த³ர்ஶிதமாத்மயோகா³த் ।
तेजोमयं विश्वमनन्तमाद्यं
தேஜோமயம் விஶ்வமநந்தமாத்³யம்
यन्मे त्वदन्येन न दृष्टपूर्वम् ॥
யந்மே த்வத³ந்யேந ந த்³ரு'ஷ்டபூர்வம் ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 48

குருகுலத் துப்பெருவீரனே! நான்மனித உலகத்திலே
உன்னைத்த விரப்பிறரால் வேள்விகளாலோ வேதம்தமை ।
ஓதுவதாலோ தானத்தினாலோ, வேதச்சடங் குகளினாலோ,
கடுமையான தவங்களினாலோ, காணப்பட இயலாதவன் ॥

न वेदयज्ञाध्ययनैर्न दानैर्
ந வேத³யஜ்ஞாத்⁴யயநைர்ந தா³நைர்
न च क्रियाभिर्न तपोभिरुग्रैः ।
ந ச க்ரியாபி⁴ர்ந தபோபி⁴ருக்³ரை: ।
एवंरूपः शक्य अहं नृलोके
ஏவம்ரூப: ஶக்ய அஹம் ந்ரு'லோகே
द्रष्टुं त्वदन्येन कुरुप्रवीर ॥
த்³ரஷ்டும் த்வத³ந்யேந குருப்ரவீர ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 49

இத்தகைய கோரமானவடி வத்தைப்பார்த்த தாலுனக்குக்-
கலங்கிய, குழப்பமானம னத்தன்மையும் வேண்டாம் ।
பயம்நீங் கியவனாயும்ம னம்மகிழ்ந்த வனாயும்
மீண்டும்நீ அதேஇந்தஎன் வடிவத்தினைக் காண்பாயே ॥

मा ते व्यथा मा च विमूढभावो
மா தே வ்யதா² மா ச விமூட⁴பா⁴வோ
दृष्ट्वा रूपं घोरमीदृङ्ममेदम् ।
த்³ரு'ஷ்ட்வா ரூபம் கோ⁴ரமீத்³ரு'ங்மமேத³ம் ।
व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं
வ்யபேதபீ:⁴ப்ரீதமநா: புநஸ்த்வம்
तदेव मे रूपमिदं प्रपश्य ॥
ததே³வ மே ரூபமித³ம் ப்ரபஶ்ய ॥

"சஞ்ஜயன் புகன்றான்"

வாசுதேவரிவ் விதமர்ஜுன ரிடம்கூறிவிட் டுமீண்டும்
அவ்விதமே தன்ரூபத்தைக் காண்பித்தார், அன்றியும் ।
மஹாத்மாவான வர்மீண்டும் இனியவடிவி லேதோன்றி
பயத்தாலே நடுங்கிநின்ற அவனைத்தேற் றினாரே ॥

सञ्जय उवाच ।

ஸஞ்ஜய உவாச ।

इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथोक्त्वा
இத்யர்ஜுநம் வாஸுதே³வஸ்ததோ²க்த்வா
स्वकं रूपं दर्शयामास भूयः ।
ஸ்வகம் ரூபம் த³ர்ஶயாமாஸ பூ⁴ய।
आश्वासयामास च भीतमेनं
ஆஶ்வாஸயாமாஸ ச பீ⁴தமேநம்
भूत्वा पुनः सौम्यवपुर्महात्मा ॥
பூ⁴த்வா புந: ஸௌம்யவபுர்மஹாத்மா॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 51

“அர்ஜுனன் புகன்றான்”
ஜனார்தனா! தங்களினிந்த இனியமனித
வடிவினைக் கண்டபின்னே இப்பொழுதில் ।
மனம்தெளிந் தவனாயுள்ளே னென்னுடைய
இயல்பான தன்மையைய டைந்துள்ளேனே ॥

अर्जुन उवाच ।
அர்ஜுந உவாச ।

दृष्ट्वेदं मानुषं रूपं तव सौम्यं जनार्दन ।
த்³ரு’ஷ்ட்வேத³ம் மாநுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜநார்த³ந ।
इदानीमस्मि संवृत्तः सचेताः प्रकृतिं गतः ॥
இதா³நீமஸ்மி ஸம்வ்ரு’த்த: ஸசேதா: ப்ரக்ரு’திம் க³த: ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 52

“ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்”
பார்ப்பதற் கரிதாமிந்த என்னுடைய
எவ்வடிவத் தினைப்பார்த் தவனாயுளாயோ ।
தேவர்களும் எப்பொழுதுமிந்த ரூபத்தைப்
பார்க்கவே பேராவலுடனி ருக்கிறார்களே ॥

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச ।

सुदुर्दर्शमिदं रूपं दृष्टवानसि यन्मम ।
ஸுது³ர்த³ர்ஶமித³ம் ரூபம் த்³ரு’ஷ்டவாநஸி யந்மம ।
देवा अप्यस्य रूपस्य नित्यं दर्शनकाङ्क्षिणः ॥
தே³வா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் த³ர்ஶநகாங்க்ஷிண: ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 53

எவ்விதம் என்னைப்பார்த் தவனாயுளாயோ
அவ்விதம் நான்வேதங்களால் காணவியலாதோன் ।
தவங்களின் மூலமாயும் [நான்] காணவியலாதோன்
பூஜையாலும், தானத்தாலுமே காணவியலாதோன் ॥

नाहं वेदैर्न तपसा न दानेन न चेज्यया ।
நாஹம் வேதை³ர்ந தபஸா ந தா³நேந ந சேஜ்யயா ।
शक्य एवंविधो द्रष्टुं दृष्टवानसि मां यथा ॥
ஶக்ய ஏவம்விதோ⁴ த்³ரஷ்டும் த்³ரு'ஷ்டவாநஸி மாம் யதா² ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 54

எதிரிகளை வாட்டுபவனே! வேறாகவெண்ணாத
பக்தியில் மட்டுமேஇவ் வாறானரூபத்தைப் ।
பார்க்கவும், உள்ளதையுள்ளபடி அறியவும்
என்னிடமொன்றி [1]நுழையவும் கூடுமேஅர்ஜுனா! ॥

[1 ப்ரவேஷ்டும் ச = என்னிடம் ஒன்றி நுழையவும்
கூடுமே - முக்தியால்]

भक्त्या त्वनन्यया शक्य अहमेवंविधोऽर्जुन ।
ப⁴க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய அஹமேவம்விதோ⁴Sர்ஜுந ।
ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुं च परन्तप ॥
ஜ்ஞாதும் த்³ரஷ்டும் ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப ॥

அத்தியாயம்: 11 பாடல்: 55

என்பொருட்டுப் பாண்டவா! செயல்செய்வாயே
எனையேமேலாம் கதியாயெண்ணிப் பற்றின்றியே ।
எல்லாஉயிர் களிடத்தும்பகை விலக்கியே
என்னில்பக்தி யுடையோன்எனை யடைகிறானே ||

मत्कर्मकृन्मत्परमो मद्भक्तः सङ्गवर्जितः ।
மத்கர்மக்ரு'ந்மத்பரமோ மத்^{3}ப^{4}க்த: ஸங்க^{3}வர்ஜித: ।
निर्वैरः सर्वभूतेषु यः स मामेति पाण्डव ॥
நிர்வைர: ஸர்வபூ^{4}தேஷு ய: ஸ மாமேதி பாண்ட^{3}வ ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஶ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஶ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

“பிரபஞ்சவடிவாய்க் காணுதல்”

எனும் இப்பதினொன்றாம் அத்தியாயம்

சின்மயதாசன் கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु

ஓம் தத்ஸதி^{3}தி ஶ்ரீமத்^{3}ப^{4}க^{3}வத்^{3}கீ^{3}தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे

ப்^{3}ரஹ்மவித்^{3}யாயாம் யோக^{3}ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

ஶ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே^{3}

विश्वरूपदर्षनयोगो नाम

விஶ்வரூபத^{3}ர்ஶநயோகோ^{3} நாம

एकादषोध्यआय: ॥

ஏகாத^{3}ஶோऽத்^{4}யாய: ॥

ஓம் நமோ நாராயணாய ஜய ஜய சத்குரு

ஓம் ஶ்ரீபரமாத்மனே நம:

ஶ்ரீமத் பகவத்கீதை
श्रिमद्भगवद्गीता

“பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்”
“பக்தியும் பக்தனும்”

अथ द्वादशोऽध्यायः ।

அத2 த்3வாத3ஶோSத்4யாய: ।

भक्तियोगः

ப4க்தியோக3:

ஹரி: ஓம்!

எவர்களெனை சிரத்தையுட னுயர்வாயெண்ணி-
எனையேதர் மம்நீங்கா அழிவில்லாயிதை ।
எங்ஙன முரைத்தபடி அநுஷ்டிப்பவர்கள்
எனக்கு மிகப்பிரியமான பக்தர்களாம் ॥ [ப.கீ. 12. 20]

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 01

“அர்ஜுனன் புகன்றான்”
இங்ஙனமெந் தயாண்டுமொரு நிலைப்பட்ட
பக்தர்கள் உமைத்தொழுகி றார்கபோமேலும் ।
அழிவில்லா உருவமற்றதைத் தொழுகிறார்களோ
அவர்களுள் யோகத்தைநன்க றிந்தவரெவர் ॥

अर्जुन उवाच ।
அர்ஜுந உவாச ।
एवं सततयुक्ता ये भक्तास्त्वां पर्युपासते ।
ஏவம் ஸததயுக்தா யே ப⁴க்தாஸ்த்வாம் பர்யுபாஸதே ।
ये चाप्यक्षरमव्यक्तं तेषां के योगवित्तमाः ॥
யே சாப்யக்ஷரமவ்யக்தம் தேஷாம் கே யோக³வித்தமா: ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 02

“ஸ்ரீபகவான் பகர்ந்தார்”
எவர்களென் பால்மனதைநிறுத் தியொருமுகப்-
-பட்டோராய்ப் பெருஞ்சிரத்தையோ டுகூடியே ।
எனையுபாசிக் கிறார்களோஅவர் கள்மேலான
யோகிகளாய்என் னால்கருதப் படுகிறார்கள் ॥

श्रीभगवानुवाच ।
ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச ।
मय्यावेश्य मनो ये मां नित्ययुक्ता उपासते ।
மய்யாவேஶ்ய மநோ யே மாம் நித்யயுக்தா உபாஸதே ।
श्रद्धया परयोपेताः ते मे युक्ततमा मताः ॥
ஶ்ரத்³த⁴யா பரயோபேதா: தே மே யுக்ததமா மதா: ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 03 & 04

மாறாயெவர்கள் புலக்கூட்டத்தி னைநன்கு
அடக்கியேஎங் கும்சமபுத்தி உடையோராய் ।
எல்லாஉயிர்க ளின்நலனில்ர மிப்போராய்
விளக்கவியலா ததும்,வெளித் தோன்றாததும் ॥

எங்குமுளதும் மனதிற்கெட் டாததுமான,
மாறாததுமசை வற்றதும்நிலை யானதுமான, ।
அழியாப்பரம் பொருளையுபாஸிக் கிறார்கனோ
அவர்களென்னை வந்தடை கின்றார்களே ॥

ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते ।
யே த்வக்ஷரமநிர்தே³ஶ்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே ।
सर्वत्रगमचिन्त्यञ्च कूटस्थमचलन्ध्रुवम् ॥
ஸர்வத்ரக³மசிந்த்யஞ்ச கூடஸ்த²மசலந்த்⁴ருவம் ॥

सन्नियम्येन्द्रियग्रामं सर्वत्र समबुद्धयः ।
ஸந்நியம்யேந்த்³ரியக்³ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபு³த்³த⁴ய: ।
ते प्राप्नुवन्ति मामेव सर्वभूतहिते रताः ॥
தே ப்ராப்நுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூ⁴தஹிதே ரதா: ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 05

வெளித்தோன்றாப் பரம்பொருளி டம்மனம்
ஈர்ப்புடையோ ருக்குப்பிரயா சைஅதிகமாம் ।
ஏனெனிலுடல் பற்றுடையோரால் வெளித்தோன்றா
பரம்நிலைஅ ரிதாய்அடையப் படுகின்றதே ॥

क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसाम् ।
க்லேஶோऽதி⁴கதரஸ்தேஷாமவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம் ।
अव्यक्ता हि गतिर्दुःखं देहवद्भिरवाप्यते ॥
அவ்யக்தா ஹி க³திர்து:³க²ம் தே³ஹவத்³பி⁴ரவாப்யதே ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 06

மாறாயெவர்கள் எல்லாச் செயல்களையும்
என்னிடத்தர்ப் பணித்து என்னையேமேலாம் ।
கதியாய்க்கரு திவேறெதை யுமணுகாபுத்தி
யோகத்தால் தியானித்துபா ஸிக்கிறார்களோ ॥....

ये तु सर्वाणि कर्माणि मयि संन्यस्य मत्पराः ।
யே து ஸர்வாணி கர்மாணி மயி ஸம்ந்யஸ்ய மத்பரா: ।
अनन्येनैव योगेन मां ध्यायन्त उपासते ॥
அநந்யேநைவ யோகே³ந மாம் த்⁴யாயந்த உபாஸதே॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 07

என்னிடத்தில் பொருந்தி யமனதுடைய
அவர்களை நானிறப் புடன்கூடியதான ।
சம்சாரக்கட லிலின் றும்மிகவிரைவிலேயே
கரையேற்றுபவ னாயிருக் கின்றேனர்ஜுனா! ॥

तेषामहं समुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरात् ।
தேஷாமஹம் ஸமுத்³த⁴ர்தா ம்ரு’த்யுஸம்ஸாரஸாக³ராத் ।
भवामि नचिरात्पार्थ मय्यावेशितचेतसाम् ॥
ப⁴வாமி நசிராத்பார்த² மய்யாவேஶிதசேதஸாம் ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 08

என்னிடத்திலே மனதையிருத் திவைப்பாய்
என்னிடத்திலே புத்தியினைச் செலுத்துவாய் ।
என்னிடத்திலே யேஅதன்பின் வசிப்பாய்
என்பதிலே சந்தேகமென் பதில்லையே ॥

मय्येव मन आधत्स्व मयि बुद्धिं निवेशय ।
மய்யேவ மந ஆத⁴த்ஸ்வ மயி பு³த்³தி⁴ம் நிவேஶய ।
निवसिष्यसि मय्येव अत ऊर्ध्वं न संशयः ॥
நிவஸிஷ்யஸி மய்யேவ அத ஊர்த்⁴வம் ந ஸம்ஶய: ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 09

இவ்விதம் தனஞ்ஜயனே! சித்தத்தை
என்னிடத் திலுறுதியாய் நிறுத்திவைக்க ।
இயலவில் லையானாலப் பொழுதிலென்னை
[1]பயிற்சியோ கத்தாலடைய விரும்புகவே ॥

[1 அப்யாஸயோகேந = பயிற்சி யோகத்தால்]

अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरम् ।
அத² சித்தம் ஸமாதா⁴தும் ந ஶக்நோஷி மயி ஸ்தி²ரம் ।
अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छाप्तुं धनञ्जय ॥
அப்⁴யாஸயோகே³ந ததோ மாமிச்சா²ப்தும் த⁴நஞ்ஜய ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 10

அப்யாஸத் திலும்திறமை யற்றிருந்தால்
எனக்காகச் செயல்களைச் செய்வதையே ।
உயர்வாய் எண்ணியிரு; செயல்களையெலாம்
எனக்காகச் செய்வதால் சித்தியையடைவாயே ॥

अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव ।
அப்⁴யாஸேऽப்யஸமர்தோ²ऽஸி மத்கர்மபரமோ ப⁴வ ।
मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि ॥
மத³ர்த²மபி கர்மாணி குர்வந்ஸித்³தி⁴மவாப்ஸ்யஸி ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 11

மேலுமிதைச் செய்யவும்திற னற்றனையாயின்
என்னுடைய யோகத்தினைச் சார்ந்தவனாய் ।
பிறகென்னி டம்மனதைய டக்கியவனாய்
எல்லாச்செயல் பலனையும் தியாகம்செய் ॥

अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः ।
அதை²தத³ப்யஶக்தோऽஸி கர்தும் மத்³யோக³மாஶ்ரித: ।
सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरु यतात्मवान् ॥
ஸர்வகர்மப²லத்யாக³ம் தத: குரு யதாத்மவாந் ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 12

பயிற்சியோகத் தினுமறிவு மிகவுயர்ந்தது
அறிவினும் தியானம் உயர்ந்ததாகிறது ।
தியானத்தைவிட மேலாம்கர்ம பலத்தியாகம்
தியாகத்தினின் றுவிரைவில மைதிதோன்றுமே ॥

श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाद्ध्यानं विशिष्यते ।
ஶ்ரேயோ ஹி ஜ்ஞாநமப்⁴யாஸாஜ்ஜ்ஞாநாத்³த்⁴யாநம் விஶிஷ்யதே ।
ध्यानात्कर्मफलत्यागस्त्यागाच्छान्तिरनन्तरम् ॥
த்⁴யாநாத்கர்மப²லத்யாக³ஸ்த்யாகா³ச்சா²ந்திரநந்தரம் ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 13

எல்லாவுயிர் களிடமும்பகை யற்றவனாயும்
நண்பனாயும் கருணைஉ டையவனாயும் ।
எனதென்பதும் அகங்காரமு மில்லாதவனாயும்
பொறுமையுமின் பதுன்பத்திலே சமமாயும்.... ॥

अद्वेष्टा सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव च ।
அத்[3]வேஷ்டா ஸர்வபூ[4]தாநாம் மைத்ர: கருண ஏவ ச ।
निर्ममो निरहङ्कारः समदुःखसुखः क्षमी ॥
நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸமது:[3]க[2]ஸுக:[2] க்ஷமீ ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 14

எப்பொழுதும் திருப்தியும், மனமடங்கிய
யோகியும்தத் துவத்திலுறு தியுள்ளோனாய் ।
என்னில்மன புத்தியைஅர்ப் பணித்தவன்
எவனோஅந்த என்பக்தனெ னக்குப்பிரியனே ॥

सन्तुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिश्चयः ।
ஸந்துஷ்ட: ஸததம் யோகீ[3] யதாத்மா த்[3]ரு'ட[4]நிஶ்சய: ।
मय्यर्पितमनोबुद्धिर्यो मद्भक्तः स मे प्रियः ॥
மய்யர்பிதமநோபு[3]த்[3]தி[4]ர்யோ மத்[3]ப[4]க்த: ஸ மே ப்ரிய: ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 15

யாரிடமிருந் துலகிற்கு இடரில்லையோ
யாருலகிலிருந் திடர்ப்படுவ தில்லையோமேலும் ।
யார்மகிழ்வு பொறாமையச் சம்கலக்கமிவை-
யாவையினும்[1]விடு பட்டவ னெனக்குப்பிரியனே ॥

[1 விடுபட்டவன் = விடுபட்டவன் எவனோ அவன்]

यस्मान्नोद्विजते लोको लोकान्नोद्विजते च यः ।
யஸ்மாந்நோத்³விஜதே லோகோ லோகாந்நோத்³விஜதே ச ய: ।
हर्षामर्षभयोद्वेगैर्मुक्तो यः स च मे प्रियः ॥
ஹர்ஷாமர்ஷப⁴யோத்³வேகை³ர்முக்தோ ய: ஸ ச மே ப்ரிய: ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 16

சார்ந்திரா னாய்தூயவ னாய்திறமையுளோனாய்
நடுநிலையோ னாய்அச்ச மற்றவனாயும் ।
ஆசைகளைத் தூண்டும்மு யற்சிகளைத்
துறந்தவ னெவனோஅவ னெனக்குப்பிரியனே ॥

अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासीनो गतव्यथः ।
அநபேக்ஷ: ஶுசிர்த³க்ஷ உதா³ஸீநோ க³தவ்யத:² ।
सर्वारम्भपरित्यागी यो मद्भक्तः स मे प्रियः ॥
ஸர்வாரம்ப⁴பரித்யாகீ³ யோ மத்³ப⁴க்த: ஸ மே ப்ரிய: ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 17

எவன்மகிழ் வதில்லையோவெ றுப்பதில்லையோ
எவன் வருந்துவதும் விரும்புவதுமில்லையோ ।
எவன்நல்ல தும்தீயதும் விட்டொழித்தவனோ
அப்பக்திமா னெனக்குப் பிரியமானவனே ॥

यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति न काङ्क्षति ।
யோ ந ஹ்ரு'ஷ்யதி ந த்³வேஷ்டி ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி ।
शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान्यः स मे प्रियः ॥
ஶுபா⁴ஶுப⁴பரித்யாகீ³ ப⁴க்திமாந்ய: ஸ மே ப்ரிய: ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 18

பகைவனிட மும்நண்பனிட மும்சமமானவன்
அவ்விதமே மானஅவமானத் திலும்சமமாய் ।
குளிர்வெப் பம்இன்பதுன் பமிவைதனில்
சமமாயும் பற்றற்றுமுள் ளவன்எவனோ ॥ . . . .

समः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः ।
ஸம: ஶத்ரௌ ச மித்ரே ச ததா² மாநாபமாநயோ: ।
शीतोष्णसुखदुःखेषु समः सङ्गविवर्जितः ॥
ஶீதோஷ்ணஸுக²து:³கே²ஷு ஸம: ஸங்க³விவர்ஜித: ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 19

புகழிகழ்ச்சி களைச்சமமாய்க் கருதுவோனும்,
மௌனியும்,எதி லும்திருப்தி யுடையோனும் ।
இருப்பிடமற் றவனும்திட புத்தியுளோனும்
பக்திமானான மனிதரிலெனக்குப் பிரியன் ॥

तुल्यनिन्दास्तुतिर्मौनी सन्तुष्टो येन केनचित् ।
துல்யநிந்தா3ஸ்துதிர்மௌநீ ஸந்துஷ்டோ யேந கேநசித் ।
अनिकेतः स्थिरमतिर्भक्तिमान्मे प्रियो नरः ॥
அநிகேத: ஸ்தி2ரமதிர்ப4க்திமாந்மே ப்ரியோ நர: ॥

அத்தியாயம்: 12 பாடல்: 20

எவர்களெனை சிரத்தையுட னுயர்வாயெண்ணி-
எனையேதர் மம்நீங்கா [1]அழிவில்லாயிதை ।
எங்ஙன முரைத்தபடி [2]அநுஷ்டிப்பவர்கள்
எனக்கு மிகப்பிரியமான பக்தர்களாம் ॥

[1 தர்ம்யம் அமிர்தம் = அழிவில்லா = பகையின்மை, அவாவின்மை, பொறுமை முதலிய மோட்ச சாதனங்கள் என்று பொருள் கொள்க;
2 பர்யுபாஸதே = அநுஷ்டிப்பவர்கள் = கடைப்பிடிப்பவர்கள்]

ये तु धर्म्यामृतमिदं यथोक्तं पर्युपासते ।
யே து த4ர்ம்யாம்ரு'தமித3ம் யதோ2க்தம் பர்யுபாஸதே ।
श्रद्दधाना मत्परमा भक्तास्तेऽतीव मे प्रियाः ॥
ஶ்ரத்3த3தா4நா மத்பரமா ப4க்தாஸ்தேऽதீவ மே ப்ரியா: ॥

ஓம் தத் ஸத்

இவ்விதம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில், உபநிஷத்தில்,
பிரம்மவித்யையில், யோகஶாஸ்த்திரத்தில்,
ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும்
இடைப்பட்ட நல்வாதத்தில்,

“பக்தியும் பக்தனும்”

எனும் இப்பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

சின்மயதாசன் கிருஷ்ணாத்மாநந்தனால்
தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றப்பட்டது
இனிதே இறையருளால் நிறைவுற்றதே. ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु

ஓம் தத்ஸதி^{3}தி ஸ்ரீமத்^{3}ப^{4}க^{3}வத்^{3}கீ^{3}தாஸூபநிஷத்ஸு

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे

ப்^{3}ரஹ்மவித்^{3}யாயாம் யோக^{3}ஶாஸ்த்ரே

श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

ஸ்ரீக்ரு'ஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே^{3}

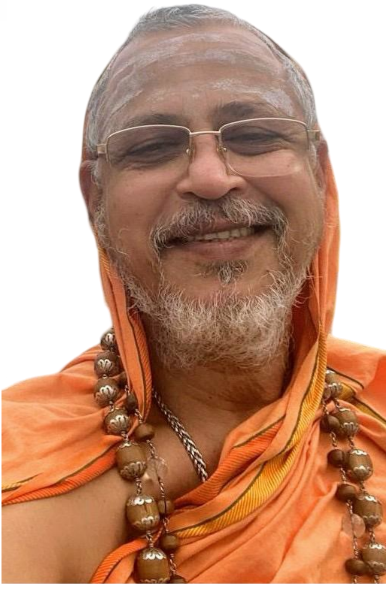
भक्तियोगो नाम

ப^{4}க்தியோகோ^{3} நாம

द्वादशोऽध्यायः ॥

த்^{3}வாத^{3}ஶோSத்^{4}யாய ||

நூலாசிரியர்

ஆச்சார்யர்

உலக சின்மய மிஷன் ஸ்தாபகர் குருதேவர் ஸ்வாமிசின்மயநந்தரின் தமிழ் சாந்தீபநீ சாதனாலய –வேதாந்த குருகுலத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, சின்மய மிஷன் தமிழில் நிகழ்த்தும் ஆன்மீக குருகுலப் பயிற்சியில் 1991-ல் சேர்ந்து, ஆச்சார்யர், தவத்திரு ஸ்வாமி வாகீஶானந்த ஸரஸ்வதி அவர்களுடனிருந்து மூன்று ஆண்டுகள் வேதாந்த சாஸ்த்திரங்களை முறைப்படிப் பயின்றார்.

இவ்வான்மீகப் பயிற்சியின் நிறைவில், 1993-ல் பிரம்மச்சாரி தீட்சை பெற்று, 2002 வரை சின்மய மிஷன், சிறுவாணி, கோயம்புத்தூர் கிளையில் சேவை செய்து வந்தார். பின்னர் 2020 வரை சேலம், ஹோசூர் ஆகிய சின்மய மையங்களின் ஆச்சார்யராக இருந்தார்.

ஶ்ரீமத் பகவத்கீதையின் 18 அத்தியாயங்களையும் விரிவாக **ஸ்ரவண சாதனை** என்ற முறையில் மூன்று முறை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

ஶ்ரீமத் பகவத்கீதை, உபநிஷத்துகள், கைவல்யநவநீதம், திருவாசகம், வேதாந்த மற்றும் பக்தி நூல்களின் கருத்துக்களை ஆன்மீக சாதகர்களுக்கு விளக்கி இந்தியாவின் பல பகுதிகள், மற்றும் ஶ்ரீலங்கா ஆகிய இடங்களில் இதுகாறும் **150 -க்கும் மேற்பட்ட ஞான வேள்விகள்**, **ஆன்மீக முகாம்கள்,** மற்றும் **சாதனை** வகுப்புகளை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளில் C-VEP (Chinmaya **V**aluebased **E**ducation **P**rogramme**)** என்ற மாணவ, மாணவிகளுக்கான குணங்களுடன் கூடிய ஆளுமைப் பண்புகளை விதைக்கும் வகுப்புகளை **I.**ராமாயணம்-Value vs Values; **II.**பாகவதம்-Young Leaders & Perfect Leader**; III.**ஹனுமான் சாலிசா-Personality Development; மற்றும் **IV.**விபீஷண கீதை–Key to Success ஆகிய நூல்களின் துணைகொண்டு **நிகழ்த்தி** வந்தார்.

மேலும் பெருநிறுவனங்களில் [Corporate Companies] workshop, seminar like **P-Cube** [Potential–Performance–Perfect], 4-A [Aim–Analyse–Act-Achive] போன்ற பண்புகள், நிர்வாக ,ஆளுமைத்திறன் வகுப்புகளை நிகழ்த்திவந்தார் .

இவர் ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும் மிக எளிமையாகவும், நகைச்சுவை உணர்வுடனும், அன்றாட வாழ்வியல் உதாரணங்களின் மூலம் விளக்கிக் கூறும் திறன் படைத்தவர்.

இப்படிப்பட்ட இவர் உள்ளத்தின் உந்துதலால் உலகிற்கு உதவும் பொருட்டு, ஶ்ரீமத் பகவத்கீதை ஶ்லோகங்களின் நேர் அர்த்தத்தை அளிக்கும் தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றியுள்ளார். இது நூலாய் வெளிவருவது அனைவருக்கும் நற்பயனை நல்கும் என்பது திண்ணம். கீதையின் ஸம்ஸ்கிருத ஶ்லோகங்களை படித்துப் பயில இயலாவிடினும், தமிழ்ப்பாடல்களைப் படித்தும், பயின்றும் முழுப்பலனையும் பெறுவோமாக.

ஶ்ரீமத் பகவத்கீதை ஶ்லோகங்களைத் தமிழ்ப்பாடல்களாய் இயற்றிவர்:

ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மாநந்த ஸரஸ்வதி

ஹரி: ஓம்!